

GEÇİCİ YOL ARKADAŞLARI

İŞÇİNİN SESİ YAYINLARI 30

Bütün ülkelerin proleterleri birleşin! Karkêçin hemû welatan yekbin!

Geçici yol arkadaşları

İşçinin Sesi Yayınları

Ekim 1982

Printed by Morning Litho Printers Ltd. (TU)

İçindekiler

Açıklama	7
Döküm	12
1. 29 Mart 1982'ye dek olayların dökümü	12
2. 29 Mart 1982 sonrası olayların dökümü	19
3. Özeleştiri yaparak parti disiplinine uyacaklarını söyleyenlerle partiden atılanların İngiltere'den ayrılmalarından sonraki gelişmeler	26
Değerlendirme — I	29
Değerlendirme — II	54
Ek	73

Açıklama

Yoldaşlar,

Parti yolundan sapmış beş kişinin yayınladığı broşürü, partimize sağlayacağı yararları gözönüne alarak partililerin incelemesine sunuyoruz.

Fatma İzlem ve Özden Kemahlı yoldaşların okuyacağınız yazıları broşüre yanıt olarak yazılmadı. Böyle tutarsız ve düzeysiz bir çıkışa yanıt gerekmez. Ne getirdikleri fikirler, ne partimizde taşıyabildikleri ağırlık böyle bir yanıt gerektirmez. Yazıların asıl amacı, broşürü bir araç olarak kullanarak, bu olaydan tüm parti olarak çıkarılacak derslere yardımcı olmaktır. Broşürün yararı, bugün oldukça yaygın olan bir *toplumsal tipi* çok güzel ele vermesindedir.

Bu beşlinin ibret verici gelişmesi değerlendirilirken parti açısından yanıtlanması gereken iki temel yön vardır. Birincisi, *İşçinin Sesi* gibi bir hareketten böyle düzeysiz üyeler, hele yöneticiler nasıl çıkabildi?

8 GEÇİCİ YOL ARKADAŞLARI

İkincisi, bu kişileri ilgilendiren açık tartışma kararı neden kaldırıldı?

Birinci sorunun yanıtını Yürükoğlu yoldaşın *Durum ve Görevlerimiz 1983* adıyla yayınlanan 10 Eylül konuşmasında bulacaksınız. Biz burada ikinci soruyu yanıtlayalım.

TKP Eşgüdüm Komitesi önceleri bu sorunlu üyeleri partiye bağlı ama teorik ve siyasal kavrayışları gelişme sürecinde genç yoldaşlar olarak değerlendirdi. Yapmakta oldukları yanlışları organlarda tartışmayla düzeltme olanağı vardı. Öncü sürdükleri gerçekten düzensiz çerçevede bir "açık tartışma", sorunu gereksiz yere büyütecek, belki bir-iki ay içinde yanlışlarını görebilecek olan bu yoldaşları parti bütününe gereğinden fazla olumsuz ıvanıyacaktı. Yönetim organları başlangıçta bu yoldaşları düşünerek açık tartışma isteğini kabul etmedi.

Şunu belirtmek gerekir ki, ne Üst Büro, ne Eşgüdüm Komitesi hiçbir aşamada tüzüğü öne sürerek tutum almadı. Ne açık tartışma önerisini reddederken, ne açık tartışma kararı alırken ve ne de kaldırırken. Çünkü şurası en baştan herkese çok açıktı, bu kişilerin tüzüğün hiçbir maddesi uyarınca açık tartışma isteme hakları yoktu. Partinin istatistiğe sığmayacak denli büyük çoğunluğu bu kişilerin konumuna kesin olarak karşıydı. Kendilerinin onaylayarak parti üyesi oldukları tüzükte açık tartışma isteminin yolları yazılıdır. Bu koşulları hiçbir biçimde yerine getirmeden "açık tartışma" diye tutturmak kendisi başlıbaşına parti

disiplinine ters bir tutumdur. Kendi koyduğu ya da onayladığı kuralları (tüzüğü) çiğnemek de en büyük siyasal ahlaksızlıktır. Üst Büro ve EK bu kişilere başından beri bunları gösteren ama tüzüğü işletmeyen, bir tutum aldı.

Ne var ki, bu kişiler yanlışlarında ayak dirdiler, daha da ileri gittiler. Partimizin üst yöneticilerine "siz devrimci bile değilsiniz" diyecek denli ölçüyü kaçırdılar. Burada sıralamaya değmeyecek bin çeşit bozuk tutum, birbirini izlemeye başladı. O zaman EK'nın tutumunda ikinci aşama geldi. Artık düşünülmesi gereken bu kişiler değil, onları bir örnek-olay olarak kullanarak parti kadrolarının olgunluğunun, deneyiminin artmasına yardımcı olmaktı. EK merkez organda açık tartışma açma ve partililerin yanlış tutumları kamuoyu önünde çöktürmeleri kararı aldı. Durum tüm parti örgütlerine bildirildi. Bu karar da bildirildi.

Gelişmeler burada da durmadı. Son hızla her yandan bu kişilerin yaptıkları ama o ana dek EK'nın bilmediği girişimlerin haberleri gelmeye başladı. Konspirasyonu ve güvenliği hiçe sayarak aylar önceden Türkiye'ye ve Avusturya'ya, partililere mektuplar yazarak muhalefet örgütlemeye başlamışlar. Ortak klik toplantıları yaparak ortak tutum belirlemişler, sempatizan evlerini dolaşmaya başlamışlar, ne olduğu belirsiz bir hareketle ilişkiler kurmuşlar vb. vb. Bu bilgiler, partinin toy bir yanlışla değil, planlı ve el-altı bir klikle karşı karşıya olduğunu açığa

10 GEÇİCİ YOL ARKADAŞLARI

çıkardı. O zaman EK'nın tutumunda üçüncü aşama geldi. EK Plenumu oybirliğiyle açık tartışma kararını kaldırdı.

Plenum bunu yaparken "açık tartışma" ilkesini çiğnemiş olmadı. Parti basınında, parti-içi açık tartışma *partililer* arasında olur. Anti-parti tutumları açığa çıkmış kişilerle parti içi açık tartışma olmaz. Öyle durumda yapılacak "açık tartışma" parti ile *dış* arasında olur. Parti normlarını, partililik onurunu ayaklar altına almış kişilere "partili" kisvesi altında tartışma yürütme hakkı, hem de tüzüğün hiçbir maddesi bunu gerektirmezken, tanınmaz. Şimdi, *parti dışı* öğeler olarak tartışma yürütebilirler. Bu broşür gibi, kütüklerinden bir daha silemeyecekleri iğrenç gevezelikler değil de, yanıtlamaya değer ideolojik-siyasal görüşler öne sürerlerse partimiz herkesle olduğu gibi bunlarla da açık tartışma yürütmeye hazırdır.

İşçinin Sesi'nin, açık tartışmayı yalnızca ideolojik konulara sınırladığını söylemek *kanısız* bir yalandır. Partililere ve sınıfımıza birşeyler öğretecek her konuda açık tartışma yapılabilir. Tartışmanın sınırı devrimci çıkardır. Tartışma salt ideolojik konularla sınırlı değildir. Partimizin bu konudaki görüşleri I.Konferans tutanaklarında yayınlanmıştır.

Söz konusu broşürün proletaryaya yabancı sınıf konumunu en iyi ele veren yeni "teori-pratik" anlayışıdır. "Devrimci bir teoriye sahip olsa da devrimci bir hareket olmayabilir" görüşü, teori-pratik

birliğini yadsıyan yalın bir burjuva-idealist görüştür. Doğru fikirler, devrimci teori insanların kafasına gökten düşmez. Devrimci pratikten kopuk olarak doğru devrimci bir teori yaratılamaz.

Marksizm teorisini ele alışları da aynı ölçüde Marksizmin ruhuna, materyalizm anlayışına ters, küçük burjuva devrimcisinin kendiliğindenciliğine çıkan skolastik bir anlayışı yansıtmaktadır. "Teori kitaplarda yazılı, hazır duruyor. Görev onu yığınlara götürmektir" demek, Marksist teoriyi yazılmış-bitmiş bir dogma olarak görmek ve ayrıca onu ülke koşullarına vurarak doğru-devrimci bir teorik-siyasal konum üretme ve bunu yığınlara benimsetme görevini reddetmek demektir. Türkiye devriminin yolu hangi kitapta yazılıdır? Böyle görüşler, Marksizmin bilgi teorisine ve parti teorisine derinden düşman görüşlerdir.

Broşürün her satırını, yazarlarının "parti" konusunu daha başından hiç anlamamış olduklarının kanıtlarıyla doludur. Komünist partisinin ne olduğunu, neyin içine girdiklerini baştan bilseler herhalde hiç girmezlerdi. Yine de, yol erkenken görmeleri iyi oldu. Hele partimiz için ne iyi oldu. İşte bu arınmadır! Evli evine, köylü köyüne!

Bize gelince, partimiz her olaydan gerekli dersleri çıkararak yürüyüşünü sürdürüyor.

*TKP Eşgüdüm Komitesi
Basın-Yayın Bürosu*

Döküm

Bu yazı, 12 Eylül faşist darbesinden sonra Türkiye'den ayrılarak, İngiltere parti örgütüne gelen üyelerin bir bölümü ile parti arasında geçen olaylar hakkında parti üyelerini bilgilendirmek için hazırlanmıştır. Tümü öğrenci gençlik hareketi içinden partimize gelen bu üyelerle parti arasında geçen olayların dökümünü içermektedir. Eşgüdüm Komitesi kararıyla Kenan Kalmaz yoldaşın hazırladığı ve bize ulaştırılan bu açıklamayı yayınlıyoruz.

1. 29 Mart 1982'ye dek olayların dökümü

1982 Şubat ayının sonlarına doğru Londra'daki merkez ve yerel örgütlere bağlı bir gurup üyede, hızla olumsuz bir tutum gelişmeye başladı.

Bu üyeleri ilgilendiren bir sorunun varlığı şu belirtilerde gözlenmekteydi.

— Parti eylemlerine katılmama, geç gelme, toplantılara pasif katılım, toplantıda yemek yeme ya da hatta, evet, uyuma. Bu davranışlar parti üyeleri üzerinde sessiz boykot izlenimi yaratarak tüm parti örgütünde tepki doğurdu.

— İngiltere parti örgütünün çalışmalarına katılmakta isteksizlik gösteren bu üyelerin çoğu, Avrupa'nın öteki bölgelerindeki parti örgütlerine gönderilme yolundaki EK direktiflerini reddettiler. Halbuki yayılan dedikodularda "kendileri Avrupa'nın öteki ülkelerine gönderilmedikleri için örgüt gelişmiyor" deniyordu. Her seferinde çeşitli gerekçelerle üst örgütlerin kararlarına itiraz ettiler.

— Söz konusu üyeler arasında ev toplantıları biçiminde yatay ilişkiler ve bunun sonucunda partiyi hedef alan dedikoduların, şikayetlerin haberleri olağan parti kanalları dışından Üst Büro'ya ulaşmaya başladı. Bu üyelerin bağlı oldukları parti örgütlerinde yapılmayan "eleştiriler" şu dört noktada yoğunlaşmaktaydı:

1. Hapishanedeki yönetici yoldaşların konuştuğu.

2. Türkiye'de örgüt kalmadığı, Avrupa'da örgütlerin zayıfladığı, Almanya'da tüm varlığımızın 30 kişi olduğu, Avrupa'nın öteki yerlerinde örgüt kalmadığı.

3. Örgütte demokrasi olmadığı, Veli Dursun yoldaşın toplantılara girmesiyle görüşlerini dile getiremedikleri.

4. Partinin üyelerin özel yaşamına karıştığı.

14 GEÇİCİ YOL ARKADAŞLARI

Üst Büro bu gelişmeleri 8 Mart 1982 günlü oturumunda görüştü. Bunların birbirinden kopuk olmadığını ve bir bütün olarak anlam kazandığını saptadı. Bu yoldaşların parti yaşamını ve normlarını bozucu davranışlarının yaygınlaştığı, parti yönetimine güvensizlik yaydıkları sonucuna vardı. Bu yüzden bu üyelerle toplu görüşme yapılmasına karar verildi.

Eşgüdüm Komitesi de bu ve başka sorunları görüşmek üzere 13 Mart günü toplandı ve söz konusu yoldaşları açık konuşmaya zorladı. Cabbar ve Muhittin yoldaşlar *ilk kez* bu toplantıda partiye eleştiri yönelttiler. *Önce* hapishanedeki yöneticilerin konuştukları savını ortaya attılar. Daha önce *oybirliğiyle* yayınlanan 30 Kasım 1981 tarihli EK bildirisinin yanlış olduğunu söyleyerek yeni bir bildiriyle yönetici yoldaşların poliste konuştuğunun kabul edilmesini ve özeleştiri yapılmasını önerdiler. Bu iki yoldaşın dışındaki tüm EK üyeleri, bu savları kanıtlayacak herhangi bir belge olmadığı, hatta o güne dek Türkiye'deki örgütlerden ve hapishanelerden gelen bilgilerin EK bildirisinin doğruluğunu gösterdiği görüşünde birleştiler. EK onların bu önerisini bölücü ve yıkıcı bularak reddetti. Bundan sonra, I. Konferans'a uzanan, şimdiye dek hiçbir olumsuz görüş belirtmedikleri konuları kapsayan "eleştiriler" başladı. Bu konularda ne kendi örgütlerinde, ne de katıldıkları genel toplantılarda çekimser ya da karşı oy kullanmadıkları, karar alma sürecinde karşı çıkmadıkları kendilerine hatırlatıldığında Cabbar "şimdi bu

eleştirileri yapabilecek ortam vardır" dedi, sorunlu üyelere birkaçı ile bu konuları "ayaküstü konuşulmasını" söyledi.

EK'nın, 8 Mart 1982 günlü Üst Büro oturumunda alınan sorunlu üyelere toplu görüşme kararını onaylaması sırasında Cabbar bu yapılacak görüşmeye katılmayacağını, bir süre düşünüp partide kalıp kalmayacağına karar vereceğini bildirdi. Partide kalmasının merkez organda açık tartışma açılmasına bağlı olduğunu, yoksa başka bir harekete, örneğin Dev-Yol'a gidebileceğini söyledi.

Eşgüdüm Komitesi, getirilen eleştirilerin ideolojik, siyasal konuları kapsamadığını, örgütsel işleyişi ilgilendiren sorunlar olduğunu, hele hapisanedeki yoldaşlarımızın onuruna gölge düşürecek hiçbir tartışmanın yapılamayacağını söyleyerek sorunların üyelerin bağlı olduğu parti örgütlerinde tartışılmasını, bu da çözüm getirmezse konspirasyonu bozmayacak daha geniş bir toplantıda ele alınmasını önerdi. Bunu da reddettiler.

Sorunlu üyelere, yapılması kararlaştırılan toplantı 20 Mart günü yapıldı. Toplantıda Cabbar, tüm sorunlu üyeler adına yazılı bir metinden konuştu. Toplantıda şu noktalar öne çıktı.

— "Eleştiri" getirenlerin *tümü* ideolojik görüş ayrılıklarının olmadığını belirttiler.

— Örgütsel işleyişe ilişkin "eleştiriler" söylenti ve yarım-çarpık bilgiye dayanıyordu. Üst Büro bunları Türkiye ve Avrupa örgütlerinden gelen bilgiler,

16 GEÇİCİ YOL ARKADAŞLARI

raporlar ışığında yanıtladı.

— Hiçbir kanıt getirmeden, “kanıtlarımız var” diyerek hapishanedeki üst yönetici yoldaşların konuştuğu savını yinelediler.

— Toplantıya katılanların hepsi, EK üyeleri, EK toplantıları ve EK’ya gelen raporlar hakkında çarpıtılmış bilgiye sahiptiler. Bunların Cabbar ve Muhittin’den geldiğini kabul ettiler.

— Parti üyesi olarak kalıp kalmama konusunda karar vermeleri için bir hafta süre tanınmasını istediler.

— Bu konular üzerinde merkez organda açık tartışma açılmasını istediler. Bunun dışında hiçbir yolun onları partide tutamayacağını belirttiler.

Aynı günlerde merkez organda sosyalizm ve demokrasi üzerine açık tartışma açılmıştı. Sosyalizmde çok partililik üzerine farklı düşündüklerini el altından yaydıkları halde bir tek yazı bile yazmamışlardı.

27 Mart günü, Üst Büro, partide kalıp kalmama konusundaki kararlarını dinlemek üzere bu üyelerle ikinci bir toplantı yaptı. Toplantıya çağrılanlar, kararlarını belirtmeden önce 20 Mart toplantısının tutanaklarının kendilerine verilmesini istediler.

Üst Büro, içinde parti sırları geçen böyle bir yazılı belgenin partide kalıp kalmamayı düşünen kişilere verilmemesini kararlaştırdığını belirtti. Böyle bir belgenin verilmesinin işkence altındaki yoldaşlara karşı sorumsuzluk olacağını, buna hiç kimsenin yetkisi olmadığını

söyledi. Bunun üzerine bu kişiler topluca toplantıyı terkettiler.

Üst Büro 28 Mart günlü oturumunda Veli Dursun yoldaşın önerisiyle, açık tartışma açılmasını EK'ya önermeyi kararlaştırdı. EK 29 Mart tarihli toplantısında bu öneriyi oybirliğiyle onayladıktan sonra Cabbar yoldaş, öteki sorunlu üyeler adına konuşarak, artık İngiltere parti örgütünde çalışamayacaklarını, görev yerlerinin değiştirilmesini istedi. Bunu da kabul eden Üst Büro gidiş işlemlerine bir başlangıç olarak bunları bağlı oldukları örgütlerden ayırarak tekten ÜB üyesi bir yoldaşa bağladı.

29 Mart'a dek Üst Büro'nun tutumunu belirleyen özellikler: Bu noktaya dek, Üst Büro'nun tutum belirlerken gözönünde bulundurduğu öğeler ve bunların sonuçları şöyle özetlenebilir:

— Üst Büro başından beri olayları nesnel ortamla bağlı olarak değerlendirmeye çalıştı. Gericilik döneminde disiplinin bozulması yönünde nesnel bir eğilim olduğunu gördü.

Partiye devrimci durum döneminde, yani kapılmanın oldukça açık tutulduğu bir dönemde girmiş, öğrenci gençlikten gelme üyelerde böyle bir eğilime kapılmanın daha güçlü olacağı açıktı. Buna ideolojik ve siyasal yetişkinlik eksikliği de eklenince ülkenin ve kendilerinin özel koşullarına ayak uyduramamaları ortaya çıkmıştı.

Bu nesnel dürtülere ancak bilinç ve bilgiyle karşı konabilirdi. Bu da zaman içinde ve komünist

18 GEÇİCİ YOL ARKADAŞLARI

partisinin disiplini çerçevesinde kazanılacak birşeydi. Bu yüzden Üst Büro, bu üyelere yanlışlarından ders çıkartmaları ve düzelmeleri için zaman tanımaktan yanaydı.

Getirilen eleştirilerin hiçbiri, görünüşte partide kalmayı engelleyecek ayrılıkları içermiyordu. Kaldı ki somut "eleştirilerinin" haklı olduğunu varsaysak bile, kendilerinin çalışmalarını boykot yerine, daha çok ve daha disiplinli çalışmalarını gerekiyordu, daha çok sorumluluk üstlenmeleri gerekiyordu, çünkü getirdikleri, örgütlerde tartışılarak doğruluğu yanlışlığı kısa sürede ortaya çıkacak "eleştiriler"di.

— Olağan parti kanalları işletilmeden merkez organda bu düzeyde yürütülecek bir açık tartışma partiye de, "eleştiri" yöneltenlere de bir yarar getirmeyecekti. Bu yüzden Üst Büro önce parti içinde açık tartışma öneriyor, bu olmadan parti basınında açık tartışmayı reddediyordu.

Ancak sorunlu üyelerin giderek olumsuz bir çizgiye savrulmaya başlamaları üzerine bunun parti çalışmasına verebileceği zararları önlemek için ÜB, 28 Mart günlü oturumunda parti basınında açık tartışma kararı aldı. Aruk hedef yanlışta direnen yoldaşları parti ve kamuoyu önünde düzeltmek, tutumlarını düzeltmeyenlere de tüzüğü göstermekti.

2. 29 Mart 1982 sonrası olayların dökümü

Üst Büro bu aşamaya dek, yine de bu yoldaşların partiye bağlı, fakat, genç deneyimsiz yoldaşlar oldukları varsayımından hareket ederek hoşgörülü bir tutum izliyordu.

Ancak Mart sonundan başlayarak, gelişmeler ve yeni bilgiler bu varsayımın artık geçersiz olduğunu gösteriyordu. Bu yönde birikmeye başlayan kanıt ve bilgilerin önemli bir bölümü şunlardı:

Anti-parti klik oluşturma a) Bir süre partiye karşı bunlarla birlikte yer alan, ancak daha sonra özeleştiriyen bir yoldaşın verdiği bilgilerden sorunlu üyelerin uzun süredir bir klik çalışması yürüttükleri anlaşıldı.

Cabbar yoldaşın EK'ya, "sorunlu üyelerle ayaküstü konuştum" biçiminde aktardığı girişimin, aslında ortak tutum saptamak üzere yapılan klik toplantıları olduğu, bu toplantılarda parti yönetimini "düşman" ilan ettikleri, "düşmana nasıl davranmak gerekiyorsa, öyle davranmamız gerekiyor" dendiği, Cabbar'ın "parti içinde kalırsak yine eşek gibi çalışacağız, açık tartışma isteyelim, vermezlerse yıkılsın bu düzen mantığıyla yavaşalım" dediği, iç ve dış muhalefeti geliştirme kararı aldıkları öğrenildi.

b) Klik çalışması yürütenler, partiden istifa etmiş ya da yalnızca sempatizan olarak çalışan kişileri dolaşarak, parti yönetimine karşı savaşılmaya çağırdılar. Bunların tümü bu görüşmeleri partiye bildirdi.

20 GEÇİCİ YOL ARKADAŞLARI

Parti yönetimini karalama, konspirasyonu bozma Aynı toplantılarda EK ve ÜB üyelerinin adları açıklandı, kişilikleri üzerine yorumlar yapıldı, Eşgüdüm Komitesi toplantılarında konuşulanlar çarpıtılarak açıklandı.

Çarpıtılmış enformasyon yayma, konspirasyonu bozma. Bugüne dek partiye eleştiri getirmeyen Cabbar'ın Aralık 1981'den başlayarak Türkiye'ye iki, Avusturya'ya üç mektup yazdığı, bu mektuplarda hareketin dergici olduğunu söylediği, "Türkiye'den gelenleri hep yükselttiler, ben yanaşmıyorum, yaparsak da onlara yarar, yapmazsak da onlara yarar" dediği ve Üst Büro'nun Türkiye'ye gönderdiği yoldaşlar hakkında, yoldaşları karalayan yorumlar yaptığı, ilgili örgüt sekreterlerinin verdiği bilgilerden ortaya çıktı.

Hapishanedeki yoldaşların onuruyla oynama Aynı toplantılarda hapishanedeki yönetici yoldaşların ve partinin onuru çiğnendi. İstanbul İl Sekreteri yoldaşın yazdığı raporda geçen ve kendisinin katılmadığı, şüpheli birinin söylediği "48 saat içinde herkes çözüldü, bir tek ben konuşmadım, o yüzden bırakıldım" sözleri tahrif edilerek sekreterin sözleriymiş gibi aktarıldı. "Parti bitmiştir" değerlendirmesi yapıldı.

Parasal olanakları partiden esirgeme Bu toplantıda ve ayrıca çevreye yayılan dedikodularda devrimci özveri

geleneğimizi karalamaya, sempatizanlarda çeşitli kuşklar yaratmaya çalıştılar. Bir yandan keseneklerini ödememeye başlarken, yaz taarruzlarında artık özveri yapmayacaklarını belirtiyorlar, "kişinin örgütteki yerinin verdiği parayla ölçüldüğü", öte yandan örgütün kişilerden fazlasıyla özveri istemesi yüzünden insanların kaçırıldığı gibi çelişik sözler yayıyorlar.

Parti eylemlerine katılmama Bu kişiler giderek hiçbir parti eylemine, yürüyüş ve gösterilere, gecelere katılmaz oldular. Hatta 1 Mayıs yürüyüşüne bile 1-2 kişisi katıldı. Katılanlar da, hareketimizin belgelerini içeren pankartları taşımayı reddettiler.

Artık bir klik olarak hareket ettikleri anlaşılan bu üyeler, Nisan ayından başlayarak parti disiplinine uyma konusunda koşullar öne sürmeye başladılar.

Önce Üst Büro'nun gösterdiği yeni çalışma alanına değil, başka bir ülkeye gideceklerini bildirdiler. ÜB yine onların bu isteği yönünde karar aldı. Ardından, bu ülkeye de ancak basındaki tartışmanın kongreye dek sürmesi halinde gideceklerini bildirdiler.

İsteklerin sonu gelmiyordu. Sonunda da *partinin verdiği her görevi yapmayacaklarını, ancak uygun gördükleri görevleri yapacaklarını*, partinin de istediği gibi hareket etmekte özgür olduğunu söylediler.

17 Nisan günü, EK bunları görüşmek üzere toplandı. Cabbar'ın karşı oyuna karşı, Muhittin yoldaş dahil tüm üyelerin onayıyla şunları kararlaştırdı:

— Açık tartışmanın ne zaman biteceğine parti

22 GEÇİCİ YOL ARKADAŞLARI

örgütleri karar verir.

— Hapisteki yoldaşları zor durumda bırakmamak koşuluyla her konu tartışılabilir.

Açık tartışma ve çerçevesini belirleyen kararlar 26 Nisan tarihine değin Türkiye ve Avrupa'daki il komitelerine iletildi. Olay hakkında bilgi verildi, görüşleri alındı.

26 Nisan günü EK tekrar toplandı. Üst Büro yukarıda sayılan bilgiler temelinde, Cabbar'ın EK üyeliğinden çıkarılmasını önerdi. Muhittin yoldaşın tek red oyuna karşılık tüm öteki üyelerin onayıyla Cabbar EK üyeliğinden çıkarıldı.

Cabbar getirilen suçlamaları yadsımadı. "Ben bu yaptıklarımı suç saymıyorum, yaptım bunları, nasıl değerlendirirseniz değerlendirin" diye yanıtladı.

Toplantının ardından Muhittin, Nur ve Rifat yoldaşlar parti disiplinine uyacaklarını ve yeni ülkeye gitmek istediklerini bildirdiler. Bu yoldaşlar, sorunlarının çözümünde yardımcı olması için bir yoldaşın eşliğinde yeni görev yerine gönderildi.

Yeni ülkeye gitmeyen öteki üyeler olumsuz tutumlarını aynı şiddetle sürdürdüler. Bu sıralarda, partinin anti-parti bir klikle karşı karşıya olduğunu gösteren (yukarda sıraladığımız) tüm bilgi, veri ve kanıtlar EK'ya ulaşmış ve girişimin boyutları iyice açığa çıkmıştı.

30-31 Mayıs 1982'de toplanan *Eşgüdüm Komitesi Plenumu* tüm gelişmelerin ayrıntılı raporunu dinledi.

Cabbar'ın EK üyeliğinden çıkarılma kararını oybirliğiyle onayladı. Daha önce alınmış açık tartışma kararını, yeni edinilen bilgileri değerlendirerek kaldırdı. Anti-partiliği belirlenmiş kişilerle "partililer arası" bir tartışma yürümeyeceğini belirledi. Aşağıdaki mektubun, parti normlarını çiğnemiş, parti disiplinine uymayan üyelere yollanmasına karar verdi:

"30 Mayıs 1982 tarihinde toplanan Eşgüdüm Komitesi Plenumu, Mart 1982'nin birinci haftasından başlayarak, tüm parti örgütlerinden gelen raporlar, belgeler ve toplantı tutanakları ve 6 Nisan 1982'den başlayarak bağlanmış olduğu yöneticinin vermiş olduğu raporlar temelinde, kurduğun ilişkilerde, parti yaşamında aşağıda sayılan suçları işlemiş olduğuna oybirliği ile karar vermiştir:

"I. Hapiste, işkencede olan yoldaşların komünist onuruna gölge düşürecek dedikodu yaymak.

"II. Parti örgütlerinin gücüne gölge düşürecek dedikodu yaymak.

"III. a) Parti'nin ideolojik çizgisi, siyasal tutumu, organların çalışması üstüne görüşlerini üyesi bulunduğu organlarda söylememek, üst yönetime iletmemek.

"b) Ancak partiden saklı tuttuğun bu görüşlerini arasında örgütsel bir bağ olmayan başka parti üyelerine yatay ilişkiler kurarak, toplantılar yaparak yaymak.

"c) Bu yöntemle parti içinde klikçilik yapmak.

"IV. a) Parti yönetiminin otoritesini, etkinliğini

kırmaya, parti yönetimine güveni sarsmaya yönelik çalışmada bulunmak.

"b) Bu girişimde parti yöneticilerinin kişiliğini hedef almak.

"V. Yukarıda sayılan suçları işlerken gerek katılmış olduğu parti çalışmaları sırasında, gerekse klikçilik girişimleriyle öğrendiği örgütsel işleyişe ilişkin, parti sırrı niteliğinde bilgileri sadece bilmemesi gereken parti üyelerine değil, bu partinin üyesi olmayan kimselere de aktarmak. Bu yolla konspirasyonu çığnemek.

"VI. a) Parti çalışmasında disipline uymak için koşullar öne sürmek.

"b) Alınmış kararlara uymamak.

"c) Bu yolla parti çalışmasını bozmak ve partiyi mali zarara da sokmak.

"Tüm yukarıda sayılan bu suçların Türkiye'de gericiilik döneminin sürdüğü, partimize saldırının daha da yoğunlaştığı duyurusunun Evren'in ağzından bile yapıldığı bir dönemde işlenmiş olması bu suçları daha da ağırlaştırmaktadır.

"Eşgüdüm Komitesi, bu gelişmeler öncesi parti çalışmanı, parti deneyimindeki sınırları ve bunlarla da birleşen, dönemde ve çalışma ortamındaki hızlı değişimin güçlü etkisini gözönünde bulundurarak:

"Yukarıda belirtilen suçlar konusunda özeleştiriyi yapman ve parti tüzüğüne uyacağını bildirmen koşulu ile parti üyeliğinin süreceğine oybirliğiyle karar vermiştir.

“Eşgüdüm Komitesi Plenumu daha önce alınmış olan parti basınında açık tartışma kararını, bu karara gerekçe olan koşulların değişmesi nedeniyle kaldırmıştır. Yukarıda açıklanan kararları benimseyip parti üyeliğinin gereklerini yerine getirmen koşuluyla tüzük çerçevesinde parti içi tartışma yürüyecektir.

“Bu konudaki yazılı özeleştiri en geç 31 Mayıs 1982 saat 20.00’ye dek bildirmelisin.

30 Mayıs 1982

TKP Eşgüdüm Komitesi Plenumu”

Eşgüdüm Komitesi Plenumu böylece bu yoldaşların tümünden özeleştiri istedi. Cabbar, Saliha, Ahmet, Tank ve Ethem’i özeleştiri yapmadıkları ve eski tutumlarını sürdüreceklerini bir toplu metinle bildirdikleri için parti üyeliğinden oybirliğiyle çıkardı. Özeleştiri yapan Hakan, Eren, Dursun ve Leyla yoldaşların parti üyeliklerinin sürmesini, ancak cezalı görev değiştirme cezasının verilmesini oybirliğiyle kararlaştırdı.

Partiden atılanlar bir süre sonra, yine partinin yardımlarıyla İngiltere’den ayrıldılar.

Üst Büro, özeleştiri yapanların, partiyi savunmada kararlılıklarını gösterebilecekleri en iyi çerçevenin partiden atılanlar ile aynı bölgede çalışmak olduğu görüşüyle bu yoldaşları o alanda görevlendirdi. Bu dört yoldaş alınan karara uyarak 24 Haziran günü yeni ülkeye gittiler.

3. Özeleştiri yaparak parti disiplinine uyacaklarını söyleyenlerle partiden atılanların İngiltere'den ayrılmalarından sonraki gelişmeler

Partiden atılan 5 kişi, birkaç ay süren bir sessizlikten sonra Eylül ayı içinde "*İşçinin Sesi*, Tartışmalar ve Ayrılıklarımız" başlıklı bir teksir yayınladı. Yalan, çarpıtma ve çelişki dolu bu teksirin kısa değerlendirmesi ekte sunulmuştur. Teksirin içeriği ve dili, partimizin bu kişiler hakkındaki değerlendirme ve kararlarının ne denli isabetli olduğunu kanıtıyor.

Başta parti disiplinine uyacaklarını söyleyerek İngiltere'den ayrılan Muhittin, Nur ve Rıfat yoldaşların durumları şöyle gelişti:

Muhittin yoldaş, kendisinin karşı çıkmasına rağmen Rıfat'ın, yukarıda sözü edilen gurupla yeniden ilişki kurduğunu ve görüşmeler yaptığını ve bu nedenle kendisinin Rıfat ile ilişkiyi kestğini partiye bildirdi. Böylece Rıfat, partinin kararına ve yöneticisinin karşı çıkmasına rağmen bir kez daha bildiğini okudu ve parti disiplinini çiğnedi.

Eşgüdüm Komitesi Plenumu'nun, bu üç yoldaşın yeni ülkeye giderek parti disiplinine uyacaklarını söylemelerini özeleştiri olarak kabul etmesi ve bu yoldaşlara da cezalı görev değişik-

tirme cezası vermesinden sonra, Muhittin ve Nur yoldaşlar özeleştiri yapmadıklarını söyleyerek partiden istifa ettiler.

Özeleştiri yapan Hakan, Eren, Dursun ve Leyla yoldaşlar ise, yapınları istenen çalışmalarla ilgili olarak bugüne dek partiye herhangi bir bilgi iletmediler. Yeni adreslerini partiye bildirmedi. Aynı zaman içinde, bu yoldaşların, çevrede yaptıkları konuşmalarda *İşçinin Sesi* ile ilişkileri kalmadığını söyledikleri çeşitli kanallardan Üst Büro'ya ulaştı. Örneğin, Dursun'un, eskiden tanıdığı ama şu anda örgütsel bir ilişkisi olmaması gereken bir başka ülkedeki bir partiliye yakında *İşçinin Sesi*'nden ayrılacaklarını bildirdiği Üst Büro'ya iletildi. Bu kişilerin partiye olan bağlarını koparmış olmaları nedeniyle, 22 Ekim 1982 tarihli Eşgüdüm Komitesi toplantısında kendilerinin partiye ilişkilerinin kesilmesine oybirliğiyle karar verilmiştir.

Tüm bu kişilerin İngiltere'den ayrılmasından sonra, bu olaya bağlı olarak ortaya çıkan bir başka gelişme de şudur:

EK Plenumu'nda, EK'nın tümüyle birlikte alınan kararlara katılan, atılma ve cezalı görev değiştirme kararlarına oy veren EK üyesi Hasan Can yoldaş, özeleştiri yapanların partiden atılanlarla aynı ülkeye gönderilmesini "Üst Büro'nun itici davranışı" olarak niteleyerek partiden istifa etti. Bu yoldaşın altında çalışan 2, ve bunlara bağlı olarak çalışan 2 kişi de değişik gerekçelerle Hasan Can'la birlikte istifa ettiler.

28 GEÇİCİ YOL ARKADAŞLARI

Sonradan ortaya çıktı ki, Hasan Can ötekilerle önceden de ilişki kurmuştur.

Partimizde bu olaylarla, doğrudan ya da dolaylı ilişkili başka bir sorun çıkmamıştır.

Değerlendirme

I

Fatma İzlem

Yoldaşlar,

İşçinin Sesi Tartışmalar ve Ayrılıklarımız başlıklı broşürden söz edeceğiz.

Broşürü yazarlar kendilerini Türkiye'den gelen yoldaşlar olarak tanıtmaya çalışıyorlar. Oysa belirleyici özellikleri bu değildir. "Türkiye'den gelme" vurgusunun anlayış olarak yanlışlığı bir yana, somutta da Türkiye'den gelen yoldaşların çoğunluğunun bu broşürde yazarlarla uzak yakın ilgisi yoktur. "Türkiye'den gelme" kimlik belirlemiyor. Asıl kimlik belirleyici olan başka özelliklerdir ki bunlar da broşürde yansıyor.

Broşür, TKP içindeki bolşevik-menşevik ayrımında *İşçinin Sesi*'nin rolünü oynamaya, onun konumunu taklit etmeye özeniyor. Ancak sorunların-konumların özü farklıdır. Ne biz menşeviğiz, ne de onlar bolşevik. Bu nedenle, özenti, *İşçinin Sesi*'nin

onuncu dereceden bir karikatürü ile sonuçlanıyor.

Üstelik broşür yalnızca *İşçinin Sesi*'ni değil, tümüyle Leninizmi karikatürize ediyor. Örneğin, bir partinin işçi partisi olup olmadığı yönetenlere ve eylemlerinin, siyasal taktiklerinin içeriğine bakar ölçütünü daha menşevikler bile bu denli karikatürize edememişlerdi.

Broşüre göre, bir partinin işçi partisi olup olmadığını anlamak için "yönetimle yanyana çalışmış, hareketin merkezinde uzun süre bulunmuş" olmak (s.5), hareket doğruları tesadüfen benimsemiş(!) olabileceğinden yöneticileri tanımak (s.6), yöneticilerin yazmayıp söylediklerini bilmek (s.26), "yöneticileri yakından tanıyarak" anti-komünist, pis ve iğrenç yöntemler uygulayıp uygulamadıklarını sınamak (s.34) gereklidir. Marks ve Engels de Gota ve Erfurt programı eleştirisinde böyle(!) yapmışlardır. (s.53)

Herhalde Marks, Engels ve Lenin'i yakından tanıyamadıkları, onlarla uzun süre yanyana çalışmadıklarından olsa gerek broşürün yazarları Marksizm-Leninizmi hiç anlayamamışlardır. Bu yanaşımla, anlama şanslarını da yitirmişlerdir.

Bu temelde broşür, hiçbir içerik taşımıyor. Lenin'in deyiimiyle, "*kamuoyunun tam olarak analiz edemeyeceği ve ayrıntılı olarak ayıklama hakkına sahip olmadığı örgütsel çatışmalar hakkında olabildiğince gürültü*" kopanyor. (Lenin, *Toplu Yapıtlar*, İngilizce basım, c.16, s.52) Çarpık, eksik, yanlış verilerle, broşürde kullanılan sözcüğün tam anlamıyla "hikaye"

anlatıyor.

Broşürün böyle olması, komünist ölçütlerle içerik taşımaması, yani işçi sınıfının çıkarları açısından düzeysizliği, broşürün *başka* içerik taşıdığına göstergesidir. Broşürde bu içeriğin çok sayıda göstergesi vardır. Bu içerik, hareketli dönemde partiye bulaşmış, ama partiden çarpıcı belgileri ve birkaç doğruyu ezbere öğrenmekten başka birşey kazanamamış ve gericilik döneminin basıncıyla savrulup gitmiş küçük burjuva aydın damgasını taşıyor. Broşürün en önemli ve yararlı yönü, böyle bir *toplumsal tipi* bize daha yakından tanıma olanağı sağlamasıdır.

Gerçekten de söz konusu olan şu ya da bu beş kişi değil, bir toplumsal tipin tipik örneklenmesidir. Bu nedenle, bu beş kişi, gazetede toplumsal tip olarak konuya değinildikçe üstlerine alınmışlar, "kişilikleriyle uğraşmak" olarak nitelemişlerdir. (s.53) Küçük burjuvazi semineri ve Çek-Al'ı, gericilik döneminde küçük burjuva entellektüellerinde başveren hastalıklara ilişkin her yazı "kişiliklerine" saldırıdır. Onların bu mantığıyla, gericilik dönemi yıllarında Lenin de onların kişiliklerine epey saldırmıştır!

Anlatılan örgütsel "hikayeleri" tek tek ele alıp, gerçekte olayların nasıl geliştiğine girmeyeceğiz. Bu broşürden bir toplumsal tipi sergilemek açısından yararlanacağız. Bunu yaparken, yeri geldikçe bazı konuları örnek olarak ele alacağız.

1. Öncelikle broşürün *yöntemine* bir bakalım. Bu broşür, laf ebeliğine, kof ajitasyona, kantin tartışması

stiline çok güzel bir örnektir. *İşçinin Sesi*'nin "çelişkilerini" yakalamaya çalışırken, kendisi çelişkilerle, tutarsızlıklarla doludur.

Örneğin, bir yerde, şimdiye dek hep örgütlenmenin ikinci plana atıldığı (s.12), bir başka yerde örgütü yapay yöntemlerle ayakta tutmak için ideolojinin kurban edildiği (s.26) yazılıyor. Yine bir yerde 1979'da paralel örgütlenme yapıldığı (s.16), bir başka yerde "basarız gazeteyi, gelen gelir" diyerek örgütlenmenin önemsenmediği söyleniyor. Broşürün bütününden ise hem EK toplantısıyla, plenumuyla, konferansıyla, il kongresiyle düzenli işleyen bir örgütün varlığı çıkıyor, hem de ideolojik alanda "henüz"(!) hiçbir ciddi yanışın keşfedilmediği anlaşılıyor. Öyleyse bunca gürültü neden?

Bir başka örnek. Halil Babadağ'ın ölümünden sonra gazetede, onun öğrenci olduğunu ve Halkın Kurtuluşu'ndan birini öldürmekten arandığını yazmışsınız. "Böyle" konuşmak "aşağılıkmış" (s.30) Durup bir düşünmek gerek "nasıl" konuşulmuş ki? Menşevikler "işçi öldürüldü" diye demagoji yaparken, biz duru bir biçimde verileri yazmışsınız. Ne istenen bir olay olduğu, ne sevinildiği söyleniyor. Üstelik burada (s.30) bizi neredeyse amacı bu tür eylemler olan bir hareket olarak nitelerken, bir başka yerde, Ankara'da karşı taraf durmadan saldırırken onlara eğitim yapın denmesinden yakınıyor. (s.14)

Yeni örnek. DİSK komitesi için Fransa'ya bir yoldaşın gönderilmesi ve durumu iyice anlamasından

sonra karar verilmesi kararlaştırılmış. Sonra, sorumlu yoldaşın gitmesiyle "her nedense" komitede kalınmış. Oysa yanıt bir üst cümlededir. Giden yoldaş durumu iyice anlamış, yönetimi bilgilendirmiş ve öyle kalınmıştır.

Son bir örnek. Akıllarınca çelişki yakaladıkları noktalar, gerçekte kendilerinin çözmesi gereken çelişkilerdir. Yürükoğlu yoldaşımız bir yerde, "yalnızca ideolojik savaşla dergici olunur" demiş, bir başka yerde ise partimiz yeni ve doğru fikirler getiriyor, başka hareketler de bunlardan yararlanıyor, bu ideolojik öncülüktür demiş. Broşüre göre (s.27) yoldaşımız, ikinci yerdeki sözlerde, yalnızca ideolojik savaşla ideolojik öncü olduğunu söylüyormuş. Peki ya "partimiz" sözü ne anlatıyor? Parti, iktidarı almaya yönelik, siyasal bir örgüt değil midir? Adı üstünde yalnızca ideolojik savaşım vermeyen bu örgüt, ideolojik savaşımıyla ideolojik öncü oluyormuş. Bunda bir çelişki yok ama broşürle parti kavramı arasında *derin* bir çelişki var.

2. Bu çelişkiyi açmak için buradan ikinci noktaya, *parti anlayışlarına* geçelim.

Parti örgütü bu toplumsal tip için cendere, parti disiplini ise "kelepçedir". Gericilik döneminin basıncı, en çok bu "kelepçenin" sıkı demirlerine tepki olarak yansımaktadır.

Örgütsel kararlara uymak evet-efendimciliktir. (s.35) Parti disiplini, örgütsel kanallarla psikolojik baskıdır. (s.35) Devrimci özveri istemek, maddi

sorunlarla üyeleri ezme yöntemidir. (s.35) Enformasyon ihbarcılıktır. Konspirasyon ise broşürdeki gibi, yoktur. (s.37) Her zaman disiplinin gereği olan bu dönemde özel önem kazanan "partinin örgütsel ve taktik kararlarını harfiyen uygulamak" ise körükörüne disiplin, merkezin keyfiyetçiliği vb.dir (s.38,46). Bir de "ibret vericidir" diye eklemişler. Doğru. Zaten tek yararları da ibret vermektir.

Şimdi broşürün bu "ibret verici" konumunu biraz daha açalım.

İşçinin Sesi'nde evet efendimciliğin egemen olduğunu söylüyorlar. Bunun varlığını "kanıtlamak" için "sadık kadrolar" sözünü kullanıyorlar. (s.9,34) Ama anlattıkları "hikaye" içinde "sadık" kadroların da, yanlış yapınca nasıl eleştirildiği, hiç kayırılmadığı ortaya çıkıyor. Gerçekte bu toplumsal tipi rahatsız eden evet efendimciliğin, "adamı" ilişkilerinin olması değil olmamasıdır. Kadro siyasetinde siyasal yetişkinlikten ideolojik düzeye, devrimci özveriden, ürettiği işe dek çeşitli nesnel ölçütlerin işlenmesidir. Bu nedenle yöneticileri yakından tanımaktan, merkezin yanında olmaktan beklediklerini bulamamışlardır!

Nesnel ölçütler temelinde işleyen örgütsel kanalların varlığı, bu toplumsal tip için başlıbaşına cendere, psikolojik baskıdır. İşçi sınıfı gibi parti örgütlenmesine yatkın olmamak küçük burjuvazinin tipik özelliklerindedir. Broşürün örgüt anlayışı da bu özelliğin bir yansımasıdır. Bu nedenle, Yürükoğlu

yoldaşımızın "Ege'nin tek örgütüyüz" demesine "yanıt" olarak *İşçinin Sesi*'nin niceliğinin az olduğunu getiriyorlar (s.32). Belli bir niceliğin örgütlü disiplinli bir yapı içinde çalışmasının üstünlüğünü kavrayamıyorlar. Kendi akıllarındaki "örgüt", komünist partisiyle ilgisi olmayan, "şeflik" ve "adamı" ilişkilerinin egemen olduğu, "dergici" olmamak (!) için ideolojiye de önem vermeyen bir kümedir.

Örgütün zayıfladığını söylerken de, broşür bu ölçütle yanaşiyor. Örgütün nitel güçlenmesi disiplinin pekişmesi bu anlayış için başlıbaşına kelepçelerin sıkılaştırılması olduğundan, işin bu yönü kötü birşey, yani "gerileme", "zayıflama" olarak algılanıyor. Örgütümüz *nicel* olarak da güçlendiği halde, *bir*, böyle bir "esaret zincirinin" güçlenebileceğini akıllarına sığdıramadıklarından verilen sayılara balon diyorlar, inanamıyorlar, *ikincisi* de, sayılar doğru bile olsa onların taptıkları nicel "güç" ölçütlerini karşılamaya yetmiyor.

Enformasyon ve devrimci özveriye gelince, bunlar, bu toplumsal tipin bireyciliğine ve ikiyüzlülüğüne indirilmiş ağır birer darbedir. Örgüt dediği kümeye geldiği zaman "devrimci elbiselerini" giyecek, uzak olduğunda canının istediğini yapacak ve bunu açığa çıkaracak "enformasyon" kanalları olmayacak. Enformasyon konusunda broşürde söylenenler, örgütümüzün kapı arkalarından konuşma dinlediğini falan değil, kendi sıkışmalarını yansıttıyor. Ayrıca enformas-

yonu bu kadar karşı çıkan bir anlayışın konspirasyonu bu kadar çiğneyerek, kendileri tutuksuz oldukları halde "açıklık" yaygarasıyla örgüt hakkında enforsasyon yayınlaması, ikiyüzlülüğün çirkin bir örneğidir.

Yaz taarruzu da bu toplumsal tipin "devrimci elbiselerini" üstünden çıkaran, bireyciliğini sergileyen nesnel bir ölçüttür.

Bu konuda bir noktayı belirtelim. Kadrolar verdiği parayla ölçülmezler ama verdiği para ne olursa olsun, yaz taarruzunda yüksek özveri yapanlar *genel olarak* ya "terfi"(!) edilmeyi zaten hak etmiş, ya da "terfi" (!) edilmiş yoldaşlardır. Broşür başka bir gözle baktığı için mantığı başaşağı yansıtıyor.

Broşürde yaz taarruzu aynı zamanda bu toplumsal tipin "düzey" anlayışını gösteren bir ölçüt de oluyor. Yaz taarruzuna ilişkin söylenen onca iğrenç sözden sonra, düzeyi düşürmek niyetinde olmadıklarını belirtmişler (s.37). Ya düşürselerdi ne diyeceklerdi?

Partinin örgütsel ve taktik kararlarını harfiyen uygulamaya duyulan tepki, bu toplumsal tipin niteliğini en iyi ortaya koyan örneklerden biridir. Broşürde, Yürükoğlu yoldaşımızın kadrolara ilişkin söyledikleri arasında "çelişki" buluyorlar ama gerçekte kendi çelişkilerini yansıtıyorlar. Onların anlayışlarına göre kadronun doğrudan yana, düşünen... olması, örgütsel ve taktik kararları harfiyen uygulamasıyla çelişiyor. (s.38) Broşürde buna böyle bir tepkinin açıkça yazılması, bu dönemde bu ölçütün önemini

vurgulamakla *İşçinin Sesi*'nin ne denli haklı olduğunu başlıbaşına kanıtıdır.

Gelelim parti disiplininin açık tartışma yönüne. Partinin örgütsel ve taktik kararlarını harfiyen uygulamaktan bu denli bunalan bir toplumsal tipin, açık tartışma diye gürültü koparmasının anlamı çok açıktır. Açık tartışma, laçkalığın, liberalizmin ve de konspirasyonu bozmanın kılıfı olmaktadır. Bu anlayışın içinde, entellektüelizm, dergicilik, kantin devrimciliği hepsi vardır. Tutarlı, sürekli bir örgüt çalışması yerine "sefer" türü eylemler yapıp, geri kalan zamanda, hatta büyük olasılıkla eylem anında bile, amaçsız-çözüksüz ve broşürde görüldüğü gibi düzey-siz tartışma yürüteceksin!

Broşürde açık tartışma diye bunca gürültü kopuyor ama, komünist partisine yaraşır, gerçekien yoldaşça açıklık içinde yürütülen, yerinde sert eleştiri içeren dobra dobra açık tartışmayı, bu toplumsal tip "organlarda tartışmanın bastırılması", "psikolojik baskı", "işkence", "kişiliğine saldırı" vb. olarak algılar. Organlarda hararetli tartışmaları, organlarda tartışmanın bastırılmasına örnek getirmişlerdir. Organlarda baskı olduğundan değil, kendileri gerçek bir açık tartışmadan ürktükleri için sorunları yerinde tartışmak yerine birbirleriyle gizlice tartışmışlardır. Bu gizli birikimi patlatan ve açığa çıkaran da yine açık tartışmayı savunan(!) kendileri değil, "açık tartışmadan öcü gibi korkan" yönetim olmuştur.

Yoldaşlarıyla açık tartışmayanlar, açıklıktan

yalnızca "yığınlar" açıklığı anlıyorlar. Bu anlayış broşürde başka hareketlerden arka bulmak çabası olarak yansıyor. Organında yoldaşlarıyla partizanca açık tartışmadan korkan anlayış, aynı şekilde yığınlar önünde de kendi örgütüyle partizanca açık tartışmadan korktuğu için başka hareketlerden destek arıyor. Destek aramanın ötesinde başka hareketlere sesleniyor. *İşçinin Sesi* için yığınlar koyun değildir ama bu broşürü yazanlar için "yığınların" kim olduğu açıktır.

Yeri gelmişken, açık tartışma kararının kaldırılmasına değinelim.

Broşürde "Leninizimde açık tartışma her parti üyesinin hakkıdır" deniyor ve sürekli açık tartışma üzerinde konuşuluyor ama "*parti üyesi*" kavramı üzerinde hiç durulmuyor. Bu kavram kafalarda yoktur ve parti üyeliği düzeysiz bir tartışmaya gerekçe olarak kullanılmak istenmiştir.

Broşürde Lenin'den, *Parti Disiplini* kitabından bir sürü alıntıyla *İşçinin Sesi*'nin "eski" görüşleriyle çelişkiye düştüğü(!) sergilenmek isteniyor. Bunu yaparken, yine, kendi aktardıkları alıntılan kendilerinin anlamış olmaktan uzak oldukları, kendi çelişkileri ortaya çıkıyor. Tam tersine, bu alıntılarla kendi düştükleri durumu açıklamamıza yardımcı oluyorlar:

"...Merkez Komitesi'nin görüşüne göre, tüm parti üyelerine merkez organları eleştirmek ve onlara saldırmak için olabilen en geniş özgürlüğü tanımak

temeldir. Merkez Komitesi böyle saldırılarda kötü birşey görmez, yeter ki bu saldırılara boykot, olumlu çalışmadan uzak durma, ya da parasal kaynakların kesilmesi eşlik etmesin.' (C.Silahtar, *Parti Disiplini*, s.28)"

Burada olumlu çalışmadan uzak durmaktan, parasal kaynakları esirgemekten söz ediliyor. İşte açık tartışma kararına gerekçe olan koşulların değişmesi, bu gerçeğin belgelerle ortaya çıkmasıdır.

İlk başta, öne sürülen platformun gücü değil zavallılığı, düzeysizliği yüzünden, daha çok onlar açısından, açık tartışma olmasın diye düşünülmüştür. Ama ille de açık tartışma diye tutturulunca, broşürün sahiplerinin tüzük açısından böyle bir yetkisi olmadığı halde, örgütümüzün bundan da kaybedeceği birşey olmayacağından, açık tartışma kabul edilmiştir.

Tüm bu kararlar, *parti üyeliği çerçevesi* veri kabul edilerek alınmıştır. Bu sıralarda olan yeni gelişmeler, ortaya çıkan belgeler vb. ise parti üyeliği çerçevesinin çoktan parçalanmış olduğunu göstermiştir. Bu belgelerden, broşürü yazanların "yönetime yarayacağı" gerekçesiyle olumlu çalışmadan uzak durdukları, parasal kaynakları kestikleri ve kendileriyle örgütsel bağı olmayan başka yoldaşlara, başka parti örgütlerine mektuplarla bu doğrultuda propaganda yaptıkları ortaya çıkmıştır. Ve bunun üzerine açık tartışma kararı kaldırılmış, önce parçalanmış çerçeveyi düzeltmek üzere, fikirleri saklı kalmak koşuluyla işledikleri

örgüt disiplini suçlarından özeleştirisi istenmiştir.

Broşürde, özeleştirisi isteyen mektubun ilk maddelerinin fikirleri yasakladığı söyleniyor. (s.44) Oysa bu maddeler asılsız dedikodu konusunda özeleştirisi istiyor. Buradan broşürün "fikir" anlayışı da güzel yansıyor. Tüm broşürün kanıtlandığı gibi, söz konusu toplumsal tipin fikir anlayışı "asılsız dedikodudur".

3. Gelelim broşürün sınıf niteliğine... Öncelikle sınıf niteliği nasıl anlaşılır, bu konuda broşürün anlayışına bakarak başlayalım.

Broşür, Lenin'in, bir partinin sınıf niteliğini anlamak için bakılması gereken ölçütleri sayan alıntısıyla başlıyor. Ve daha ilk sayfasında, bu alıntıyı anlayışıyla kendi sınıf niteliğini açığa vuruyor.

Önce bu alıntıda sözü geçen, yönetenlere bakışa kısaca değinelim.

Broşür, *İşçinin Sesi*'ne ciddi bir eleştiri getiremediği halde bu denli şiddetli bir tepki duymasını, "yönetenlerin ancak yanında olunarak anlaşılabilir pis ve iğrenç yöntemlerine karşı savaş"(!) gerekçesine dayandırıyor. Bu durumda Lenin'in söz ettiği "yönetenlere bakmak" ölçütü canalıcı "önem" kazanıyor.

Lenin ancak Lenincilerin elinde bir silah işlevi görür. Broşürün yazarları, *İşçinin Sesi*'nin, Marks, Engels ve Lenin'in yazdıklarını etkili bir silah olarak kullandığını görmüşler, ama bunu becerebilmek için gerçekten komünist olmak gerektiğini anlayamamışlar.

Lenin "yönetenlere bakmak" ölçütünü söyledikten sonra, Noskelerin, Scheidemannların, MacDonalldların adlarını sıralıyor. Hiçbirini yakından tanımıyor. "Hep şöyle söylerler ama hiçbir yerde açıkça yazmadılar" gibi bir açmaza, saçmalığa düşüyor. Üstelik onlara pasifist, gerici gibi sıfatlar da yakıştırıyor. Çünkü, en nesnel ölçütlerle hangi sınıfa hizmet ettiklerine bakıyor. Savundukları fikirlerle, izledikleri siyasal çizgiyle ölçüyor.

Broşürün yazarları ise, broşür boyunca bir sürü "çelişki", "tutarsızlık" kanıtlamaya çalışıyorlar ama başaramadıklarının farkına varmışlar ki, sonunda, "kişiliklerle uğraşılır"ın teorisini yapıyorlar. "Biz size kanıtlayamadık ama bize güvenin onları yakından tanırız" anlayışına bu yoldan güç kazandırmaya çalışıyorlar.

Eylemlerin ve siyasal taktiklerin içeriği konusuna gelince, Lenin'in koyduğu ölçütte ideoloji yokmuş. Broşür bunu dedikten sonra, söze "ilkeli siyaset" diye başlıyor. Yine, *İşçinin Sesi*'nde ilkeli siyasete önem verildiğini ezberlemişler ama anlamını kavrayamamışlar. İlke, pratikten çıkmış ve pratikte doğrulanmış genellemedir ve ideolojinin parçasıdır. Kuşkusuz Lenin de ilkesiz siyaseti savunmuyor.

Kendi içeriksiz anlayışı doğrultusunda broşür, Lenin'in yazdığına "eylem" ve "siyasal taktik" sözlerini görüyor da "içerik" sözünü atlıyor. Eylemlerin ve siyasal taktiklerin içeriğini belirleyen hangi sınıfın çıkarına olduğudur. Dolayısıyla, bir partinin

eylemlerinin ve siyasal taktiklerinin proleter içerikli olması için işçi sınıfının çıkarlarını yansıtması gereklidir. Bu çıkarların en bütünsel anlatımı ise devrimci teorinin ta kendisidir. Bu yüzden Lenin "devrimci teori olmadan devrimci hareket olmaz" diye, yalnızca bir söz etmekle kalmamış, devrimci teoriyle devrimci hareketin bağıını işleyen, ören koca bir kitap, *Ne Yapmalı*'yı yazmıştır.

Ne Yapmalı'da Lenin, hem ekonomistlere, hem teröristlere karşı, devrimci teorinin önemini anlattıktan sonra, bir yerde şöyle diyor:

" 'Teorisyen' sözünü burun kıvrımadan ağzlarından çıkaramayan... bu insanlar, pratikte de, en zorunlu *pratik* görevlerimizi anlayışta başarısızlık gösteriyorlar." (Lenin, c.5, s.445)

Gerçekten de öyledir.

Broşür, bizi dergicilikle suçluyor! *İşçinin Sesi*'nin ideolojiye verdiği önemi buna "kanıt" getiriyor. Teoriye böylece burun büktükten sonra, "pratiğe" bakıyor ve geneliyle yanlış olduğuna karar verip, geneliyle doğru başka hareket aramak üzere yola koyuluyor.

Bir partiyi, bir hareketi tanımak için pratiğinin içeriğine bakmak gerekir. *İşçinin Sesi* de zaten pratiğinin komünist içeriğini güvence altına almak için ideolojiye büyük önem verir: "Öncü savaşçı

rolünü, ancak en ileri teoriyi rehber edinmiş bir parti yerine getirebilir.” (Lenin, c.5, s.370)

Broşür *İşçinin Sesi*'nin “teorisine” dişe dokunur hiçbir eleştiri *getirmiyor* ama pratiğini geneliyle yanlış buluyor. “Geneliyle yanlış” bulurken baktığı noktalar ise, *İşçinin Sesi*'nin değil broşürün ciddi bir hastalıktan muzdarip olduğunu kanıtlamaktan öteye geçemiyor:

Broşür teoriyle pratiği birbirinden kopuk ele almaktadır. “Teori kitaplarda yazılı, orada duruyor” (s.50) Teorinin pratik açısından taşıdığı önemi kavrayamayan bir anlayış kendiliğindencidir. Tam da böyle bir anlayış, kendisi teorik çalışma yaptığı zaman küçük burjuva entellektüeli ya da dergici, pratik çalışmada ise dar pratikçi olur.

Broşüre göre kağıtta, kitap ya da gazete sayfasında yazan herşey teoridir, bir örgütün pratik çalışması içinde sayılmaz! (s.5, 6, 26, 50) Dolayısıyla propaganda pratik çalışma değildir. “*İşçinin Sesi*'nin öteki hareketlerden farkı, (devrimci) görevleri açıkça yazıp durmasıdır” (s.14) Ama pratiği yoktur, pratik yalnızca sokakta eylem alanındadır. (s.31) Örgütlenmesi de yoktur. Gazete çevresinde örgütlenme, “başarız gazeteyi, gelen gelir” diyerek örgütlenmeyi küçümsemektir. (s.27) Eğitim yapın demek, “savaşım-dan” alıkoymaktır. (s.14) Bir örgüt pratiğiyle tanınır derken yöneticilerini kişisel olarak (!) tanımak gereklidir. Örgütün gücü niceliğiyle ölçülür. (s.32) Devrimi başarabilmenin de teoriyle bir ilgisi yoktur,

“yaratıcı” çalışma gerekir. (s.50)

Bunları böyle algıladıktan sonra, broşürün Mahir Çayan’ı savunması değil, yalnızca bir noktada savunması şaşırtıcı olmaktadır. Broşürün yazarlarının Çayan gibi, Lenin’in gazete çevresinde örgütlenme anlayışını revizyonist bulmaları, Çayan’ın siyasallaşmış askersel savaş stratejisini savunmaları vb. de beklenirdi. Belki bu “eksiği” zamanla tamamlarlar.

Yanlış anlaşılmasın. Broşürde propagandadan söz ediliyor. Ama mantıkta özünü ele veren hoş bir zıplama vardır. (s.50) Teori kitaplarda yazılı orada duruyor. Kitaplarda yazanları yığınlara götürmek gerekir. Onu alıp somut uygulamak gerekir. Teoriyle pratik arasında yazılı bir bağ olamaz. Gazete propaganda değildir. Kitapla da propaganda yapılamaz. Kitap sayfalar dolusu entellektüel gevezeliktir. Demek ki “orada duran” teori de entellektüel gevezeliktir. Biz bunu boşverelim, devrimi yapalım. *İşçinin Sesi*’nin (büyük ağırlığıyla propaganda niteliği taşıyan) yayınları, yayınlandığı kadarıyla entellektüel gevezeliktir, yayınlanmamış olanlar yine entellektüel gevezelik nedeniyle yayınlanmamıştır. (s.50)

Teoriye düpedüz burun bükten, devrimci propagandayı gerçekte atlayan, pratikle “daha yakından bağlı”(!) bir propaganda anlayışı olan bu mantık, Lenin’in Menşevikler için şu söylediklerini aynen içinde taşıyor:

“... Her kim Kadetlere *değil*, gericiliğe

karşı savaşmalıyız' diyorsa, o savaşımın ideolojik görevlerini anlamaktan uzaktır. Savaşımın özünü yığınları ikna etmede değil, fiziksel eylemde görüyordur. Savaşım sözünü kaba anlamıyla anlıyordur: Gericilere 'vur' ama Kadetlere 'vurma'." (Lenin, c.11, s.382)

İşte broşürde propagandayı pratik saymayan, savaşımın özünü fiziksel eylemde gören, eylemden "vurmayı" anlayan, ideolojik görevleri entellektüel sanan, dolayısıyla da asıl kendisi yığınları güdülecek sürüler gören küçük burjuva anlayış egemendir. Yığınlara yol göstermekten söz ediyorlar ama herhalde bunu da Çayan'ın propaganda yöntemiyle çözmeyi öneriyorlar.

Buraya dek, broşürün siyasal taktik, eylem, pratik gibi konulardaki anlayışına değindik. Yalnızca bu çerçevede bile, broşürün Marksizm-Leninizmle hiçbir ilgisi olmadığını, küçük burjuva sınıf niteliği taşıdığını gördük:

"Küçük burjuvazinin filizleri biçiminde eski toplumun kendisine devrettiği tüm unsurları özümsemek, yeniden yetiştirmek, yeniden eğitmek proletaryanın tarihsel görevidir. Proletarya bu yeni gelenleri yeniden eğitmeli, onlardan etkilenmemeli, onları etkilemelidir. Coşku ve kutlama

dolu günlerde, parlak belgilerin atıldığı günlerde, arı burjuva aydınlarının bile başını döndüren proleter zaferlerin kazanıldığı günlerde, ilk Sosyal-Demokrat (Komünist—F.İ.) olan, 'özgürlük günlerinin Sosyal-Demokratlarından (Komünistlerinden—F.İ.)' oldukça çoğu *gerçekten çalışmaya*, Marksizmi çalışmaya ve ardıcıl proleter çalışmayı öğrenmeye başladılar. Bunlar her zaman Sosyal-Demokrat (Komünist—F.İ.) ve Marksist kalacaklardır. Başkaları ise proletarya partisinden ezbere öğrenilmiş bazı metinler ve 'çarpıcı' belgilerden, 'boykotçuluk', 'boyevizm' vb. hakkında birkaç sözcükten başka hiçbir şey kazanmayı başaramadılar ya da kazanmaya yetenekli değillerdi. Böyle unsurlar 'teorilerini', dünya görüşlerini, yani dar görüşlülüklerini işçilerin partisine yutturma ya kalkıştılar mı, onlarla ayrılık kaçınılmaz oldu."

Lenin bundan sonra şöyle diyor:

"Size Marksizmi ve Sosyal-Demokrat (Komünist—F.İ.) çalışmayı öğretmek için herşeyi yaptık. Şimdi, işçi partisini teoride revizyonizmle ve siyaset ve taktiklerde küçük burjuva yöntemlerle çürüten, hem

Sağ, hem Sol likidatörlere karşı en acımasız ve ödünsüz bir savaş ilan ediyoruz.” (Lenin, c.16, s.60-61)

Gerçekten parti bu broşürün yazarlarına komünizmi, parti çalışmasını, partizanlığı öğretmek için herşeyi yaptı. Ama teoride revizyonizmle, siyaset ve taktiklerde küçük burjuva yöntemlerle partiyi çürütme çabalarına izin verilecek değildi. Verilmedi.

4. Yukarıda, broşürün, eylemlerin ve siyasal taktiklerin içeriği konusunu küçük burjuva bir içerikle anladığını gördük. Şimdi de kendi önerdiği siyasal taktiklerin içeriğine bakalım. Bu da en güzel siyasal akımlara tutum ve eylem birliği anlayışında yansımaktadır.

Anti-Sovyet akımlar konusunda buldukları “çelişki” (s.39) kendi sığ anlayışlarını yansıtmaktadır. Birinci Konferans, belirleyici özelliği anti-Sovyetizm olan akımlardan söz ederken, II. Konferans, anti-Sovyetizm ölçütünü özel olarak öne çıkarmamaktan, o günün koşulları içinde belirleyici özellik değilse öyleymiş gibi davranmamaktan söz ediyor.

Burada ilginç iki nokta vardır.

Biri, anti-Sovyet özellik de taşısa, devrimciyse bir akımla eylem birliği yapma konusunda II. Konferans kararlarını benimsiyorlarmış. Ama komünistlerin dışında tüm devrimci akımların özünde anti-Sovyet olduğunu ünlemlerle yadırgıyorlar. Çünkü değil eylem birliği öteki akımlarla kafa birliği içindedirler.

Bununla bağılı, ikincisi, *İşçinin Sesi* yayınlarından olmayan "çelişkileri" yakalamak için bunca çaba harcarken, örneğin Çayan'da gözle görülen koca bir çelişkiyi hoş görüyorlar.

Çayan'ın "siyasal mücadelesinin değerlendirmesini başa almak gerekirmiş". (s.41) Siyasal mücadelenin *içeriğini* anlamaktan aciz olanlar, Çayan'ı yalnızca fiziksel eylemleriyle değerlendirmekten başka ne yapabilirlerdi ki? Biz, Çayan'a yiğit bir devrimci olduğu için saygımızı yineleyerek, şu koca alıntıyı verelim ve oligarşik dikta konusunda tutumunu bir kez daha görelim:

"Sanayi devriminden geçmiş olan emperyalist kapitalist ülkelerdeki yönetim de, geri bırakılmış ülkelerdeki yönetim de oligarşik yönetimdir. Ancak emperyalist kapitalist ülkelerdeki kapitalizm gerici bir tarzda değil, 'yukarıdan aşağıya değil' devrimci anlamı ile, iç dinamiği ile gelişmiş ve yerleşmiştir. Dolayısıyla, sadece alt yapıda değil, üst yapıda da burjuva demokratik ilişkiler egemen olmuş, feodal ilişkiler bertaraf edilmiştir. Fakat tekelci dönemde, kapitalizm, serbest rekabet, milliyetçilik ve demokratik yönetim ilkelelerini bir yana iterek, yerlerine tekelle, kozmopolitizm ve oligarşik diktayı ikame etmiştir.

“Ancak geçmiş dönemlerde proleterya ve emekçi kitleler, uzun süren kanlı mücadeleler ile demokratik hak ve özgürlüklerine sahip olmuşlardır. Emekçi sınıflar gerek nitelik olarak, gerekse nicelik olarak güçlüdürler. Onun için bu ülkelerdeki oligarşi, klasik burjuva demokrasisini ve özgürlüklerini belli ölçülerde sınırlandırmakta fakat asla özüne dokunamamaktadır. Bu ülkelerdeki oligarşinin niteliği finans oligarşisidir.

“Bizim gibi ülkelerdeki oligarşik dikta ise sadece finans kapitalin damgasını taşımamaktadır. Çünkü ülkedeki kapitalizm, kendi iç dinamiği ile değil, “yukarıdan aşağıya” geliştirilmiştir. Dolayısıyla yerli tekelci burjuvazi, daha baştan, çekirdek halindeyken emperyalizmle bütünleşerek gelişmiştir. (Emperyalizm içsel bir olgu durumuna geldiği için bu oligarşi içindedir.) Ancak bu gelişen tekelci-burjuvazi tek başına emperyalizmle ittifakını sürdürerek emperyalist üretim ilişkilerini muhafaza edecek güçte değildir. Dolayısıyla, yabancı ve yerli tekellere zorunlu olarak bağlı olan toprak burjuvazisi ve feodal kalınularla yönetimi paylaşmaktadır.

“Oligarşik yönetim içinde, işbirlikçi

tekelci burjuvazi, emperyalizmin temel dayanağı olmasına rağmen, emperyalist üretim ilişkilerini muhafaza eden tek yerli sınıf değildir.

“Bizim gibi ülkelerdeki oligarşik yönetim, rahatlıkla işçi ve emekçi kitlelerinin demokratik hak ve özgürlüklerinin olmadığı tam bir dikta yönetimi ile ülkeyi yönetebilmektedir. Buna sömürge tipi faşizm de diyebiliriz. Bu yönetim, ya klasik burjuva demokrasisi ile uzaktan yakından ilişkisi olmayan “temsili demokrasi” ile icra edilir, (gizli faşizm) ya da, sandıksal demokrasiye itibar edilmeden açıkça icra edilir. Ancak açık icrası sürekli değildir. Genellikle, ipin ucunu kaçırdığı zaman başvurduğu bir yöntemdir.”

Bunu okuyup da, “Çayan, emperyalist ülkelerde oligarşik dikta var diyor” diyenlerin kendilerinin burjuva demokrasisinin özünde diktatörlük olduğunu anladıklarından kuşku duyulur. Tekelci dönemde kapitalizm demokratik yönetim ilkelerini bir yana itip, oligarşik diktayı ikame etmiş. Ama emperyalist ülkelerdeki oligarşik *yönetim* (hem de ısrarla yönetim sözü kullanılıyor), klasik burjuva demokrasisinin özüne dokunamamış!

Göz var izan var ama ne gördüğün, hangi sınıfın gözlüğüyle baktığına bağlı! Kitapta Çayan da,

Lenin'den bir sürü alıntı aktarıp, özünü anlayamayarak kendi sınıf gözlüklerini yansıtıyor. O genç yaşında bunları yazan Çayan yaşasaydı bu gözlükleri değiştirebilirdi. O yeteneği ve dinamizmi vardı. Onun durumu bu açıdan üzücüdür, ama yıllar sonra komünist partisi içinden kalkıp da o eski gözlüklere sarılmak, olsa olsa komedi olabilir.

Gelelim Halkın Kurtuluşu'nun Kemalizme karşılığına. Bir hareket ki merkez organ diye siyasal bir yayın organı çıkarıyor ve burada Kemalizmi örgütüne, yığınlara hedef göstermiyor, sonra bir başka yayın organında Kemalizme karşı tereddütlerle dolu üç-beş cümle yazıyor. Bu mudur Halkın Kurtuluşu'nun "öz ve bütün olarak" Kemalizme karşılığı? Ancak teoriyle pratiği birbirinden kopuk alan bir anlayış için bu Halkın Kurtuluşu'nun Kemalizme karşılığı olarak yorumlanabilir. Bu, tam anlamıyla "teoride", entellektüelce birkaç söz edip, pratikte Kemalizme karşı savaşmamaktır!

Broşür, TKP içindeki devrimci kanattan Çayan'a, Halkın Kurtuluşu'ndan Dev-Sol'a kadar, nalıncı keseri gibi hep başka hareketlerden yana *İşçinin Sesi*'ne karşı yontuyor. Ama gerçekten *İşçinin Sesi* "idealizasyonu" üzerlerinde öyle etkili ki, bir yandan "açıklık" diye konuşurken, öte yandan kendi konumlarını ancak sinsice, *İşçinin Sesi*'ni "çelişkili" ve "tutarsız" göstermeye çalışarak savunuyorlar.

Partimizi I. ve II. Konferans kararlarına uymamakla "eleştiriyorlar". Ama Konferans kararla-

ında geçen “küçük burjuva devrimci akımlar” sözü, bir anda yalnızca “devrimci akımlar” oluyor (s.6), hatta küçük burjuva sözü ıırnak içine alınıyor. (s.39) Bununla da kalınmıyor. Bu akımlara küçük burjuva dediğimiz için, ilkeli tavır göstermediğimiz söyleniyor!(s.6) Menşevik cephe anlayışının tersyüz edilmiş! Proletarya hegemonyasının, bağımsız siyasetin kurban edilişi! İşte broşürün siyasetin *içeriğini* yansıtan ilkeler!

Haliç uçağının kaçırılmasından hemen sonra, Üst Büro bildirisinde, öğrenci kökenli “sol”lar burjuvaziye yardım noktasında menşevizmle birleşti dendiği için broşür savunmaya geçiyor. Küçük burjuva devrimci akımlarla eylem birliği yapacağız dedysek, bu, devrimci eylem temelinde ve onların devrimciliği ölçüsündedir. Halkın kurtuluşu yolunda kurban verdiklerinde, onları överiz. Cuntanın kurtuluşuna yanlış eylemle nesnel olarak yardımcı oldukları zaman eleştiririz. Broşür bunu çelişkili buluyorsa, çelişkinin kaynağı, broşürün kendisi de dahil olmak üzere küçük burjuvazinin doğasındadır.

Küçük burjuvazi yaşayan bir çelişkidir. Bu nedenle broşür, doğruluk-yanlışlık değil, çelişki ve tutarsızlık yakalama çabasındadır. Gericilik dönemi gelince, boşalan 1 Mayıs alanlarıyla birlikte, terazinin kefelerindeki ağırlıklar değişmiştir. Bu nedenle dün partiden yana gözükürken, bugün “eylem birliği” adına bağımsız siyasete karşı dönülmüştür.

Broşürün çelişkisini nasıl çözeceğini zaman

gösterecektir. Bu bizi ilgilendirmiyor. Bizi ilgilendiren, broşürün çok güzel temsil ettiği *toplumsal tipin* hastalıklarının, eylem ve siyasal taktiklerde bu tipin savunduğu küçük burjuva içeriğin, örgütlenmede getirdiği laçkalığın, liberalizmin vb. partimize bulaşmamasıdır. Bu açıdan ibret aldık ve şunu bir kez daha anladık:

“Partinin de devrimin de güvencesi işçi sınıfıdır.”

Değerlendirme

II

Özden Kemahli

Parti disiplinini çiğnedikleri için partiden çıkarılan beş kişi, *İşçinin Sesi, Tartışmalar ve Ayrılıklarımız* adlı bir broşür yayınladılar.

Broşürün içinde yazılanlar partimiz için özellikle iki olguyu açığa vurması açısından önem taşıyor. *Birincisi*, geçici yol arkadaşlarının gerçek sınıf konumlarını, ideolojik konumlarını açığa çıkarıyor ve partimiz için böyle bir anın yararını gösteriyor. *İkincisi*, parti kadroları için sınıf ideolojisinin, sınıf savaşında oynadığı canalıcı rolü bir kez daha kanıtlıyor. Broşürde yazılanlar "ol hikaye budur" sözleriyle özetlenmiş. Broşür, geçici yol arkadaşlarının partiden kaçışlarının gerçek hikayesidir. Bu yönüyle de, gericilik döneminde kendini çıplak olarak açığa vuran belirli bir *toplumsal tipi* anlattığı için, partimiz açısından eğiticiidir.

Broşür "tartışmalar" üstüne şu sözlerle başlıyor:

“12 Eylül'den sonra İngiltere'ye gelmiş yalnızca bir yoldaş, bir yönetici (ki o da köken olarak İngiltere'dendir), bu tartışmalarda yönetimin yanında yer almıştır.”

Broşürün başından sonuna dek *İşçinin Sesi*'ni “balon uçurmakla” suçluyorlar. Ama daha broşürün başında, bunun asıl kendi yöntemleri olduğunu gösteriyorlar. Yönetimin yanında kimlerin yer aldığı bir yana, bu savı öne atanlar devrim dalgasının hızıyla girdikleri sınıf savaşının içinde, o dalganın geri çekilmesiyle birlikte geri kayıp, içinden çıktıkları sınıf kökenine çıplak bir biçimde oturdular. Bu nedenle sorun “Türkiyeli”, “Avrupalı” sorunu değil, sınıf sorunudur.

Avrupa'da da, Türkiye'de de komünist formasyon kazanmış yoldaşlar, “dönemlere bağlı olmayan” özverili kadroların bir teki bile, partimizin saflarından kılmıdamamıştır. Bir hareketi değerlendirmenin nesnel ölçütü “yönetimin başucunda” olup olmamak değildir. Komünist kadrolar *İşçinin Sesi*'ni nesnel ölçütlerden kalkarak, partimizin sınıf savaşındaki konumuyla, komünist siyasetiyle değerlendiriyorlar.

Gençlik döneminin basıncı geçici yol arkadaşlarını sınıf kökenlerine oturttukça, burjuva ideolojisinin tortulan fışkırdı. Broşürde yazılanlar bir bütün olarak birleşince, altından “kırmızı turpun beyazı” güzel sınıtıyor. Bu durum burjuva ideolojisinin parti içindeki uzantularıyla savaşımın önemini bir kez daha ortaya çıkarıyor. Lenin'in gericilik döneminde yazdığı şu

sözlerin büyük bir anlamı vardır:

“Yeniden ayıklamanın çıkarları için teorik çalışmayı güçlendirmek gerekir. ...Devrimci Marksizm, devrimci bir bakış açısı için teorik çalışma günün parolasıdır. Bu nedenle sosyalist propagandanın, yeni sorunlar üstüne çalışmanın derinleştirilmesi, gerçek sosyal demokratları (komünistleri—Ö.K.), yığınların sosyal demokrat (komünist—Ö.K.) liderlerini işçiler arasından yetiştirmeyi amaçlayan çalışma guruplarını, her olanağı kullanarak geliştirmenin ve cesaretlendirmenin gerekliliğini vurgulamakla Petersburg örgütü bin kat haklıdır.” (Lenin, *Toplu Yapıtlar*, İngilizce basım, c.15, s.290)

İdeolojik savaşımın önemini küçümsemek, burjuva ideolojisinin güçlenmesine hizmet demektir. İşte broşür tam da bunu yapıyor. Bunu, ideolojinin önemini küçümseyerek, sorunun en canalıcı noktasında Leninizme karşı ideolojik bir yanlışı başlatarak ve bunun kaçınılmaz, mantıksal sonucu olarak kendiliğindenci bir örgütlenme anlayışı ortaya koyarak yapıyor:

“Lenin’in söylediği ‘devrimci bir teori olmadan devrimci bir hareket olmaz’ sözünü yadsıyacak değiliz. Ama ‘devrimci bir teoriye sahip her hareket

devrimci bir harekettir yargısı da doğru değildir. Çünkü teori son tahlilde, soyut, şematik birşeydir. Kitaplarda, kağıtlarda yazılıdır. Asıl sorun onun uygulanmasında, pratiktedir... Lenin broşürün giriş bölümünde verdiğimiz alıntısından da anlaşılacağı gibi belirleyiciliği pratiğe vermiştir." (Broşür)

Görüldüğü gibi alıntıda açıkça bir hareket devrimci bir teoriye sahip olsa da devrimci bir hareket olmayabilir deniliyor. Ancak yazdıklarının saçmalığını kendileri de sezmişler ki, dönüp kendi söylediklerini yalanlıyorlar. Hemen ardından şöyle yazıyorlar:

"Kaldı ki bu tartışma da soyut bir tartışmadır. Pratikten kopuk olarak yalnızca teorisi doğru olan bir hareketin olabileceğini varsaymaktır. Halbuki gerçek yaşamda bu olanaksızdır. Uzun vadeli olarak ele alındığında ve derinlemesine incelendiğinde bir hareketin ya hem teorisi hem pratiği devrimcidir, ya da ikisi de oportünisttir. Bu söylediklerimiz *İşçinin Sesi* için de geçerlidir."

Şu işe bakınız. *İşçinin Sesi*'nin teorisini daha derinlemesine inceleyip anlamamışlar, devrimci olup olmadığına karar verememişler. Partiden atılmakla iyi bir fırsat yakaladılar. Şimdi oturup incelesinler. Ama o zaman da o çok küçümsedikleri ideolojiye birincil derecede önem vermiş olacaklar ve kendileriyle çelişecekler.

"Eylemlerin, siyasal taktiklerin içeriğini belirleyen" şey devrimci teorinin, devrimci ideolojinin ta kendisidir. O olmazsa o içerik burjuva ideolojisiyle dolar.

Lenin'in söylediklerine bakalım:

"Öncü savaşçı rolünü, ancak en ileri teoriyi rehber edinmiş bir parti yerine getirebilir." (Lenin, c.5, s.370)

Başka bir yerde Lenin şunları yazıyor:

"Şimdi 1874'de Engels'in Sosyal-Demokrat (Komünist—İ.S.) harekette teorinin önemi üstüne söylediklerine bakalım. Engels, bizde moda olduğu gibi Sosyal-Demokrasinin büyük savaşımının iki biçimini (siyasal ve ekonomik) değil, teorik savaşımı ilk ikisiyle eşit düzeye koyarak, üç biçimini tanıır." (Lenin, c.5, s.370)

Görüldüğü gibi aynı moda bizde de sürüyor ve oportünizm var oldukça sürecektir. Öyleyse teorik savaşımı küçümsemek, ya da ikinci plana atmak, savaşılması birincil planda yer tutan bir ideolojik yanıltır ve bu savaşımı vermeyen burjuva ideolojisini güçlendiriyor demektir. Yine Lenin bu konu üstüne şunları yazıyor:

"Herhangi bir şekilde sosyalist ideolojiyi küçümsemek, ona en ufak bir şekilde sırt çevirmek burjuva ideolojisini güçlendirmek demektir. Kendiliğindencilik üstüne

çok konuşuluyor. İşçi sınıfı hareketinin *kendiliğinden* gelişmesi onu burjuva ideolojisine teslimiyete götürür." (Lenin, c.5, s.384)

Lenin'in oportünistlere karşı bu sözleri broşürü yazarlar için de tümüyle geçerlidir. Bunlar hem içinden çıktıkları menşevizmin, hem de onun ikiz kardeşi Türkiye 'sol'unun paslı etkisinden kendilerini kurtaramamışlardır.

Şimdi bu söylediklerimizin ışığında, broşürün *İşçinin Sesi* hareketini değerlendirmesine geçelim. Önce bazı söylediklerini, çelişkilerini açıkça sergilemesi açısından sağlayacağı kolaylığı düşünerek sıralayalım. Bunları okurken, yoldaşlarımızın söyledikleri varsayılan sözlerin tümüyle belgesiz, kanıtsız uydurma dedikodular olduğunun da altını çizelim.

"*İşçinin Sesi* için tek belirleyici 'ölçüt' ideolojidir."

"*İşçinin Sesi* için herşey ideoloji ile ölçülür. Bunu açık açık(!) birçok kez söylediler. Ama şimdiye dek hiçbir yerde yazmadılar."

"Çağımız öncelikle teorisyenlik oynayacak entelektüeller değil, Marksizmin-Leninizmin propaganda-sını yapacak, kitaplarda yazılanları yığınlara götürecekt devrimleri gerçekleştirecek liderler, partiler istiyor. Teori kitaplarda yazılı, orada duruyor." (!)

"Yürükoğlu daha çok kendi yazar, kendi okur. Bugün gelecek nesiller için kitap yazarm demek,

gerçekten de tam anlamıyla entellektüelliktir.”

“*İşçinin Sesi*’nin teorik çalışmalarının bizlere ve bütün olarak Türkiye devrimci hareketine büyük katkıları olmuştur.”

“*İşçinin Sesi* çok sayıda entellektüel kadroya sahiptir ve başka hareketlerin beceremediği düzeyde entellektüel çalışma yürütüyor. Ancak bu çalışma Marksizm-Leninizm doğrultusunda olmadan ve bu çalışmanın sonuçları işçi yığınlarına götürülmeden hiçbir anlam taşımaz.”

“Eğitim kitabının hazırlanması kararından bu yana üç yıl geçti. Devrim anlayışımızı açıklayan kitabın daha *İşçinin Sesi* ilk doğduğu günden yayınlanacağı söylenmiştir. Faşizm konusunda yoğun çalışmayla kitap yayınlayacağız denileli iki yıl oldu. Nerededir bu kitaplar? Bunlar gerek kendi hareketimizin gerek Türkiye devriminin çıkarları açısından şimdiye dek gazetede ya da kitaplarda açıklanan öteki konulardan daha mı az önemlidir? Bu konulardan bazıları üzerinde birçok çalışma yapılmıştır. Bu çalışmanın sonuçları neden ortaya dökülmüyor? Çünkü entellektüelsiniz. Sizin için bu konular küçük, size yeterli şöhret kazandırmayacak konulardır.”

İşçi sınıfının “hiçbir devrimci hareketin beceremediği düzeyde teorik çalışma yürüten” komünist kadroları bu teorik çalışmayı kimseden övünç payı almak için değil, işçi sınıfını zafere ulaştırmak için, en ağır koşulları göğüsleyerek yürütüyorlar. Onlar günlerinin 24 saatini yazı yazarak değil, partinin en

ağır pratik işlerine koşarak yürüten kadrolardır. Keşke işçi sınıfımızın partisi günlerinin 24 saatinde devrim için, işçi sınıfı için ideolojik çalışma yürütecek kadrolara sahip olabilse. Bu Türkiye işçi sınıfı için övünç kaynağı olurdu. Ama partimiz parasal olanaklarını bireycilerin, devrimci özveriden kaçanların beş kuruluşlarını vermekten kaçındıkları yaz taarruzlarından sağlıyor ve yapılacak o kadar çok pratik işi var ki, Türkiye devrimi için çok yararlı olduğunu bildiği o kitapları da istediği hızda çıkaramıyor.

İşçinin Sesi ileri sürülen yanı sıra hiçbir zaman düşmedi. *İşçinin Sesi*, ne ideolojiye verdiği önemi hiçbir yazısında gizledi, ne de onların yaptığı gibi öncüyü, ideolojik öncüye eşitledi. Broşürün kendisi öncüyü ideolojik öncüye şu sözlerle eşitliyor: "Peki, yalnızca ideolojik çalışma ile ideolojik öncü (öncü ya da ideolojik öncü aynı şeydir), yani proletaryanın siyasal partisi olunabilir mi?" Demek ki öncüyü ideolojik öncüye eşitleyen broşürün kendisidir. Yürükoğlu yoldaşımızdan verdikleri alıntı ise bunun tersini göstererek "kanıtı" tersine çeviriyor:

"1976'dan bu yana giderek belirginleşen biçimde Türkiye solunda tartışma ortamını *İşçinin Sesi* belirliyor. Partimiz yeni ve doğru fikirler, daha sonra başka hareketlerin de yararlandığı fikirler getiriyor. Ve bunların ardı kesilmiyor... Bunun adı ideolojik öncülüktür." (*Bu Kavga Gelecek Kavgasıdır*, s.11)

Yoldaşımız ideolojinin önemini de şu sözlerle açık

açık vurguluyor: "TKP'nin Leninci güçlerinin bu özelliği, örgütün içinde de ideolojik yetişkinliğin *belirleyiciliğini* getiriyor. Türkiye devrimci hareketinde hiçbir örgütte, partimizde olduğu kadar üye-kadro-yönetici seçiminde ideolojik anlayış, ideolojik yetişkinlik rol oynamıyor." (*İşçinin Sesi*, sayı:172-173, s.7)

Yoldaşımız bu sözleri, cımbızlanan ve ters yorumlanan alıntının hemen ardından söylüyor. Bu alıntının hemen arkasından ise yoldaşımız ideolojik öncülükle öncülüğün eşitlenemeyeceğini, şu sözlerle anlatıyor:

"Bir benzetme yaparsak, komünist partisi sınıfın ideolojik-siyasal öncüsüdür, öyle olmalıdır." (*İşçinin Sesi*, sayı:172-173, s.7)

Marksizm için tek bir doğru vardır. O da, *doğru bir siyasal önderliğin ancak doğru bir ideolojik öncülükle sağlanacağıdır.*

Gelelim, *İşçinin Sesi*'nin ideolojik çalışmalarının kavganın gereksinimlerini yanıtlayıp yanıtlamadığına. Hareketimizin ürünlerinin doğrudan sınıf savaşının gereksinimlerinden doğduğu her sağduyu sahibi insan için açıktır. Böyle olmasaydı, ve *İşçinin Sesi*'nin teorik çalışmaları onu kavganın pratik gereksinimlerini karşılama çalışmasına yöneltmeseydi menşevik örgüt bağlarından kurtulup, özgürce örgütlenebildiği çok kısa tarihinde, çevresinde başka herhangi bir örgütün hayal edemeyeceği düzeyde bir kadro örgütleyemezdi.

İşçinin Sesi, Marksizmi-Leninizmi Türkiye'deki sınıf savaşının ta içine indiriyor. Broşür bu işi "teorik" "soyut" çalışma sanıyor. Teoriyle pratiği öylesine

karşı karşıya koyuyor ki, *İşçinin Sesi*'nin yoğun propaganda çalışmasına, "entellektüel teorik çalışma" diye burun bükebiliyor. Bu eylemin kendisinin başlı başına devrimci siyasal bir eylem olduğunu anlayamıyor. Devrimci ideolojinin somut siyasal yaşama uygulanması, propaganda eylemi, devrimci siyasal eylemin *en canalcı* parçasıdır.

Lenin "Marks'ın teorisi Rusya koşullarına uygulanmalıdır" diyor. (Lenin, c.4, s.212) Rusya koşullarında uygulamak demek, ideolojiyi o somut koşullarda yeniden üretmek demektir. Üretmek, teoriyi siyasal yaşamın, sınıf savaşının koşullarıyla yeniden yoğurmak, kitaplarda pasif olarak duran potansiyeli yaşamın deneyiyle zenginleştirip, o günkü devrimci eyleme rehber etmek, aktif harekete dönüştürmek demektir. Bu, teorik çalışmayı da, pratik çalışmanın propagandadan örgütlenmeye dek çeşitli yönlerini de etki tepki içinde, zincirleme içeren bir süreçtir. *Üretim eyleminin kendisi, siyasal savaşımın içinde varolmayı gerektirir. İşçinin Sesi* ideolojiyi TKP'nin siyasal pratiği içinde, oportünizme karşı yeniden üretmiştir. Ve menşevik örgüt bağlarından koptuktan sonra o ideolojiye en uygun devrimci örgütlenmesini kurma kavgasında hızla ilerlemektedir.

Ya devrimci bir ideoloji ve onun devrimci pratiği vardır, ya da devrimci olmayan bir ideoloji ve onun devrimci olmayan pratiği vardır. İdeoloji yanlışsa, pratik de yanlıştır. Pratik doğru, ama şu ya da bu yönü

aksıyor olabilir. Devrimci ideolojiye sahip bir örgüt, aksayan yönlerini düzeltme dinamiğine de sahiptir.

Broşürde *İşçinin Sesi*'nin pratiğini "devrimci olmamak"la eleştiriyorlar. Bu eleştiri yapanlar *İşçinin Sesi*'nin ideolojisinin de devrimci olmadığını göstermek zorundadırlar. Ama broşürün başından sonuna *İşçinin Sesi*'ne tek bir teorik eleştiri getiremiyorlar!

İşçinin Sesi'nin siyasal eylemine ilişkin olarak getirilen "eleştiriler" ise eleştirenlerin küçük burjuvalıklarını açığa çıkarmaktan başka bir işlev görmüyor. *İşçinin Sesi*'ni küçük burjuva hareketlere karşı "ilkesiz siyaset" izlemekle suçluyorlar, ama işçi sınıfına karşı izlediğimiz tek bir ilkesiz siyaset gösteremiyorlar. "İlkesiz siyaset" izlediğimiz konusunda verdikleri örneklere bakmak bu konuyu anlamaya yeterlidir.

İşçinin Sesi, doğruları eylem birliği yapmak için geri çekmez. Çekerse işçi sınıfına doğruyu söylememiş olur. Onun adı ilkesiz siyaset olur.

Eylem birliğine girerken her örgütün eylem birliğinin genel-ortak amaçları yanında belli bir amacı vardır. *İşçinin Sesi*'nin amacı da, *savaşkan bir birlik içinde* yürütülecek ideolojik savaşla işçi sınıfının Marksist-Leninist çizgisini güçlendirmektir. Bu amacını ve eylem birliği üstüne görüşlerini Konferans Kararları'nda yayınlamıştır.

"İşçi sınıfının uzun erimli çıkarlarına ters düşmeden, ideolojiden bir milim ödün

vermeden çeşitli siyasal örgütlerle geçici uzlaşmalara, eylem birliklerine gidilebilir. Bu tür eylem birliği işçi sınıfının birliği değildir. İşçi sınıfına yanlışları sergileyebildiği, doğruları göstererek onu Leninci siyaset çevresinde daha yığınsal toplayabildiği ölçüde işçi sınıfının siyasal birliğini güçlendirmede bir araçtır.” (1980 TKP *Leninciler Konferansı — Tutanaklar*, s.243).

O gün bu karara imza atanlar, bugün bu görüşü ilkesizlikle suçluyorlar, işte bunun adı ilkesizliktir. Küçük burjuvazinin ilkesizliği onun sınıfsal yapısının temel özelliğidir. Lenin’in şu sözleri çok güzeldir:

“Biz yalnızca devrimci proletaryanın bağımsız uzlaşmasız Marksist partisinde sosyalizmin zaferinin tek güvencesini görürüz...

“Bunun savaştan bir birlik kurmaya engel olduğunu sanıyorsanız, yanılıyorsunuz.” (Lenin, c.8, s.159)

İlkesizlik, Lenin’in sözünü ettiği bu inancı taşımamak, bu inancın gerektirdiği partizanlıkla hareket etmemektir. Broşürü yazarlar için proletarya hegemonyası tıpkı parti disiplini gibi ürkütücü bir gerçektir.

İşçinin Sesi'nin kadro siyaseti ve yığın çalışması konularındaki çözümlerine de tek bir eleştiri getiremiyorlar. Böyle olduğu için, “yönetimin ta

başucunda bulunmuş insanlar" olarak kendilerine yapılmış "haksızlıkları" değerlendirme ölçütü olarak kullanıyorlar. Görüldüğü gibi burada da değerlendirmenin ölçütü öznelidir. Şöyle yazıyorlar:

"*İşçinin Sesi* ortaya çıktığından bu yana yazdığı yazılarda kadro politikası ve yığın çalışması alanlarında hepimizin gönülden katıldığı doğrulara teorik bir açınım getirdi. Bizler ve hâlâ bugün birçoğuları bunları yazan bir hareketin bu alanlarda çirkin anti-komünist tutumlar içinde bulunabileceğini akıldan geçirmemişlerdi."

Burada da aynı mantık. *İşçinin Sesi* bu konularda doğru yazmıştır. Hatta bu konulara teorik açınımlar getirmiştir ama pratiği anti-komünisttir. Şu işe bakın ki *İşçinin Sesi*'nin teorik görüşlerinin kendileri dahil herkese yararı oluyor da bir tek kendisine yararı olmuyor!

Değerlendirme ölçütleri öznelidir, çünkü ideolojisi çöle dönmüş Türkiye devrimci hareketine sinmiş sağlı, "sol"lu oportünist örgütlenme anlayışını beyinlerinden silememişlerdir. *İşçinin Sesi*'nin tüm pratik çalışma alanı üstüne tutumları bunu açıkça gösteriyor.

Yalan yanlış bilgilerle konspirasyonu çığnıyorlar. Arkadaşlık ilişkilerini yoldaşlık ilişkilerinin önüne koyuyorlar. Bölgecilik yapıyor, adam kayıncılık yapıyorlar.

Şeffik yöntemleriyle örgüt yönetiyorlar. Sayısal güce tapıyorlar. Tüm bunların altında ideolojiyi önemsemekten gelen kendiliğindenci bir örgütlenme anlayışı vardır.

Parti örgütümüz ilerliyor, onlara göre ise geriliyor. Gerçekte yine kendi psikolojilerindeki gerilemeyi ölçüt olarak kullanıyorlar. Kendi yazdıkları bile kendilerini çürütüyor. Bu nasıl bir hareket ki hem örgütlenmeyi önemsemiyor, hem de iki yılı faşizm koşullarında geçen üç yıllık bağımsız örgütlenme sürecinde Türkiye'nin çok yerinde ve Avrupa'nın bir çok ülkesinde örgütler kurmuş, iki konferans ve il kongreleri toplamıştır. Bunların yanısıra, Türkiye'deki komünist propaganda boşluğunu 40'a yakın kitabıyla ve düzenli olarak çıkarmayı başardığı gazetesiyle doldurmayı başarmıştır. Bir hareketi değerlendirirken başa alınması gerekli nesnel ölçütler bunlardır.

"Eleştiriler"e ölçüt aldıkları tekil örnekler ise çarpıtmalarla doludur. Örneğin ÖK (Örgütlenme Komitesi)'nin yaptığı yanlışların tek bir insana yıkıldığını yazıyorlar. *1980 Konferans Tutanakları* bu yalanı yüzlerine çarpacak belgelerle doludur. Veli Dursun yoldaşımızın 74. sayfadaki konuşmasını okusunlar. Bu nasıl bir örgüt ki hem eyleme önem vermiyor, hem de topladığı konferansta ÖK'nin eylem içindeki yanlışları nedeniyle yöneticilerini cezalandırıyor.

Kadrolar konusuna gelince. Parti ideolojisini

benimsemek, parti disiplinine uymak "evet efendimcilik", yaz taarruzlarında özveri göstermek "terfi" etmek için kullanılan merdiven, parti kanallarıyla enformasyonunun merkezileşmesine çalışmak "yoldaşları hakkında enformasyon" iletmek oluyor. Bu tipler "terfi" ediyorlar, "ayrıcalıklı görevlere atanıyorlar", "yaz taarruzlarına çok para verenler onur listelerine geçiyor, il komiteleri sekreterliklerine, üyeliklerine, legal örgüt başkanlıklarına atanıyor"!

Söylenenler bir yana, demek ki ortada bir örgüt var. Örgütlenmenin boyutları hiç de küçük değil. Baksanıza "terfi"(!)ler, legal örgüt başkanlıkları, il komiteleri sekreterlikleri var! Rahatsızlıkları partinin gerilemesinden falan değil, çünkü öyle bir durum yok. Rahatsızlık psikolojilerindedir!

Komünist kadro siyasetinin "K"sını öğrenemeyenler, *Parti Disiplini* kitabından cımbızladıkları alıntılarını disiplinsizliklerine kaynak olarak kullanıyorlar. Bu kitabın yaptıkları disiplinsizliğe kaynak olabilecek hiçbir materyal taşımadığını bir yana koyarak bir noktayı vurgulayalım.

Parti Disiplini kitabının mantığı, "ideolojik birliğe dayanmayan disiplin" in oportünist disiplin olduğu anlayışıyla örülmüştür. O kitaba göre "örgütsel birlik, ideolojik birlik üstünde yükselir". Yine o kitaba göre "parti içi açık ideolojik savaşım, Leninci örgüt anlayışının temel bir ögesidir, gözbebeği gibi korunacak bir parti normudur".

Hem ideolojiyi küçümsüyorlar, onu gözbebeği

gibi korunacak bir parti normu olarak görmeyip, geri plana atıyorlar, ardından disiplinsizliklerine *Parti Disiplini* kitabını alet ediyorlar. "Açık tartışmayı ideolojik konularda sınırlandırmak anti-Leninci, anti-komünist bir görüştür" diyorlar. Bir kez açık tartışmayı ideolojik konularda sınırlandırmayı kimse savunmadı. Açık tartışmanın ideolojik konulardan kaydırılarak — hatta ona hiçbir eleştiri getirilmeksizin — parti disiplinini *çiğnemeye* götüren bir araç olarak kullanılması komüniste yaraşır partizan bir tutum değildir, denildi. Eğer böyle bir durum varsa ve parti disiplini *çiğnenmişse*, parti dışına düşen insanlarla partililerin, parti içinde açık tartışması diye birşey söz konusu olamaz. Parti ile parti dışındakiler arasında bir açık tartışma söz konusu olur.

TKP Eşgüdüm Komitesi Plenumu parti disiplinini *çiğnedikleri* noktaları anlatan mektubu gönderiyor. Bunları onaylamaları koşuluyla parti üyeliklerinin süreceğini duyuruyor. Kaldı ki aynı mektupta "tüzük çerçevesinde parti-içi tartışmanın yürüyeceği" de yazılıdır. Bir yandan parti disiplinini *çiğnemek*, ardından "parti-içi tartışmanın ne olduğunu" sormak, öte yandan kendi imzaladığın tüzükteki maddeye "anti-Leninci, anti-demokratik" demek "en büyük siyasal ahlaksızlıktır".

Öne sürdükleri ayrılığın niteliği konusunda da kafaları pek açık değildir. Bir yerde şunları söylüyorlar:

“Bizim ayrılığımıza gelince. Ayrılıklar olarak sıraladığımız konulara bakan birisi ilk bakışta, bunların herbirini kendi başına, birbirinden bağımsız ve daha genel bir tabana oturmayan noktalar olarak görebilir.”

Başka bir yerde şöyle diyorlar:

“İlk olarak broşürü okuyan biri, kadrolar, yığın çalışması, örgütsel çalışma gibi konulara bu kadar yer vermemizi yadırgayabilir. Ancak hiç unutmamalıyız ki, bolşevik-menşevik ayrımı ilk olarak ortaya çıktığında tartışma konularını, en önemlileri parti üyeliği olan pratik (!) noktalar oluşturuyordu. Bunlar ideolojik kökenlerine süreç içinde ilerlediler (!) Lenin yıllar sonra, ilk olarak pratik noktalar üzerine başlayan bu ayrılığın aslında parti programı, devrim anlayışı vb. üzerine bir ayrılık olduğunu, süreç içinde tartışmanın bunu ortaya çıkardığını (!) söyler.”

Üzerlerinde *İşçinin Sesi*'nin öyle bir ideolojik baskısı var ki ayrılığa götüren tartışma noktalarının pratik noktaları kapsamasını bir eksiklik olarak değerlendiriyorlar ve “doğal bir eksiklik” olarak kabul edilmesini istiyorlar. Ayrılıkların ideolojik

köklerine inmek için belli bir süreç istiyorlar. Daha ideolojik köküne inemedikleri ayrılıklar yüzünden partiden ayrılmak ne hoş bir tutumdur.

Onlar bu ideolojik kökenlerine ilerlemeyi bekleyedursunlar, broşürde yazdıklarıyla çoktan ilertediler. Burjuva ideolojisi, burjuva felsefesi. Savruldukları yer ve konumları budur. Bir örnek verelim. Lenin'in Menşeviklerden ayrılığı başlangıçta pratik noktalardan oluşuyormuş. Yani RSDİP'nin İkinci Kongresi'nde Parti Tüzüğü'nün 1. maddesindeki parti üyeliği tartışması pratik bir ayrılıkmış! Öyle olup olmadığını Lenin'den okuyalım:

"Belli başlı ve açık ayrımlı noktalarını sayalım: 1. Tüzüğün birinci paragrafı üstüne, *örgütlenmenin temel ilkeleri üstüne salt ideolojik savaş.*" "*İdeolojik savaşın başlangıç noktası* (paragraf 1) 'yadsınıyor' ... (Lenin, c7, s.408-409) (abç)

Doğruya karşı yanlışları savunmak, hele yanlışlara Lenin'den ve cımbızladığımız *İşçinin Sesi* görüşlerinden teorik kılıf uydurarak bu işi yürütmek kolay değildir.

Lenin bir yerde şöyle diyor:

"Teorik sorunları gündemden indirmemeliyiz, tersine Parti'nin tüm pratik çalışmasını bir işçi partisinin görevlerinin teorik

açıklığı düzeyine çıkarmalıyız.” (Lenin, c.12, s.441)

İşçinin Sesi'nin pratik çalışmalarına ilişkin “eleştiri”lerinizi teorik bir açıklığa kavuşturmak zorundasınız. Lafla peynir gemisi yürümez. Devrimci teori ve devrimci pratiğinizi kanıtlayın, hep birlikte değerlendirelim.

BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİN!

İŞÇİNİN SESİ
TARTIŞMALAR
VE
AYRILIKLARIMIZ

AHMET TAŞKIRAN
CABBAR KERİM
ETHEM DUMAN
SALİHA DİLER
TARIK SAVAŞKAN

AĞUSTOS 1982

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ	5
I. TARTIŞMANIN GELİŞİMİ ve FİGÜRÖK DÜRLÜK	8
I - I. Tartışmanın Bağlamından Önceki Tünel	8
I - II. Tartışmayı Kısırlayan Gelişmeler	9
I - III. Tartışmalar	12
II. AYRILIKLARINIZ	26
II - I. Komünist Partisi ve İdeoloji	26
II - II. Üç Yıllık Organizel Çalışma ve Eylemler	27
II - III. Kadro Politikası ve Yığın Çalışması	34
II - IV. Siyasal Akınlara Tutuc ve Eylem Birliği	38
II - V. Tutuklanmalar "zerine Tovar	42
II - VI. "5. Kongre"	43
II - VII. Parti İçerisi Demokrasi	44
III. SONUÇ	48
ZORUNLU BİR EK	53
PUZELTMELER	55

GİPİŞ

Bir süredir İçinin Sesi hareketinde, 12 Eylül'den sonra Türkiye'den İngiltere'ye gelmiş yoldaşlarla yönetim arasında bir tartışma sürüyor. Taraflardan birine 12 Eylül'den sonra Türkiye'den İngiltere'ye gelmiş yoldaşlar diyoruz. Çünkü, 12 Eylül'den sonra İngiltere'ye gelmiş yalnızca bir yoldaş, bir yönetici (ki o da köken olarak İngiltere'dendir), bu tartışmalarda yönetimin yanında yer almıştır. Bunun dışında Türkiye'den ayrıldıktan sonra İngiltere'de yönelişle yanyana çalışmış hareketin merkezinde uzun süre bulunsa olanağı elde etmiş hiçbir yoldaş yönetimin yanında taraf tutmamıştır.

İyileşketişim ile bu tartışmaları, gelişen olayları Türkiye devrimci hareketine duyurmaya bir sorumluluk olarak görüyoruz. Yönetim açıklıktan öcü görme gibi kaçmayıp açık tartışma kanallarını işletse idi, böyle bir broşüre gerek kalmazdı. Yönetim söylenenlerin, tartışılanların tozlu raflarda toprak kalması için çabaladı. Halbuki: en başta İçinin Sesi içtadeki militan devrimci unsurlar olmak üzere tüm devrimcilerin, konutiotlerin bu tartışmaları, tarafların söylediklerini ve tavırlarını bilmek en doğal haklarıdır. Bize bu görevi yerine getiriyoruz.

Broşür olayların gelişimi, ayrılıklarını ve İçinin Sesi üzerine genel değerlendirmelerimizi anlatan üç bölümden oluşuyor. Hangi örgüt için de çalışıyor olursa olsunlar özellikle komünistler olmak üzere tüm devrimci unsurların burada yazılanlardan çıkartacağı önemli dersler vardır. Bu inanca başta zindanlarda yatan yoldaşlarımız olmak üzere dünya devrimci için savaştan tüm devrimcilere başarılar diliyoruz.

Anlatmaya geçmeden önce, broşürümüzde anlatılan olayların değerlendirilmesinde çok önemli olan bir noktayı açalım.

Lenin sosyal demokrat partilerle ilgili bir tartışmasında şöyle der: "Bir partinin gerçekten işçilerin siyasal partisi olup olmadığı, yalnızca üyeliğinin işçilerden oluşmasına bağlı değildir. Aynı zamanda onu yönetenlerin işçilerin n. siyasal partisi olarak hareket etmesi gerekir. Kar-ışık bir süreçtir. Bir parti bir parti olarak hareket etmesi yanında yalnızca bu son saydıklarının belirleyicidir." (Lenin, Toplu Eserler, İki Cilt, Basım, c. 31, s. 207-258)

Lenin'in bir örgütü anlamada yalnızca bu iki eyyi belirleyici sayması ilk bakışta garip gelebilir. Örneğin şimdiye dek expoze edilen anlayışların omucu, İçinin Sesi içindeki unsurlar için "ideoloji" tek belirleyici kriterdir. Ama Lenin böyle demiyor. Gerçekten de çok başka tarihsel koşullarda farklı bir tartışmaya ilişkin söylenen bu sözler o gün olduğu gibi bugün de tümüyle doğrudur.

Komünist: siyaseti öteki tür siyasetlerden ayıran temel özelliklerden biri ilköli siyaset olmasıdır. ilköli siyaset işleyip işlemedenin kütası ile ne üyelik bileşimi, ne dergilerde kitaplarda yazılanlar, ne de bakılan

Bir Örgütün kendine taktığı isim olabilir. Burada gerçekten iki belirleyici kriter vardır ve bu ikisini bir arada ele almak gerekir. Kitaplarda ne ya zarsa yazsın, bir Örgütün gerçek kimliği için önce onun pratiğine, eylem lecinin ve siyasi taktiklerinin içeriğine bakmalıyız. Bir şeyi söylemek ayrı şey, uygulamak ayrı şeydir. Bir örnek ile açıklayalım.

İçinin Sesi hareketinin I. ve II. Konferans kararlarında ve İçinin Sesi'nde ya da çeşitli kitaplarda eylem birliği konusunda bakılacak yönün, devrimsi akımlar olduğu hep vurgulanmıştır. Ama 12 Eylül 1981'de Almanya'da yapılan eylemlerde, kalabalık akımlar arasında yürürek nicelik olarak ezileceğizmiş gerekçesiyle ki bu yönetimin esas gerekçesidir devrimsi akımların katıldığı yürüyüşten ayrı olarak başka bazı küçük eylemlerle birlikte bir yürüyüş düzenlemiştir. Burada kıtasal kitapta yazılanlar olamaz.

Burada durmak da yetmez. Bir Örgüt doğru eylemleri, siyasi taktikleri yapmalarını gerisinde kalmamak için, sürükleyerek de benimsesebilir, ilkg li bir eyleminin Örgütü olarak da. Rus devrim tarihi reformist ya da "solcu" hareketlerin bile yeri geldiğinde yapmalarını gerisinde kalmamak için doğru devrimsi tavar aldıklarının, belgelerin attıkları sloganları benimsediklerinin örnekleri ile doludur. Bu nedenle, bir Örgütün eylemlerinin, siyasi taktiklerinin içeriğini onu yönetenlerle birlikte inlemek gerekir. Aynı örneği sürdürerek bunu daha da açalım.

Yukarıda belirttiğimiz 12 Eylül eyleminden sonra yaklaşık 1980 sonlarında Fransa'da bir DİSK komitesi oluşturma çabaları başladı. Bu çabalar ilk başlarında, sorumlu yoldaşımız yönetimde böyle bir komiteye katılım konusunda sınırlı aldı. Çalışmaların ilerlediği bir dönemde, sorumlu yoldaşın gelen bir raporda bu komitenin içinde birçok devrimsi akımların yanı sıra Partizan Yolu'na da olduğu anlatıldı. Partizan Komitesi (PK) toplantılarında komitede kalma - çekilme sorunu gündüldü. İki EK üyesi yoldaş komitenin kurucuları arasında temsilcileri bulunan akımlar gerçekten bu komiteye katılıyorsa komitede kalmaması yönünde oy kullandılar. Daha sonra, taraflar birbirini ikna edemeyince, Fransa'ya sorumlu bir yoldaşın gönderilmesi ve durumu iyice anlatılmasından sonra kalıp - çekilmeye bu yoldaşın karar vermesi kararlaştırıldı. Sorumlu yoldaşın gitmesiyle "her nedense (?) komitede kalındı. Jantelik komitenin faaliyetleri sorumluğunu da İçinin Sesi üstlendi. Aynı toplantıda C.Kerim yoldaşın öncülüyle C.Kerim yoldaşın "eylem birliği ve cephe" üzerine bir yazı hazırlama görevi de verilmişti.

Ardından, Dev Yol, PKK ve SVP'ne öncülük ettikleri Cephe Üzerine İçinin Sesi'ne ulaştı. İçinin Sesi buna katılma kararı aldı. Gerekçeler şöyleydi: 1) Eylem birliklerinden kaçınmaması sonucuunda oldukça sorunlu. 2) Dev Yol Türkiye'de devrimde küçük - burjuvazi açısından belirleyici değildir. Onu bu yolla etkileyebiliriz. 3) PKK Kürdistan'da küçük - burjuvazi açısından belirleyici değildir. Onu bu yolla etkileyebiliriz. 4) Bu cephe ile birlikte DİSK komitesi de çıkar. Böylece "derinden kurtuluş".

Katılma kararının cepheyi oluşturmaya öncülük eden komiteye gönderildiği ama hazir yanın alınmadığı bir sırada C.Kerim yoldaş yazısını bildirdi ve yönetime teslim etti. Yönetim, "ya anda bunu yayınlarsak elimizi kolumuza baplarız, sınırlılık beklesin" diyerek yazıyı yayına sokmadı. Bu anlattıklarımızdan sonra, İçinin Sesi'nin eylem birliği konusunda ki tavranın şekli bir tavır olduğu söylenebilir mi? Lenin'in belirttiği "yönetimlere bakmak" kriterinin anlamı da burada ortaya çıkıyor.

Biz yönetime olan anlayışlarımızda bu iki kıtasal belirleyici olarak aldık ve oradan yürüdük. İçinin Sesi'nin teorik çalışmalarının bizlere ve bütün olarak Türkiye devrimsi hareketine büyük katkıları olmuştur. Bunun yadsınacak değildir. Ama özellikle 12 Eylül darbesinden bu yana, kirazı turpun kebofuna alındanaki ak ortaya çıkmaya başlamıştır. Hareketin merkezinde onun stre bulunması bizler için, bu yüzden açıktır. Bu iki kıtasal bakıldığında İçinin Sesi "boyalı m.çevresinin" ya da "demokratik siviliteğin" temsilcisidir.

Bu boyalı menşevikler, açık tartışma kararını geri çektikten ve bizi parti üyeliğinden "çıkardıktan" sonra, İçişleri Sesi'nde kapalı bir "tartışma" açtılar. Görüşlerini savunma hakkı tanınmadan ve muhalefetçi örgüt- sel olarak "yokettikten" sonra açılan bu "tartışma", İçişleri Sesi içinde- ki dürtüt unsurlar için yüskeraşdır. Bu "tartışma"nın başlatıldığı 200. sayıda bizlerden "her bakımdan genç yoldeşler" diye söz ediliyor. Güya böylece açık tartışma hakkını geri çekmelerini haklı gösterecekler.

Bu eakat bir mantıktır. Diyelim ki, dedikleri gibi gençiz ve sorun da bundan kaynaklanıyor. O zaman tartışma açsalar, bu tartışılan konuların bizlerin sorçılığında kaynaklandığını göstereceklerdi. Bunu yapmadan, genç- lik deyip peçmekle bir arpa boyu yol elmiş olmuyorlar, tersine güçsüzlük- lerini gösteriyorlar. Bu kendilerinin önel yargısıdır. Böyle olup olaadığına karar verecek olan örgütdür. Ancak yeterli bir tartışmanın sonucunda toplanacak sorumlu organların (konferans, kongre) kararları, keelin ve o a- şamada başlayıcıdır. Sorunlar bütün militanların ve yığınların önünde ye- terince tartışılmasadan bu tür iddialarla işi peçştirmeye çalışmak, kömü- nistliği bırakalım, demokratlığı bile sığmaz.

I - TARTIŞKALIK GELİŞİMİ VE HOLONKO TÜRÜMÜ

I - 1) Tartışmaların Başlangıcının Öncesi Dönemi

Bu tartışmaların önceleri, 12 Eylül'ün hemen sonrasında Türkiye'de aranan bazı yoldaşların İngiltere'ye gelmesine dek uzanır. Daha ilk geldikleri günlerden itibaren yönetimin ve onun doğrudan kontrolü altında olan İngiltere'deki parti örgütlerinin tutumlarına bir tepki ortaya çıktı. Kadrolara ilişkin tutumlar, yığın çalışması, çeşitli siyasal akımlara pravo-kasyon örgütü denilmesi, diğer siyasal akımlara karşı tavır, Türkiye'den gelen yoldaşlara gösterilen güvensizlik vs. tartışma konuları oldu. Bu konular bazen İTİB toplantılarında, bazen Üst Büro (UB) ile Türkiye'den gelen yoldaşların tümü ya da bir kısmı arasında yapılan toplantılarda, bazen de kişisel görüşmelerde konuşuldu. Bütün bu dönem içinde sorunlar büyümeydi. Ama Türkiye'den gelen yoldaşların örgütün geri kalanından ayrı bir topluluk olmaları esasen olarak sürdü.

Sorunların büyümemesinin nedeni olarak birkaç şey sayılabilir. Birincisi ve en önemli, Türkiye'den ayrılırken hepimizde çok güçlü ve yıkılmaz bir istemedişimiz bir idealisasyon vardı. Bu idealisasyon nedeniyle sorunlara hep hoşgörülüydük.

İkincisi, Türkiye'den gelen yoldaşlarla örgütün geri kalanı arasındaki ayrımın bilincinde olan yönetim, bizlerin birarada bulunmaması ve sorunları konuşmaması için elinden gelen her çabayı harcadı. Oysa ki, UB ilk zamanlarda bizlerin birbirimizle evlerine gidip gelmesini bile istenmişti.

Bu konular altında, uzun müddet, yaklaşık 1982 başlarına dek, her birimiz yalnızca kendi çalıştığımız örgütte bize iletilen bilgiler sınırında bilgi sahibi olabildik. Bu da olayları birleştirip genel bir yaklaşıya varmasını engelledi.

Üçüncüsü de, bütün bu dönem içinde esasen olarak varolan ayrılığın süyümlüne çıkmasını getirecek çok önemli gelişmeler olmadı. Organlarda yürütülen tekil tartışmalar düzeyinde kalındı. Ancak 1981 sonlarında ardarda gelen gelişmeler bu çerçeveyi aşmayı, açık tartışmaya yönelmeyi zorunlu kıldı.

Bu dönem için, en genel olarak, bizlerin kafasındaki idealisasyonun yavaş yavaş erime dönemi denilebilir. Kafasındaki bu çok güçlü idealisasyona karşın gene de şimdiki yönetime nazaran çok doğru davranışlar. Onlar da bir zamanlar TKP içinde böyle bir dönem geçiriyorlardı. Onlar o dönemi ya, çabukla çabukçukçulukla geçirdiler. "Eilen yoldaş çok yaş!" sloganını ilk onlar attılar. Eilen'in dokuz yıldönülerinde onun yolundan yürüyeceklerine dair antlar içtiler. (Ve perçekten de onun yolundan yir-yorlar.) Otantik onlar birçok konuda ayrılıkların bilincindediler. Bizler, ayrılıkların bilinçli olarak olmasızına ve güçlü bir idealisasyonla hareket etmedizi düşün-

linde olmasız ve güçlü bir idealizasyonla hareket etmemize rağmen, hiçbir zaman böyle tavirlara yükselmedik.

I - II) Partizan Yolu Kavramının Gelişmeleri

Bizlerin kafasını açan ve kesin tavir alınmasını getiren olaylar 1961 sonu - 1962 başı dolaylarına yayılan bir gelişme süreci idi. Bir taraftan olaylar bizim kafamızda daha da açarken, öte yandan biz vardığımız sonuçları daha da sınırlamak için olayların gelişimini bekliyorduk. Bunlar arasında önemli üç gelişme vardır.

1. İlk gelişme, Partizan Yolu kavramına değinelim. Bunu iyice anlayabilmek için biraz geçmişlere gitmek gerekiyor.

İçinin Seel'i'ni'ndeki yöneticileri klikçilik çakçakçılık yöntemlerini yofun olarak uygulamalarına karşın İKP'nin yönetiminde beklediklerini bulamayınca 1979 Kasımında İçinin Seel'i'ni yeniden yayına soktuklarında, bir Türkiye Örgütlenme Komitesi (OK) oluşturmuşlardı. OK daha işe başlar başlamaz hep bir ağızdan, "bizim bir Lenin'imiz var, bir de Stalin gerek" demeye başladı. Böyle diye diye, gittiler, başka bir siyasetin liderini kendilerine Stalin seçtiler. Ve OK adına Partizan Yolu eiyasetine adapte oldular. Buna Ankara yöneticilerinden ve İstanbul'daki bazı kadrolardan büyük tepki geldi. Daha da ötesi, başka bir siyaseti kapma yönetiminin de büyük arzusuyla ama iş rayından çıkıyordu. Yönetimin "sadık" kadroları, başka bir siyasete adapte olmuşlardı. Bunun üzerine ve daha başka nedenlerle derhal I. Konferans toplandı. Bir kurban gerekti, bulundu ve bütün suç ona yıkıldı. (Halbuki bu suçla itinasız bütün OK üyeleri ortak olmuşlar, o ağır suç da örgütün yönetimini Partizan Yolu'na teslim edea zamanıa Türkiye anarşizme işleşti. Buna rağmen bütün suç OK'nın sıradan bir üyesi olan tek bir kişiye yıkıldı.) Ve daha o andan itibaren, yani I. Konferans'tan itibaren Partizan Yolu örgütü provakasyon - polis örgütü ilan edildi. Deçen süre içinde kurban seçilen yoldaş da Partizan Yolu'na geçince, o da, babasının yüksek bir bürokrat olması da gerekçe gösterilerek, MİT ajanı ilan edildi.

Okuyucuları güldürmek niyetinde değiliz. Fakat, bu kişiyi MİT ajanı oldu buna ilişkin EK'ya getirilen bir delili burada aktarmadan da edemeyceğiz. Babasının yüksek bir bürokrat olması MİT ajanı olmasına delil gösterilen bu kişinin kardeşi İçinin Seel'i'nde çalışmaktadı. (Ve tüm örgütte sirları da bilir.) Annesinin çocuğuna yazdığı bir mektubda, "ağır para ekinin varesi ağabeyinden isteyebilirsin" deniliyor. Ya da "biz cemedik mi, bu adam parayı nereden buluyor, tabii ki MİT'dan alıyor" diyersak bunu delil gösteriyor. Kendisini geleceğin devrim hareketi ilan eden, daha şimdiden balşaviklerden çok daha üst düzeyde ve kolektif bir yönetim kadrosu yarattığına iddia eden bir hareketin yönetim kadrosuna bakınız!

İşkonusu kişi Partizan Yolu'na geçtikten sonra İngiltere'ye geliyor ve çalışmalarına başlıyor. Kısa süre sonra İçinin Seel'i ile Partizan Yolu arasında kavga kopuyor ve Partizan Yolu çalışmalarına bir süre ara veriyor. 1981 yazının sonlarına doğru de yeniden çalışmalarına başlıyor.

Partizan Yolu yeniden çalışmalara başlayınca İçinin Seel'i yönetimi "bunlar üç - beş kişi, ezer geçersiz" anlayışıyla eski taktikine sarıldı. Kaba güce başvurdu, İngiltere'de İçinin Seel'i'nin şimdiki kadra iç çalışmalarda sürekli başvurduğu yöntemdir. Partizan Yolu'nun ağızlarını kapatmaya, onu provakasyon örgütü olarak lanse etmeye başladılar. Bu yöntemle bizlerden bazı yoldaşların tepkisi olunca yönetim, 1981 yazının sonlarında düzenlenen bir İngiltere Türkiye Birlikleri Birliği (İTB) toplantısı ile çatlak eserleri "susturdu".

Bir süre sonra, işlerin hiç de yönetimin dışındaki gibi almadığı görüldü. Partizan Yolu'nun ağızlarını kapatılmasına, birkaç kez kavga edilmesine karşın Partizan Yolu güçlenmesini sürdürdü. Kaba güce başvurmak geri tepince, Aralık ayı ortalarında tavir değiştirildi. İngiltere parti komitesi yetkililerinin Londra İçki Birliği (LİB) ve İngiltere Türkiye Öğrenciler Federasyonu'nda (İTOF) yaptıkları duyurularında, Partizan Yolu ile ideolojik suçada yapılacak, hatta istenirse Partizan Yolu üyelerininin LİB'a ve belerele tartışma yapabilecekleri iletildi. Bu tavir değişikliğinin her sa-

sen olduğu gibi İFİB toplantısında bile duyurulması, hatta bu değişiklikten İngiltere'de bulunan EK Üyelerinin bile haberdar edilmemesi; baştan başta de bulandırıcıydı. Bunun üzerine UB'dan yoldaşlarla görüştük. Provokasyon örgütü denilen bir örgütün LIB'e vs. çağrılanayacağını söyledik. Tavrı değişikliği varsa, bunun eski tavrın değerlendirilmesi yapılarak ve gene eskiden olduğu gibi genel bir İFİB toplantısında açıklanmasını istedik. UB ancak bir hafta sonra itirazına ses yanıt verdi.

Yanıtta, daha önceki saldırı tavrının defiscediği, yalnızca Partizan Yolu ideolojik mücadele olan derece bağladı için bu "demagojisi" boşa çıkartmak gerektiği, legal örgütlerde yapılan açıklamaların İngiltere parti örgütü yetkilileriyle anlaşılmasından kaynaklandığı (1) belirtildi. Ayrıca İFİB'de yapılan ilk toplantıda sömüt olarak değil genel olarak saldırıdan söz edildiği anlatıldı. Bunlar taktik edici yanıtlar değildi. UB'nun söyledikleri açık bir çeri çekiliği gösteriyordu. Ancak kendi hatasını görmez yavaş yavaş yönetiş tavrını "çektirmeden" demagojik sözler ardına sığınarak yapıyordu.

Bundan kısa süre sonra, Ocak ayı bağlarında Partizan Yolu'na karşı alınacak önlemlere ilişkin olarak, İngiltere'deki çeşitli parti örgütleri temsilcilerinin katıldığı dar bir toplantı yapıldı. Toplantı alınacak güvenlik önlemlerinin teknik yanlarını ilişkin olmasına karşın tartışma UB'nın Partizan Yolu'na ilişkin politikası ve İngiltere'deki yaygın çalışması konularına sürüklendi. Partizan Yolu'na ilişkin tavrı konusunda, bizlerin getirdiği eleştirileri kabul etmediler. Tartışma'dan kaçtılar ve tartışmayı kapatıldılar.

Bu toplantıda, UB'nın Partizan Yolu'na ilişkin çelişkili tavrını eleştiren yoldaşlar arasında C. Kerim yoldaş da bulunmaktaydı. Bu toplantının sonucu C. Kerim yoldaşın başkanlığını yürüttüğü redaksiyon kurulu toplantısına UB başkanı ile bir UB yoldaş da katıldılar. Toplantı, bir gün önceki toplantıda C. Kerim yoldaşın koyduğu tavrı UB'nın getirdiği eleştirileri tartışmakla geçti. UB'ye göre C. Kerim yoldaş yetkili parti organlarının aldığı kararların tersine konuşarak disiplini çiğnediği. C. Kerim yoldaş bunun doğru olmadığını, eylemlerde birlik ilkesini çiğnediğini, bunun dışında görüşlerini daha önce de UB'ye ilettiğini ve böyle bir toplantıda görüşlerini savunmasının ise en doğal hakkı olduğunu anlattı. Terzine çıkmasını istedi. UB başkanı C. Kerim yoldaşla, yolları ayrılıyorsa doğrudan ayrılmasını, herhangi bir sorun çıkartmadan ayrılıp gitmesini belirtti. Bunun üzerine C. Kerim yoldaş, EK Üyeliğinden alınmasını, bir dönem sorumsuzluk üstlenmeden çalışmak istediğini belirtti. Fakat bu tertipten bir sonuç alınmadı ve Uo, C. Kerim yoldaşın özeleştiri yapmasında diretti. C. Kerim yoldaş da, "eğer UB bu konuda bata yaptığını söylüyor ve özeleştiri istiyorsa, başka çare olmadıkça için özeleştiri yapıyoruz" diyerek tartışmayı bitirmeyi tercih etti.

C. Kerim yoldaşın karşı gösterilen bu tavrı yönetimin parti içindeki farklı görüşlere karşı düşmanca tavrını ve bürokratik disiplini anlayışını çok güzel gösteriyor. Partinin monolitikliği, farklı görüşlere sahip olanlara çekilip gitmesi örgütlenerek aşılmasına çalışılıyor. (Bu olmayınca da şiddet tasfiyecilik yolu tuttular.) Kitaplardaki Leninçi anlayış uygulamaya nasıl da menşevikleşiyor.

Duruma biraz daha yakından bakarsak, ortada birbirinden ayrı iki konu vardır. Birincisi ve esas toplantının gündemi Partizan Yolu'na karşı alınmış saldırı kararı ve bununla ilgili olarak güvenlik önlemleridir. Alınmış böyle kararı budur. Bu toplantıda, C. Kerim yoldaş ve başka yoldaşlar bu eylem kararının tersine ne propaganda yapıyorlar, ne de bu eylem kararını çiğnemeye yöneltmişlerdir. Benimce, bu toplantıda bu eylem kararına bağlı kaldılar. Toplantıda bu kararın uygulanması yapılmıştır. İkinci ise, yönetimin Partizan Yolu'na ilişkin politikasındaki değişikliklerdir. Başlıca saldırı denilirken ve gerçekten saldırıda bulunulurken, sonra üst kapalı biçimde tavrı değiştirilmiştir. Tartışılan konu budur. Kararın uygulanmasından açıklama yapılmadan geri çekilişi tartışılmıştır. Dolayısıyla ortada disiplini çiğneme olarak nitelenebilecek hiçbir davranış yoktur. "...Görülmüş, neti yeri belli sömüt bir eylem kararına ters düşmeyen söz şifreleri açıkça sa-

vununun disiplinsizlik olmadığını kesin böyle belgeliyor." (Cemil Silahtar, Parti Disiplini, Sf.34) diyor. Cemil Silahtar yoldaş. Demek ki, yönetimin ke- di yasadıklarına göre de ortada disiplinsizlik yoktur.

Partizan Yolu'na ilişkin tavrı ve gelişmelerin kısaca için dört noktada önem: büyüktü.1)Eide kesin belge - bilgi olmayan seçilen bir örgüte polise örgütü yaptısı yapıştirmek.2)Böyle bir teabit yaptıkları sonra bu tee - biti açıkça belirtmek,devrimci hareketin bu teabit benimsenmesi için tüm ruçle ve açıkça çalışarak ikiyüzlüce davranmak,bununla başlı olarak bu teabitı kendi üyelerini soronusu ör.Öte karşı kemikleştirme aracı olarak sürmek.3)Örgüt içinde farklı örgütlere dçaaanca davranmak.4)Hatalarını gör - neye yanaşmak,hamirnlı stmeye çalışmak.

İnisi el, tutuklamalar konusuna geçelim.Ekin ayı sonlarında gerçek leş - ten or - lanmalarla ilgili ilk resmi haber Kasım ayı başlarında tür - kiye gazetelerinde verildi.11 Kasım 1981 tarihli EK,bası göre,il ve büro sekreterleri ortak toplantısında UB,o ana kadar ellerine ulaşır bilgiler - le polise parti sırrı verilemediğinin anlaşıldığını söyledi.Bu doğrultuda bir bildiri kelime alınmasını önerdi ve daha sonra bildiri yayınlandı.Bir kere,saten gazetelerde yeralan haberler,yönetimin polise parti sırrı veril - mediği yolundaki görüşüyle çelişiyordu.Fakat buna rağmen bizler gene yöne - time güvenerek,bu bildirin sorumluluğuna orta: olduk.Ancak Ocak ayı i - çinde ek bilgiler gelmeye başladı.Tutuklamaların nasıl gerçekleştiği,bir ilden başlayarak ötekine nasıl geçtiği ve, aşağı - yukarı ortaya çıktı.Rev - mi dokümanlar henüz ortada yoktu,fakat yönetimin tavrılarından,eski açık - lamanın Getünü Örtme efilimi açıkça ortaya çıkıyordu.Bizim içeri düşen bazı yönetici yoldaşlardan gelen bilgilere karşın yönetin gerek kişisel konuşmalarında,gerçekse de toplantılarda eski açıklanan yanlışlığının absetliyordu.Feraine parti üyelerine sızmasını için her çabayı sarfediyor, gerçekleri gizlemeye yöneliyor,bilgisiz olanların başkaları ile konuşmasını yasaklıyordu.

Tutuklamalar ve polise tavrı konuğu,şüphesiz bir hareket için önemli dir.Ana içinin Sesi için özel bir Breve sahıptır.IKP'den tutuklamalar ol - duğu zaman R. Yurukoğlu başta olmak üzere içinin Sesi İKP'ye tam cephe aldırdı.Onları tavrı alınacak,konuşanları cezalandırılmakla eleştirdi. Ana şindi ayrısını kendisi yapıyor.

UB,UB olarak da,Ocak ayı içinde yapılan bir EK toplantısında konuğu - lan

Çüdenin asil maddesi,Fransa'de oluşturulan DİSK komiteinde kelme - çe - kilme sorunu idi,Bu tartışmayı giriş bölümünde aktardığımız için, burada tekrarlanmayacağız.

Bu tartışmadan sonra UB başkanı,"Örgütümüzün bugünkü en önemli sorunu nedir" şeklinde bir soru ortaya attı.Kendisini buna verdiği yanıt,söze - riyle aklımızda kaldığı kadarıyla şuydur:

"Bugünkü en büyük sıkıntımız,örgütçü kadro eksikliğidir.Berri devşirilme, dergiç bir hareket olma tehlikesi ile karşı karşıyayız.Biz,12 Eylül'den sonra ana görevimizi teoriyi geliştirmek olarak belirtmiştik.Eğer teoriyi geliştirmek ni yokse örgütlenme ni diye bir seçim yapmak sonunda kalıroak, seçiminis teoriyi geliştirmek olacaktır,ama burada bu kadar insanın,Buha kullanabileceğiz olanaklar var.Henüz böyle bir seçia yapmak dayatmamış - tir." Bu yanıtın sonra,İngiltere örgütünden Avrupa'ya göndermek için kud - ro elenmesi ve bir sorumlu yoldaşın daha örgütlenme işlerine verilmesi ka - rarlaştırılarak toplantı acna erdi.(İlginçtir ki bu elemelerin sonunda Avrupa'ya gönderilecek hiçbir yoldaş bulunamadı.)

Bu toplantı,bizler açısından,bardaklı taşın son damla olmuştur.Bizler, bizden sonraki nesillerin kitap okuması için kitap yazma sevdesiyle dev - rini elmadık.Bizim için teorik çalışma ile pratik çalışma birbirinden ayr - ılıms.Devria yapmak için dünyayı komünizme ulaştırmak için devrimci ol - duk.Bu anlaşırsa eşik kalnak istiyoreak,teorik çalışma ile örgütlenme ara - sında bir seçia diye bir sorununus de elmas.Ana bir hareket böyle bir se - çim anlaşılından ve bu olacılık ortaya çıktıdırda teoriyi geliştirmeyi neçecifinden sösediyorsa,anun yolu zaten bellidir.Kaldı ki,yalnızca teorik çalışma ile bir hareketin sürekli olarak doğruları söyleyebilmesi de olu -

naksızdır. Öte yandan yazısının daha sonraki bölümlerinde de belirtseği -
mis gibi, Örgütün şiediyse kadar ki tüm çalışmalarında Örgütleniş daima i -
kinci plana atılmıştır, hareket yavaş yavaş devriaci - militan kadroları Örg -
kütmecek şekilde dargici bir hareket almaya doğru evrimleştirilmiştir.

Zaten, kadrs politikası, yıfın çalışması, eylem anlayışı dışındaki akim -
lara tavır, parti içi demokrasî, komünist moral anlayışı gibi uzun süredir
tartışılmasıkta olan fakat daha güncel konularla ikinci plana itilen konu -
lar bu yeni gelişmelerle birleşince hoşnutsuzluk iyice yaygınlaşmıştır.

Ancak, her ne kadar bu dönem için kendimizden "biz" diye bahsediyorsak
da, bu nesnel olarak böyledir. Yoksa o dönemde bisler toplanıyor, sorunla -
rı biraraya gelerek tartışıyorduk, işler sırasında, ikili - üçlü biraraya
geldiğimizde, konuşuyor, ne bir karar almaya, ne de ayrı bir iç disiplin s -
luşturmaya yöneliyorduk. Ancak aynı düşünsel ortamı hemen hemen hepimiz
birlikte yaşıyor ve açık tartışma istemine doğru ilerliyorduk.

Fakat bu bir anda olmadı. Kereği öze alarak, tüm benliğimizle inanarak
girdiğimiz bu hareketin içyüzünü gördükçe şaşırıyor, bir anlamda şayları
gösterdiği sonuçlara inanmak istemiyorduk. Bu akval içinde yanlış bir iş
yapmaktan çekiniyor, bu nedenle de vargalarımızdan iyice emin olmak isti -
yorduk. Partizan yolu konusunun nasıl gelişeceğini bekliyorduk, tutuklama -
ların ardından üç aydan fazla süre geçtiği halde Türkiye ile hala ilişki
kurulmuydu. Bu ilişkilerin kurulmasını, Türkiye Örgütünü durumu ve tutuk -
lanmalar hakkında kesin bilgilerin gelmesini bekli yorduk. Ayrıca tartışılan
öteki konuların keşrinin ne olacağını görmek istiyorduk. Örneğin bu dönemde
tutuklanmaların "olunması" etkisini göstermek düşüncesi ile sorumlu bir yol -
daş Avrupa Örgütlerini teftişe gönderilmişti. Bu yoldaşın dönününde, Avru -
pa'nın her yerinde Örgütler kurulmuş, Almanya'da kalebalık eserleris du -
zenlendiği ve. gibi balonlar uçuruldu. Bu balonlara inanmıyor, ama bunların
pratikde herkele görülebilmesi için 1 Mayıs'ı beklemek gerektiğini düşün -
üyorduk.

I - III) Tartışmalar

Gelişmeler daha deflik bir seyir izledi. Bu bekleme sürerken, yönetim,
farklı görüşlerin gidermek arzısından huzur uz oluyordu. Son bir çaba olarak
EK'da bulunan 12 Eylül sonrası Türkiye'den gelmiş iki EK üyesi yoldaş
(C. Kerim ve M. Çiçek) kullanarak sorunu çözmeyi denedi. Bu, ilk kez bağvur -
duğu bir yol defildi. Bisler İngiltere'ye ilk geldiğimiz zamanlarda da gene
gene böyle hoşnutsuzluk, un yükseldiği bir dönemde bu iki yoldaş rayı toku -
larak toplantılar yapılmış ve sorun geçiştirilmeye çalışılmıştı.

Bu düşünceyle 10 Mart 1962 tarihinde Üm başkanını bu iki EK üyesi yoldaş
ile konuşmaya geldi.

12 Eylül sonrası Türkiye'den gelen yoldaşların hoşnutsuz olduklarını ve.
öyledi. Biz yoldaşların yönetimin siyasal Örgütleniş tavırlarından hoşnut -
sus olduklarını belirttik. Çeşitli pratik meseleleri tartıştık. ÜB başkanı
12 Eylül sonrası Türkiye'den gelen yoldaşların tavrinin garicilik dönemi -
nin etkisinden doğduğunu, bunların elyazeti birakecağını söyledi. Böyle bir
değerlendirmenin yanlış olduğunu, sorunun yönetimden kaynaklandığını tek -
rarladık. ÜB başkanı, "İstiyorsanız bütün Örgütlenmeyi kışe verelim, alın Örg -
ütü siz yönetin, yeter ki İçinlin Sesi'nin politikası defilemesin ve Örgütü
kongreye götürün" dedi. Sorunun bu yollarla operasyon anlayışı ile çözüle -
meyeceğini belirterek bir çözümlen yolu olarak sorununu yoldaşlarla konuşul -
masını tavsiye ettik. Bu sorunları görüşmek amacıyla 13 Mart tarihli bir
EK toplantısı kararlaştırıldı. Toplantıya karar olan saatte içinde de iki
EK üyesi yoldaşın diğer yoldaşlarla konuşması kararına varıldı.

C. Kerim ve M. Çiçek yoldaşlar aramızdan öteki yoldaşlarla görüştüler.
Tekli konuşmaları yeterli görünce, hep birlikte biraraya geldik. Sorunlara
görüştük. Bu toplantı herhangi bir karar almaya ve. g'ümeden esna erdi. İki
EK üyesi yoldaş, sorunları EK'ya götüreceklerini kendi görüşlerinde çözümlen
yolunun açık tartışmadan geçtiğini belirterek 13 Mart tarihli EK toplantı -
sına gittiler.

13 Mart EK toplantısının iki gündem maddesi vardı. Birinci gündem maddesi tutuklamalara ilişkin. Konuyla ilgili kesin bilgiler ve çeşitli dökümanlar yönetimin eline ulaşmıştı. Yeni başbaşa geleceğe bir il komitesi sekreterlerinden gelen raporda "polis bir ilden ötekine atılarak 48 saatte örgütü çöktürdü" diyordu. Dökümanların bize gösterilen bir sayfaından EK Üyeleriyle gerçek isimleriyle polise verildiği anlaşılmaktaydı. Tutuklamaların bir ilden öteki ile nasıl atıldığı, en önemli parti dökümanlarının polisin eline nasıl geçtiği konularında yeterli bilgiler vardı. YBnetle yoldaşların koru-şup konuşmadığı konusunun daha sonra bırakılmasını istedi. İki EK üyesi yoldaş buna kataldılar. Çünkü bu konuda bir karar almadan önce, gelecekte dökümanları tüm EK Üyeleriyle okuması bir zorunluluktur. Ancak 31 Kasım 1981 tarihli EK bildirisinde yapılan açıklamanın yeni gelen bilgilerle eskidiğini, bir EK bildirisini ya da gazetede çıkacak bir yazıyla polise parti sırrı kapatıldığını ve komutanların örgüt yönetimi tarafından eptanarak cezalandırılacaklarının, örgüt ve kamuoyuna açıklanması gerektiğini belirttiler. Uzun tartışmalar oldu.

Bu konuda yönetimin getirdiği en ısrarlı iki itirazdan biri, "böyle bir açıklama ile içerideki yoldaşların hayatlarının tehlikeye gireceği" idi. Bunun ısrarlı durmak bile gerek değildir. Eğer böyle düşünülüyorsa 31 Kasım 1981 tarihli açıklama içerideki yoldaşların hayatlarına çok daha fazla tehlikeye sokar.

İkinci itiraz ise, böyle bir açıklamanın moral bozucu olacağı idi. Burada komünist moral anlayışı için içine giriyor. Eğer bir yönetim örgütünü moral bozular diye, TKP ile bu denli polemige girilirse bir konuda ve TKP'den istediği açıklama, kendi örgütüne ilişkin olarak yapamıyorsa, bu yönetimin küçük burjuva moral anlayışının ve aynı zamanda somut kanıtıdır. Famaçta, C. Kerim ve M. Çiçek yoldaşların önerisi EK'nin öteki Üyelerinin karşı oylarıyla geri çevrildi ve tartışma kapandı.

İkinci gündem maddesi ise, daha önceden saptandığı üzere 12 Eylül sonra Türkiye'den gelen yoldaşların durumuna ilişkin. Serunun pericilik döneminde etkilediğinden olduğunu söyleyen ÜB başkanına karşı olarak C. Kerim ve M. Çiçek yoldaşlar, bir sonraki hafta yapılacak toplantıda ayrılış mektupları olarak ÜB'ye sunduğumuz platforma benzer bir konuşma sorunlarını genel haklarıyla EK Üyelerine anlattılar. Çözümün açık tartışmadan geçtiğini belirttiler. Ancak ÜB delegatörleri kabul etmedi, açık tartışmaya yanaşmadı. Bu konularda açık tartışma olmaz, açık tartışma içiçolejik konularda olur dedi. ÜB başkanının "örgütü bize verelim, yeter ki içinin fesatının politikası değişsin ve kongre yapalım" önerisi tekrarlandı. Tartışmalardan gene sonuç alınmayınca C. Kerim ve M. Çiçek yoldaşlar düşünmek için hafta süresine ıstediler. Bir hafta sonra yeni bir toplantı yapılması kararlaştırılarak toplantıya son verildi.

Yeni gelişikten, şu pericilik döneminin başına hikayesine de inelim. İçinin Sesi'nde yBartim bizi "attıktan" sonra açılan "kapalı tartışma"ya başarıyla ile katılan R. Yürükoğlu bu görüşü şu sözlerle dile getiriyor:

"Tüm hareketler neden bölünüyor? Doğruyu mu buluyorlar? Dönem değişti. Kazancı şiddet biniyor. Kadrolar yer değiştiriyor. Bu dönemde uygun kadrolar sine gelecek... Birakin bu bölünmelerin raslantısal nedenini. Çarşaf çarşaf yazıyorlar, insanın aldığı kalkıyor okurken altında yatana bakın. Döken de pişli, tüm örgütlerde döşemeleri kadroları değiştiriyor. Ölen buçur, beşerel olarak elan budur. Yani her dönem kendi kadrosunu beraberinde getiriyor, beraberinde götürüyor." (İçinin Sesi, say. 200, s. 7)

Yürükoğlu, daha bundan de uz ay önce, ana hareket bölünmelerinin çözümlerinin kendi örgütünde tıccı ortaya çıkardığı dönemde yaptığı defterle: dirmede farklı konuşuyordu. 10 Eylül 1981 yaptığı konuşmada, hareketinde bölünmeler, çözümler vs. alınması ile öpünüyor (son bir yıl içinde yalnız içiçilete' re'de örgütün açta birinin dağılmasını o dağılma olarak görüyor) ve şöyle diyordu:

"Bunuşnaka bir soruyla başlamak gerekiyor. İugda fasilet diktatörlük altında geçen bir yılın sonucunda devrimci hareketde derin bir bunalmışın, yepun bir amaçsızlık duygusunun ve parçalanmanın ortallığı sarıldığı biliniyor. Neden içinin sesi hareketi felihcesini sürdürüyor?"

"Çözümlenin ve gelişmenin nedenleri, temel olarak 12 Eylül öncesel ortamın nedenleri ile aynıdır. Yalnız şiddet dereceleri arttı. Devrimci hareketteki bunalmış toplumsal, daha genel nedenlerini İçişleri Sesi birkaç yıldır anlatıyor. Kesnel ortamin ösnel ösreden önde gitmesi, devrimci harekette hiçbir örgütün devrimci duruman görevlerine hazır olmayışı, bu nedenlerin bir ösneti olur." (Bu Kavgn Gelecek Kavgasıdır, s. 10 - 11)

Alıntıdır. heven arlaşılacak. gibi, burada, cuntaдан sonraki bir yıl değeri tendiriliyor ve bu bir yalda devrimci harekette gürülen böl. maelerin, ösnel maelerin nedenleri konuyor. Bu da ösnel ösrenin nesnel ortadan çeri kalması olarak belirtiliyor. Ned. n dokuz ay ösne öyleydi de bugün böyledir?

Geçen dokuz ayda ne değışti? Yoksa değ. gen. yalnızca, bölünme - çözüme efricinin Yürükoflu'na örgütünü de kapsaması mıdır? Yürükoflu, denize düşen yılanı sarılar sısalı "gericilik döneminin basıncı" öyküsüne sarıldı, ana ösne sarkın ipliklerini toplamak sorundadır.

Biz, hala Yürükoflu'nun ilk defelerlandırmasını paylaşıyoruz. Orada belirtilen "nesnel ortamın ösnel ösreden önde gitmesi" ölsusu yalnız devrimci durum ölgesinde değil, daha geniş bir ölgekte geçerlidir. Yürükoflu'nun öylediği gibi yalnızca bugün şiddeti daha da artmıştır. Gericilik döneminin de, devrimci durumun bastırılmasıyla doğrudan bağlı kendine özgü ve çök ösneli görevleri vardır. Bu dönem, yalnızca hareketinin başarıldığı bir dönem olmasına karşın devrimci; çalışma yürütmesi; dererebilecek tüm hareketlerin temel sorunudur. Öszellikle devrimci hareketlerin merkezlerini Avrupa'y. işinimleri ve çalışmalarını ösneli ölgüde Avrupa'yla kisitlenmeleri ve içinde yaşadıkları Avrupa'nın barışçıl, burjuva demokrasisi konularına kopmaları eğiliminin de bindirilmesiyle, bu sorun daha da büyünkte, tüm devrimci hareketleri için için kaynatan temel faktör olmaktadır. Yani ösne devrimci durumun görevleri için geçerli olan ösnel ösrenin nesnel ortadan çeri kalması, ösne bugün gericilik döneminde de aynı nedenlerle geçerliliğini sürdürmektedir.

Bugünün gericilik döneminin, görevleri durum devrimci durumanın, onun görevlerinin doğrudan bir uzantıdır. Bunlar içindedir. Birini yapmayan, bu hatalarını deflerlandırma bir hareketten ötekiini yapmasını beklemek boğur nadır.

içinin Sesi'ne gelince, össteriş için savurulan palavraları bir kenara bırakarak, ne dünün, ne bugünün görevlerine gerekli bir yanama gösterilmiştir. İçinin Sesi'ni devrimci durumda bölünmekten koruyan, onun ancak bu dönemin sonuna yetiğebilmesi olması ve çök küçük niceliğidir. Tek, o dönemli görevlerinin altından kalkması değildir.

Biz, ayrılmışına gelince, ayrılıklar olarak sıraladığımız konulara bu kan birisi, ilk bakışta, bunların herbirini kendi başına, birbirinden bağımsız ve daha genel bir tabana oturma noktalar olarak görülebilir. Halbuki, bütün konuların gelip toplandığı bir nokta vardır. Yalnız çalışması, öylem anlayışı, kadre politikası, devrimci öksüllere tutum, tutuklanmalar, örgütçel çalışma gibi bir konular doğrudan ösnelin görevleriyle bağlıdır. Bu noktaların hepsini bir araya getirdiğinde, bunun anlamı, dönemin görevlerine yan şıdır. Bu anlaşmazlık konuları da yalnızca gericilik döneminde ait değildir. Ayrılıklar bölünmeden açıkça anlaşılacakları gibi bütün bunların kkeni cunta öncesine, ta devrimci durum döneminin dayanır. Eğer içinin Sesi daha uzun bir devrimci durum ösneli yazma olanağına sahip olsaydı, aynı ayrılığın o dönemde çıkması için hiçbir neden yoktu.

içinin Sesi'ni öteki siyasal hareketlere göre farkı, bu görevleri açıkça sap dırmasıdır. Hatta kitaplarda, dağılımlarda, konferans kararlarında bu görevler dizil dizil sıralanır. Ama hangisi uygulanır, ösne devrimci durumda işinmesi uygulandı? Yönetimin bunları uygulamasını biriktirip, bunları uygulama-ya çalışan Ankara örgütünü işiltire'deki toplantılarda "ösl" diye aiteleyen bu yöneticidir. Ankara'da karşı taraf dırmandan saldırırken siltanlara "eğitim yepin" diyen bu anlayıştır. İşin Kaçınış Kongresi olaylarında yoldanların kanını preparanda cadekasına yerde bırakma bu yöneticidir. Bugün de aynı şeyler sürüyor. İlegal örgütlenmeyi içinleme, yitirilerdeki geri çekilmesi durumunda, fabrikalarda gizli parti çekirdeği oluşturma, işçilerle ilişkileri kullanma görevlerinin hangisi yapılıyor? Kitaplarda yazarak kalay, uygulanacak sorur Cuntanın heven ösnetinde, Türkiye'de belirli oranlarda da

olan çalışma yürütmelemleri kimseyi şaşirtmasın, o, sadece gösteriş için, başka amaçlara bağlı olarak yapılmıştır. Eger tutuklamalar olmasaydı bütün kadrolar yurtdışına çıkartılacaktı. Türkiye örgütü de kendi haline bırakılacaktı. Bugüne kadar Avrupa'da yetişen şu ünlü "leninçi" kadrolardan bir kişi bile Türkiye'ye gönderilmemiştir. Bırakalım Türkiye'yi, Avrupa'da, infiltratör'lerde, ulkeyi ziyaret edecek K. Furen'e karşı yığınalı gösteriyi sa-kinçali bulan, parlamenterleri harekete geçirmeyi yeterli gören anlayış budur.

Kısacası sorun hiç de gerçelik döneminin baskısı, dönemle birlikte kadroların değişmesi sorunu değildir. Sorun, dün olduğu gibi bugün de dönemlerin görevlerinden yan çıkmadır. Bunu başka bir şekilde ifade ederek, sorun hareketin gerçekten komünist bir nitelik taşıyıp taşımadığıdır. Dolayısıyla bu ayrıma, hem dünya devrimci duruşunun görevlerinden, hem de bugünkü gerçelik döneminin görevlerinden yan çıkmadan soruların, yani bir bütün olarak, gerçekten proletaryanın sınıf partisi olup olmasının sorularını bünyesinde barındırmalıdır.

Bir de açık tartışma yalnızca ideolojik konularda olur görüşü var. Bu görüş 200. sayıda H. Dağılmasıyla bir kez daha tekrarlanmıştır:

"İçinin Sesi'nin açık tartışmayı, bu zümre ideolojik konularda sınırlı tutması, bu partizanca yaklaşımın örneğidir. Bununla birlikte, bu anlayışın İçinin Sesi defalarca yasadı, açık tartışmayı ideolojik konulardan, derin ilkesel ayrılıkların olduğu noktalardan kaydırmanın örgüt disipliniyi çiğneyerek öldürme defalarca vurguladı." (H. Dağılması, İçinin Sesi, sy. 200, abç)

Ancak şunu belirtelim. Yönetim, açık tartışma vermiyor, bizi partiden "etiktikten" sonra kapalı kapılar ardında tartışma" başlatmıştır. 200. İçinin Sesi'ndeki Londra izzalı Heven timsahlarının içeriğinden ve öneki yazılardan, ayrıca daha sonraki sayılardaki pek çok satır arası imulardan bu açıkça ortadadır. Yönetimin böyle bir yol tutması onun yüreksizliğini, ikiyüzlülüğünü gösterir. Parti disiplini kitabı, Lenin'den bir alıntıyla şöyle diyor: "Bütün parti üyeleri a-kin ve ayrılıkçı olarak, ayrılıkların ösünü ve b)parti içi savaşının gelişmesini ösrenmelidirler. Çuakü anlaşmazlıkların ösü savaşım sürecinde açığa çıkar, illurlağır ve belirlenir." (Ceall Sılahtar, Parti Disiplini, s. 47)

Yönetim ise muhalafetin fikirlerinin üyelere ulaşmasını engellemiş, böylece de partinin üyeliği sıfatına hiçe saymıştır. Üyeler tek tarafı olarak böyle yanıltılmalarıdır ki, bazı mektuplar ayrılıkları "dedikodu" düzeyinde alacak denli ayrılıklardan habersiz kaleme alınmıştır.

Çeşitli hangi konularda açık tartışma ol. bileceğiz.

"Parti Üyesi temel örgüt toplantılarında konferans ve kongrelerde, parti yayınlarında, parti politikasına ve pratik çalışmalarına ilişkin sorunları tartışma tartışmalıdır." (C. Sılahtar, Parti Disiplini, s. 19)

Parti disiplini ve parti alması deyince bunun için her türlü ideolojik - devrimci - gerçelik - yeni gerçelik - no lenin'den bir alıntıyla debu iyi görülebilir. "Bir üye merkez organların bileğinde herhangi bir değişiklik dışında partide görüşlerini savunabilir ve savunmalıdır." (Lenin, c. 7, s. 173)

Demek ki merkez organların bileğinde herhangi bir türlü konuyu tartışmak parti üyesinin hakkı ve ösüredir. Ösanan, açık tartışmayı ideolojik konularda sınırlandırmak anti - leninçi, anti - komünist bir görüşdür. Lenin'i de çarpıtmaktadır. Din TKI yönetimine karşı ösne r. r. len doğruları ikiyüzlüğe geri çekmektedir. Hatırlatalım ki "eiyazette doğruluk gücüllüğün, ikiyüzlülüğün çöçsüzlüğün sömücüdür." (Lenin, c. 17, e. 16)

Devam edelim. Parti Disiplini'nden bir alıntıyla konuyu daha da açalım.

"Suynun bazı tutanların isteklerine uygun çoğunluk sağlanmalarına engelleyebilme ancak açık tartışma ile olur. B. t. üo üyeleri parti içi bilgilerden, ilişkilerden etkisiz haberdar olmasa, çarpıtılmaktadır. Enfermayonun çoğrululuğunu tartışmak, tartışmak gerektirir. Yoksa çarpıtılmış bilgilerle dolar insan." (C. Sılahtar, Parti Disiplini, s. 20)

Alıntıda görüldüğü gibi ideolojik - adı bile geçiyor. Alıntıda, bilgilenme ve enfermayonun doğruluğunu - yanlışlığını tartışmak için, suynun bazı tutanların isteklerine uygun çoğunluk sağlanabilmelerine engel olacak için açık tartışma gereklidir ve tek çözümdür deniliyor.

Bizim ayrılıklarımızın işe birçok derin ve önemli konuyu kapadığı ayrı-
lıklar bölünmesini okuyacak bir kişi için apaçiktır. Bunun üzerinde durmaya bi-
le gerek yok.

Zorra, H. Dağlı, idealajik kelimesinin yanına "derin ilkesel" kelimeleri-
ni ekliyerek aklısına köylü kurmazlığı yapıyor. İlkesel kelimelerle idealojik
konular aynı şey değildir. Şüphesiz açık tartışma salt idealojik bir konu
değildir ama derin ilkesel bir konudur.

Bir de, yönetimin söylediği gibi bizim ayrılıklarımız ideolojik ve ilke-
sel ayrılıklar olmasaydı ne yapmak gerekirdi sorusu var. Bizim ayrılıkları-
mız açık tartışmayı gerektiremeyecek, bir tür zevceklilik olsaydı, yönetimin
tavri şene de doğru olmasdı.

"Koenist partisinde Leninizm ve program do rultusunda, gıncel sorunla-
ra ilişkin zorarlı tartışmaya ve eleştiriyeye yer vardır ama sınıf savaşımı i-
çin zaman kaybı olacak toy zevceklilğe yer yoktur. Nisaden ve hangi kuruldu:n
şelise şelise, ilk başta bu tür zevceklilikler bile, zevceklilik olduğunu
tanıyanlar için hak tanınar. Ama bir kez bu sergileme yapıldıktan sonra
bu zevceklilikleri de, tartışma da bıcağ gibi kesilir. İstrar edenler partiden
atılır. Herşeyde olduğu gibi sınıf savaşımının çıkarı bunda da ona şikâi-
tîr." (Cemil Şilâhtar, Parti Disiplini, sf. 21)

Demek ki bizim yaptığımız zevceklilik bile olsaydı, yönetimin şene de bu
zevcekliliği sergilenek için açık tartışma hakkında tanınması gerekiyordu. Ancak
bu sergileneden sonradır ki, biz tavrımızda ısrar edersek, bizi parti Üye-
liğinden atmakta haklı alabiliriz.

Yani nereden bakarsak bakalım yönetimin tavra oportünist bir tavidir.

Yanışan tartışmalara öndersek, 13 Mart tarihli "K toplantısından geçen
sonra ÜN'nun, ÜS ile bizler arasında bir toplantı düzenlediği bislere ile-
tildi. Toplantı haberiyle vermek için bizleri evlerimizde ziyaret eder. ÜS
bakırını ve Üyeleri muhalefeti parçalamak için en iyi yöntemlere baş vur-
yorlardı. Bir yoldaşı kaz nışak için ötek: yoldaşlar hakkında "kariyerleş,
devrimciliği bırakacak, korkak" vs. suçlamaları yaparken, bu suçlamaların
yapıldığı yoldaşlarla konuşulurken bu kez aynı suçlamalar bir önekiine yit-
tiltiliyordu. Kimimiz "5. Koğuş"daşlığı, kimimize yöneticilik vadedi-
ri, kimimize maddi konuda vaatler girila pidiyordu. Artık iş çığırından çık-
mıştı. Yönetimin gerçek yüzü tümüyle açığa çıkıyor, bölme - parçılama yöntem-
lerini ve bizans oyunlarına karşı durmamız zorunluluk olmuştu.

İşte ancak bu aşamadadır ki bir araya gelme yolunu tuttuk. Bir toplantı
yaparak, Ayra bir iş disiplini olmayan bir platform hazırladık. Ayrılıklar-
rımız üzerine taslak bir metin hazırladık.

Puru yapmamızı gerektiren ve haklı kılan iki temel neden vardı. Birin-
cisi, açık tartışma istemimizi yönetime iletmiştik. Ancak yönetim buna kar-
şı çıkmıştı. Bu, Üyelerin, kullanılmasının örgütlenmesini yönetime devrettiği
açık tartışma hakkını yönetime kullandırılmasını anlamına geliyordu. Bu
durumda Üzenin bu hakkı uygulaşına sokması en doğal hakkıdır. İkinci

gerekliği halinde kullanılması ile açık tartışma hakkını kullan-
mamız gerekiyordu. Ama bu kendine has bir örgütlenme olmadık olmaz. Eğer yö-
netim açık tartışma aşaydı böyle bir örgütlenmeye gerek olmayacaktı. Ancak
açmadığı durumda muhalefeti açık tartışmayı yürütmek için ayra bir disiplin-
lini olmayan bir kanat, bir platform oluşturmasından daha mantıklı bir şey
da olmaz. Bu, için doğası gereğidir. (Yönetim, 1979'da açık tartışmayı baş-
lattığı zaman, birakalım platform oluşturmayı, doğrudan ayrı örgütlenme komi-
teleri ile, parçalı örgütlenmeyle işe başlamıştı.)

İkincisi, biz şene de tartışmaların sonucunu bekleyerek bu hakkı hemen
kullanmaya ve bunun gereği olarak bir platform oluşturmaya yönelmiştik.
Ama yönetimin yokarıda aktardığımız yöntemleri açıkça muhalefeti en pis,
burjuva yöntemleri ile parçılama - bölme amacını anlatıyordu. Rakibin saldı-
rış karşısında aman bekleyelim demek acizlere yararır. Köyle bir saldı:

karşısında saldırıya muhatap olan tarafın kendi durumunu değerlendirmesi, kendi içinde organizasyona gitmesi tutulması gerekir yaldur.

İçinin Sesi yönetiminin daha sonra bizlere gönderdiği özeleştiri istemeyen mektupda, bizler yatay ilişkiler kurmakla, klikçilikle suçlanıyoruz. Halbuki biz bu ilk toplantıyı ve toplantıda oluşturduğumuz platformu, hemen sonraki 20 Mart tarihli toplantıda kendilerine aktarmıştık. O toplantıda ne toplantı yapmadık, ne de platform oluşturmadık karşı çıktılar. Demek ki orada gerçekten bir suç olsa bile onlar da en az bizim kadar, hatta daha fazla suçludurlar. O gün ses çıkarmadıkları bir çeyre, definen denge koşulları sonucunda bugün klikçilik demekle kimseyi kandıramazlar.

20 Mart tarihinde ÜB ile aramızda yapılan ilk toplantıya böyle girdi. Toplantıda C. Kerim yoldaş ortak platform oluşturduğumuzu belirtti. Platformu sundu. (Bu taelak platform, ÜB'ne aynen sadık kullanılarak, bu broşürün "Ay-rılıklarımız" başlığını taşıyan ikinci kısmında yazılı hale getirilmiştir.) Açık tartışma istediğimizi söyledi. ÜB bir hafta önceki EK toplantısındaki görüşlerini aynen tekrarladı. Eleştirileri şene kabul etmediler. Platformumuzdaki siyasal - öryütrel konular dururken R. Yürükoğlu kendisinin sinir-liliği, kırıcılığı, kaba - sabalığı gibi saçsacapan şeyler üzerine yedi eadde lik bir özeleştiri yaptı. ÜB açık tartışmanın ayrılık demek alacağını söyleyerek TTP yönetimine karşı yazdığı değerleri elinin teriyle itiverdi.

Yıllarca açık tartışma üzerine edebiyat yapan, "doğru fikirlerin hakim kalınması için", "sanflarını aratabilmecel için", "şuçlu bir birlik olmak için" "yıldızların güvenini kazanmak için", "öncü parti olabilir için" açık tartışma diye yanlış çizenlerin uygulanmaya gelince "açık tartışma ayrılık demektir" denelerinden daha ibret verici bir şey olabilir mi? Yazılanlar yapılanlar arasındakı uçurumu göstererek için birkaç alıcı vermeden geçme-yelim:

"Tüm sorunlar enine boyuna, apaçık tartışılmak serundadır. Açık tartışma militanların ve işçi sınıfının haklarına açıyor, çıkan sonuçlar çok daha kök lü oluyor. Kimse de şisleniyor köşelere. Herkes ne ise, ken partinin, hem ya şınların önünde garçek kişiliğiyle ortaya çıkıyor. Onun için yıldızların önünde tartışmaktan başka Leninci bir yöntem yoktur." (R. Yürükoğlu, Çüçüncü Program ve Özeleştirimiz, s. 17)

"Partide açık eleştiriyi süturemek, arıslara kilit vurmak, farklı görüşlere parti basınında yer vermek de işçi sınıfının inisiyatifini boğmaktır." (Julide Kayacan, İçinin Sesi, s. 130, s. 8)

"Parti içinde açık fikir eavajması hem devrinci teorinin arışığının, hem de eylemde birliğin defru teseldü olmasının güvencesidir." (C. Silahtar, Parti Disiplini, s. 30)

"Açık polemikler Rus sosyal - demokratlarına (komünist - biz ekledik) ve sınıf bilincli işçilerin gözleri önünde olursa var olan farklılıkların derinliğini göstermek açısından gerekli ve yararlıdır. Üzerinde görüş ayrılığı olan sorunların tüm açılardan tartışılması... gerekli ve yararlıdır." (Lenin, c. 4, s. 320 - 330)

Kısacası açık tartışma ayrılmanın değil, gerçek bir sınıf partisi olması aracıdır.

Getirilen bütün karşı fikirleri yanıtladık. Açık tartışma konusundaki direniş sürüce bir başka öneri daha getirdik. ÜB'nin bir başka bir Avrupa Ülkesine gönderme isteğini hatırlatarak, gittiğimiz ülkede bir il komitesi oluşturduğumuz takdirde yazılarımızı üsük perofince ya, inlayıp yayınlama-yacaklarını sorduk. Ona dahayir dediler. Toplantı yaklaşık 14 saat sürdü. Her sonuca varılanayınca etresi haftaya yani bir toplantı kararlaştırılarak toplantıya sen verildi.

20 Mart tarihli bu toplantıya başlarken, biz, toplantı tutanaklarının iki adet tutulmasını ve bir adetinin bize verilmesini istemiştik, ÜB bunu kabul etti. Toplantı teybe çekildi. Otaki toplantıya kadar dokümanları çekilerek birer kopyasını bize ulaştırılması kararlaştırıldı. 27 Mart tarihli ikinci toplantıya birkaç gün kala tutanakları tetedik, leniz dokümanları çekiminin ta-nımlanmadığını, toplantıya yetiştireceklerini söylediler. Daha sonra bir kez daha sorduk, toplantı günü sabah bize ulaştırılacağı söylendi. Toplantı ra-

at 1400'da idi. Sabah tutanaklar gene gelmedi. Saat 14 00'de toplantı yerine gitmek için buluştuğumuzda bizi karşılayan V. Demir yoldağa tutanakları sordumuzda, toplantı yerine vardığımızda bize verilceğini söyledi. Böylece toplantı yerine ulaştık.

Bir hafta önceki tartışmanın devamına geçmedim. Önce tutanaklar sorum kanışıldı. ÜB tutanakları veremeyeceğini, bizler arasında partiden ayrılmayı düşünenler olduğunu, bu durumda tutanakları vermenin partinin güvenliği açısından yanlış olduğunu söyledi. Buna karşı biz verdikleri sırada dermalara gerekli ini söyledik. Eğer konspirasyon açısından sakınca varsa tutanakları hep birlikte redakte alıp sakıncalı bölümleri çıkardıktan sonra birer kopyesinin bize verilmesini istedik. Buna da olmasa dediler. Biz de bu koşullarda toplantıya devam edemeyeceğimizi vurulduk. ÜB başkanı bunun partiden ayrılmak anlamına geleceğini söyledi. Kararımızı değiştirmedik. Bunun üzerine toplantıya san varıldı ve hafta içinde ÜB üyelerinin bizleri teker teker arayıp konuşacakları söylendi. (Toplantı yerinin dışında ÜB sadık kadroları ile geniş güvenlik önlemleri alındı. Bu güvenlikçiler, olaydan haberi olan tek kişi doldurulmuş unsurları. Bu da yönetimin daha tartışmaların başından itibaren çarpıtması bilgileri ile ilgili kendi yönetim klifiğine kuanaan çu balarına giriştiğini gösteriyor.)

Ertesi gün V. Demir ve C. Levent yoldağlar C. Kerim ve M. Çiçek yoldağlarla bir görüşme yaptılar. C. Kerim ve M. Çiçek yoldağlar açık tartışma isteminin kesin olduğunu, ÜB açık tartışmaya engel olursa kendilerinin bağlanacakları söyledi. Birkaç gün sonra da 3 Nisan tarihinde bir EK toplantısı yapılacağı bildirildi. Bu arada ybnelis örgüte el altındaki sahte bilgiler vermeye başlamıştı. Daha 28 Mart tarihinde, bizim olmadığımız bir ITİB toplantısında, çarpıtma - yalan bilgileri kadroları bize karşı çıkartıyorlardı. Bu toplantıyı yeterli görseyerek, aynı günün akşamı kendi özel kadroları ile örgütün gizli bir işyerinde gizli bir toplantı daha yaptılar. Burada bazı yoldağlar ÜB'ye karşı çıktı. (Bu yoldağlar daha sonra partiden ayrıldılar.) ÜB, "bunlara karşı dikkatli olun, bunlar Türkiye'den gelmedir, sizin kafanızı bulandırıyorlar" diye sözlerini bitirerek kendine yakın tavırları bir örneğini daha gösteriyor.

3 Nisan 1982 tarihli EK toplantısında, en iki gündün maddesi vardı. Birinci EK - KON'a katılma sorunu idi. Oybirliğiyle katılma kararı alındı. İkinci cide, gene bizim durumumuzdu. ÜB açık tartışma kararı aldı. ÜB'nin onayını sunduğunu belirtti. EK kararı onayladı. Biz, buince olaydan sonra bizim inşiltilere dışında başka bir şekilde çalıştığımız daha iyi olacağını söyledik. ÜB partinin çıkarlarına uygun görerek kabul etti. Başlatılma tarihi ve süresi, gitme - kalma sorumuna bağlı olarak daha sonra sapına - k üzere basında açık tartışma kararı böylece alınmış oldu.

Bu arada pıdeceğiz bahane edilerek tüm yetkilimize ve sorumluluklarımız üzerine de alındı. ÜB, İsviçre'ye gitme istedi. Biz başka bir ilkeyi istedik. ÜB kabul etti. Ancak ÜB'nin örgüte verdiği bilgilerden ve yönetimi iyi tanımasıdan, kalkarak şu iki şeyi daha kabul ettirdik: Pis gitmede önce Merkez Organ'da açık tartışma kararına yayınlanması, tartışmanın pıdeceğiz ilkeye varmasından sonra başlaması ve kongreye dek sürdürülmesi. C. Levent yoldağla görüşmesinde birincinin mümkün olduğunu belirtti. İkinci si konuşma herhangi bir yonit verinmedi. Biz bu konularda ÜB'den kesin yanıt beklerken, bir sorumlu yoldağ eliyle bizim pıdeceğiz işlemlerimiz başlatıldı. 12 Nisan ile başlayan hafta artısına kadar ÜB'den bir yonit alamayınca pıdeceğiz işlemlerini durdurduk. Bunun üzerine 16 Nisan'da bir EK toplantısı daha yapıldı. Bu toplantıda, açıklanması yapılacak, fakat tartışma süreci olarak bir zaman konulmasıyla, tartışmadan sonra kapanacağına ilgili bir karar vermesi belirtildi. Tartışmanın kongreye kadar sürmesi konusunda direkt. Bizi örgüte güvenlilikle suçladılar. Bunun örgüte defli ybnetime güven ağılık olduğunu, sıhhatli ve oyunlardan usak bir tartışma için bunu gerekli görülmüşü belirtti. Kongreye kadar tartışma kararı alınmadı. Buna karşın kararlar uyduk.

19 Nisan tarihli gazetede açıklama yapılmıştı. Ciddiyetiz 28 Nisan'a ayrılanı. Gene de san bir iyiniet gösterisi olan k, sorun çıkartması. 3 Mayıs tarihli gazeteyi bekleyerek pıdeceğiz işlemlerimizi sürdürdük. Ciddiyet

ze iki gün kala, 26 Nisan tarihinde yeni bir EK toplantısı çağrıldı. Bu toplantıya Avrupa'daki bazı asil ve yedek Üyeler de çağrılmıştı.

Toplantıda konuşulan asil konu, C. Kerim yoldaşın EK Üyelikinden çıkarılmasıydı. Toplantının başında EK'ya yönetici yanlız yeni bir üye koopte edildiikten sonra, UB, klikçilik yaptığı, konspirasyonu ve disiplin dışı çıkardığı kişiler hakkında dedikodu yaptığı, yetkisi olmadan açık tartışma izlediği ve gibi bahanelerle C. Kerim yoldaşa EK Üyelikinden çıkarılmasını istedi. C. Kerim yoldaş, yaptıklarının he olarak doğru olduğunu, bazı biçimsel yönlerden yanlış yapıp elebileceğini (bunların ne olduğu, 30 Mayıs 1981 tarihli EK Plenumu'nun Üzleçliğini izlemeye yanıtta açıklanmıştır), ancak bunların EK Üyelikinden çıkarılmasına gerekçe olmayacağını belirtti. Tartışma kısa sürdü. EK, K. Çiçek ve C. Kerim yoldaşların karşı oyuyla, ayrıca bazı EK Üyelerinin toplantıda bulunmamasının etkisi ile ancak EK'nın tam üye sayısının % 63,6 sının oyuyla C. Kerim yoldaşı EK Üyelikinden "çıkarıldı".

Toplantıdan sonra, tüzüğe baktığımızda, EK'nın bu çoğunlukla C. Kerim yoldaşı Üyelikten çıkarılacağına gördük. Bunun için EK plenumunun üçte iki çoğunluğu gerekiyordu. C. Kerim yoldaş daha sonra bunu kendilerine izletti ve EK Üyelikinden çıkartılmasının tüzüğe aykırı olduğunu belirtti. Karşın bir yanıt vermediler.

TKP yönetimini koyduğu kuralları çiğnemekle, komploculukla, çiftlikçilikle suçlanan İçişleri Sekreteri bu konuda da onları yaya bıraktı. V. Dursun, TKP EK Üyelikinden atıldığı zaman yayınladığı Açık Mektup'ta TKP'ye hitaben, "MK Üyesinin MK kararı ile çıkartılması bülce düzeltilmelidir", "bu bülce demokratik merkezîyetçiliğe tersdir" şeklinde MK'nın MK'dan üye çıkartma yetkisi yoktur", "bu yetki kongresindedir" derken, C. Kerim aynı yönde, he de daha aşırı bir şekilde EK'dan atılmıştır. Buna 5 Ekim 1981'deki Yürüköglü yanıtıdır:

"Bir kişinin ya da bir örgütün kendi koyduğu kurallara (tüzüğe) kendisinin uymaması, örgütün kurallarıyla uyumsuzdur. Buna ekini çıkartmayan örgüt de, işte o küsürdür. Örgütün kuralları dışında başka bir şey olamaz. Bizim değerlendirmemiz böyledir." (R. Yürüköglü, İçişleri Sekreteri, say. 172 - 173, e.9. abç)

Forumu merak görüyoruz. Ayrıca atılacağı bir oldu - bittiye getirmek için de EK toplantısı, önceki kişinin İngiltere'den hareketinden iki gün önce çağrılmıştır. İşleri bellidir. "O zamana kadar herkes biletini almış, işinden avinden çıkış yol hazırlanmış yapmıştır. Böyle bir karara tepki duyulan bile artık geri dönmeyecektir." Bu işrenç olay üzerine açık tartışmanın da "euya döğürüleceğini" gören yoldaşlar tekrar İngiltere'de kalınca da "partinin kararına uymayarak" disiplinsizlik yapıp, "partiye mali zarara sokmak" ile suçlanacaklardır.

27 Kısın'da gidilmesi teknik ve örgütsel yapılarını görmek üzere bir UB Üyesi ile bisler arasında bir toplantı daha yapıldı. Bu toplantıda, aramızdan üç yoldaş dışında bialer UB'nin tevirlerine karşı açık tartışmanın başlanmasını İngiltere'de bekleyeceğimizi ve örgütte görev verilmemesini istedik. O zamana dek örgütte yapıldığı dedikodularda bizim yorulduğumuzu, başka bir ülkeye gitmekle rahata kaçtığımızı propaganda eden UB'nin gönderdiği yetkili başka bir ülkeye gitmemizin UB kararı olduğunu belirtti. Biz genel de uymayacağımızı söyledik. Üç yoldaş ise açık tartışmaya gidecekleri ülkeden katılacaklarını söyleyerek İngiltere'den ayrıldılar.

Birkaç gün sonra UB'nin temsilcisi yoldaş kalınlarla yeni bir görüşme yaptı. Hepimizin kendisine bağlı olduğunu, bialere karşı tartışmaya havirlanma "görevinin" verildiğini, başka bir örgütte görevine olmadığını söyledi. Açık tartışma açıklanmasının 3 Mayıs tarihli gazetede de çıkarılacağını, ancak bir sonraki sayıda yer alacağını da ekledi.

Yönetimin açık tartışma konusunda tevirinin eyalama taktiği olduğu ortadaydı. Her ne yolla açık tartışma kararının geri çekileceği belliydi. Ayrıca bize örgütsel görev verilmemesi de tasfiyeciliğin daha ileri boyutlar alacağını gösteriyordu. Bunun üzerine kalan dokuz yoldaş olarak aramızda son bir toplantı daha yaptık. Bu broşüre imza atan beş yoldaş olarak bialer yönetimin bu tutumuna karşı, görüşlerini açıklanan hazırlanmış olduk.

yaşlıları derhal yönetici tevelin etmeyi, onlardan kısa süre içinde olumlu ya da olumsuz bir yanıt istemeyi savundu. Olumsuz yanıt gelirse yaşlıları yayınlayarak açık tartışmayı bizim beğlenmesini ve bu iş bir sonucu ulaşına dek İngiltere'de kalmayı savundu. Öteki dört yoldaş buna yanaşmadılar. Yönetimi bekleyeceklerini söylediler.

Ortak bir platform üzerinde anlaşma oniki kişi olarak, ancak kendi aramızda birliği koruyarak birgeyler yapabiliydik. Belirli noktada izlenecek yol konusunda farklı görüşler vardı. Üç yoldaş İngiltere'den ayrılmıştı. Kalanlardan dört yoldaş da açıkça yönetimin uygulama yöntemlerine aldaniyerlardı (ya da böyle işlerine geliyordu). Bu sırada bizlerden bir yoldaş, bağlı olduğumuz UB temsilcisi yoldaşla bir görüşme daha yaptı. UB temsilcisi, açık tartışma kararının komünizdeki sayıya yayınlanmasının da kesin olmadığını, yeni bir EK toplantısı yapılarak durumun ve açık tartışma kararının yeniden değerlendirileceğini söyledi. Artık birgey işiden işiye belliydi. Bize bir açıklama yaparak gelişmeleri ve ayrışıklarını kamuoyuna duyurmaktan başka yol kalmamıştı.

Bu sırada bağlı olduğumuz UB temsilcisi bize birer mektup getirdi. Mektup bu ve beş yoldaş olarak kaleme aldığımız yanıtı aşağıda kısıtlı olarak veriyorum. Mektup şöyleydi:

"... yoldaş

"30 Mayıs 1982 tarihinde toplanan Egğüdün Komitesi Plenumu Mart 1982'nin 1. haftasından başlayarak, tüm parti örgütlerinden gelen raporlar, belgeler ve toplantı tutanakları ve 6 Nisan 1982'den başlayarak bağlanmamış olduğum yöneticinin vermiş olduğu raporlar temelinde, kurduğum ilişki lerde, parti yaşamında aşağıda yazılan suçları işlemiş olduğuna oy birliği ile karar vermiştir:

"1. Hapiste, işkencede Alan yoldaşların komünist onurunu gölge düşürcek dedikodu yaymak.

"2. Parti örgütlerinin içüne gölge düşürecek dedikodu yaymak.

"3. İla. Partinin ideolojik çizgisi, siyasal tutumu, organların çalışması hatline görüşlerini Üyei bulduğum organlarda söylemek, hat yönetimi iletmek.

"4. Ancak partiden eskil tuttuğun bu görüşlerini aralıda örgütçel bir bağ olmayan başka parti Üyelerine yatay ilişkiler kurarak, toplantılar yaparak yaymak.

"5. Bu yöntemle parti içinde klikçilik yapmak.

"6. Yukarıda sayılan suçları işleyen gerek katıldığı parti çalışmalarını sırasında, gerekse klikçilik girişimleriyle öğrendiğin örgütçel işleyişle ilişkin, parti sırrı niteliğinde bilgileri sence bilmemesi gereken parti Üyelerine deşil, bu parti Üyei olmayan kişilere de nakletmek. Bu yolla konspirasyonu çiflemek.

"7. Parti çalışmasında disipline aykırı konuşmalarla suçlamak.

"8. Alınmış kararlara uymamak.

"9. Bu yolla parti çalışmasını bozmak ve partiyi malî zarara da ekmek.

(...)

"Egğüdün Komitesi, bu gelişmeler öncesi parti çalışmasını, parti denetimsindeki sınırları ve bunlarla da birleşen dönede ve çalışılan ortamın öteki hissi defilelerin güçlü etkisini gözönünde bulundurarak

"- Yukarıda belirtilen suçlar konusunda kzeleştiri yapman ve parti çalışmasına uyandırmayı bildirmen koşulu ile parti yekleğini sürceğini oybirliğiyle karar vermiştir.

"Egğüdün Komitesi Plenumu dahi önce alınmış olan parti başında açık tartışma kararını, bu karara gerekçe olan koşulların değişmesi nedeniyle kaldırmaştır. Yukarıda açıklanan kararları benimseyiş parti Üyeliklerini, gereklerini yerine getirmen koşulunda Tüzük çerçevesinde parti içi tartışma yürütmektedir.

"Bu konudaki yazılı kzeleştirimini en geç 31 Mayıs 1982 saat 20.00'ü dek bildirelisin.

30 Mayıs 1982
TYP Egğüdün Komitesi Plenumu"

Şimdi de yanıtımızı aktaralım:

"Röportaj Komitesi Plenumuna,
"30 Mayıs 1982 tarihli toplantısında kelime alının ve aynı tarihi taşıyan mektubunuzla ilgili görüşlerimizi aşağıdadır.

"İlk olarak getirdiğiniz 'Lenin' ilişkin yanıtınızın sunuyurus.
"İlçeri düşen yoldaşların 'Lenin' tavrı hakkında konuşmada UB'nin verdiği yanlış - yanlış bilgilere karşı doğru bilgileri yaygınlaştırmanın ne dedikodu ile ne de bu yoldaşların komünist onuruna gölge düşürmekle ilgisi yoktur. Öte yandan, eğer yolcu parti sarkılarının verildiğinin ve yoldaşlardan konuşmaların çıktığının gizlenmesine göz yumsaydık, işte asıl o zaman komünist onuru lekelenmiş olurduk.

"İi. Aynı şekilde, UB'nin bilinçli yanlış politikası sonucu olan parti örgütlerinin güçsüzlüğünün, bizzat ÜK tarafından yalan - abartmalı bilgilerle gizlenmesine karşı çıkışının da dedikodu ile hiçbir ilgisi yoktur. Normal örgütsel kanallarla, basında tertipmayı bir kenara bırakalım, ar-günlerde tartışılmasına bile komünistliğe yakışmayan yöntemlerle bastırılmaya çalışıldığı bir örgütte, doğruları savunmanın adının dedikodu olmasında çalışılacak birşey yoktur.

(...)
"III.a) Üçüncü maddenin tümü, parti yönetiminin kendini haklı çıkarmak için özel olarak ürettiği sergilemiş bir suçlamadır. Bizler kendimizi ikinci Lenin veya Marks olarak görme meşaleciliğine sahip değiliz. Bu nedenle de tekil yanlışlardan genel bir sonucu varmayız, ancak belirli bir sonuç içerisindedir. Olayların gelişmesinin nisbeten ileri sayılabilecek bir evresinde gerçekleştirilebilmesi, en azından doğaldır. Bizlerin genel bir yar-gıya varması, ancak DİSK komitesine katılması ve örgütsel durumumuzun tartışıldığı Ocak ayında EK toplantısı ve hapishanelerle ilgili tavrın açıklığı kevuştüğü 13 Mart 1982 tarihli EK toplantısı ile mümkün olmuştur. Bundan önceki dönemde, enin olmadıkça konularda sorun yaratmamayı, gelişmeleri bekleyerek olurlu-oluncuz yönde kesin sonuçlara varmayı, doğru yol olarak gördük. Enin olduğumuz konularda ise (Dev. Sol tartış-ması, Partizan Yolu konusu, DİSK komitesine katılma durumu, EK üyeleri ile ilgili değerlendirmeler sorunu, örgütlenme sorunu, Türkiye ile ilişkiler sorunu vs. gibi örneklerde olduğu şekilde), görüşlerimizi açıkça söyle-mekten hiçbir zaman çekinmedik. SSK konusu ikinci EK toplantısından itibaren de görüşlerimizi vardığımız genel yarı ile birlikte bağlı oldu-ğumuz organlarda belirttik ve üst yönetime de doğrudan ilettik.

b) Mektubda belirtilen, aramızda 'yatay ilişkiler kurarak' görüş-lerimizi yaymak sorunu yeni değil, 12 Eylül sonrası Türkiye'den yoldaşların İngiltere'ye gelmesine dek uzanan eski bir sorundur. Parti yön-eticil olaylar bu noktaya gelene dek buna hiçbir ses çıkarmamış ve bun-da bir sakınca görmemiştir. Bizim açıımızdan bakıldığında ise 'yatay iliş-kiler' denen şey, eskiden birlikte örgütsel çalışmaya yapmış ya da halen yapmakta olan yoldaşların partinin çeşitli sorunları üzer-ne aralarında tartışmalarıdır. Her üyenin görüşlerini, parti basını dahil tüm olanaklar-la yafınlar önünde açıkça belirtmesinin en doğal hak ve görev sayıldığı bir partide bundan doğal birşey olamaz. (...) Kaldı ki SSK konusu 'yatay ilişkiler' yalnızca, şu anda parti yönetimine muhalefette bulunan yoldaş-lar arasında kurulmasıdır. Örneğin bizlerle aynı ilişkilere V. Temir, K. Kalas ve daha başka yoldaşlar da girmişlerdir.

"Toplantılar sorubuna gelince, önce şunu belirtelim. 12 Eylül sonrası Türkiye'den gelen yoldaşlarla bir araya gelmeye çalışmaya bizzat UB olmuştur. Çerek Türkiyeliler - İngiltereliler diye bir ayrımı örgüte sokarak, gerek Türkiyelileri örnek için övül çaba sarfederek ve gerekse de dahil 1981 yılı ortalarında, 17 Eylül sonrası Türkiye'den gelen yoldaşlarla özel toplantılar yaparak bu ilişkiyi sorlanmıştır. Bizlerin kendi aramız-da toplantı yapması ilk kez ..... yoldaşın 10 Mart 1982 tarihinde Cabbar Kerim yoldaş yaptığı görüşmeden sonra olmuştur. Bu görüşmede ... yoldaş kendisinin deyişiyi Türkiye'liler sorununu tartışmaya ve C. Kerim yoldaşa öteki yoldaşlarla konuşma görüşme görevi vermiştir. C. Kerim yoldaş da bu yetkiyi kullanarak önce tekli görüşmelerde bulunmuş, daha son-

ra da sorunu topluca tartışmayı uygun görmüştür. Daha sonra, 13 Mart 1987 tarihinde yapılan EK toplantısında, EK, 17 Eylül sonrası Türkiye'den gelen yoldaşlarla toplantı yapılmasına kararlandırmıştır. Ancak bu karardan sonradan ki bizler de yönetiminle anlaşmazlığımızı gidermek için toplu davranış konusuna girdik ve ÜB ile bizler arasında yapılan 20 Mart 1982 tarihli toplantıya ortak bir platformla geldik. Yönetimin keskinliği o denli açıktır ki, o toplantıda kendilerine ortak platform oluşturulması açıkça belirtildiğinde hiçbir şey demezlerine karşın, bunun bir kılıklılikle açıklıyorlar.

(...)

c) 'a' ve 'b' şifhalarında getirdiğiniz yanıtların sonucu olarak ortada kılıklı bir davranış görmüyoruz. Bu iddiaları kesnet olarak bir de C. Kerim yoldaşın bir Türkiye'deki, öteki Avusturya'daki iki yoldaşa yazdığı mektuplar gösterilmektedir. Sorun kesin bir aşamaya varıncaya dek böyle mektuplar yazılmasının daha doğru bir tavır olacağını yadırlayacak değiliz. Ancak bu tali, biçimsel bir sorundur ve yönetimin kılıklık iddialarına kanıt olmaktan uzaktır. Burada yönetimin denize düşmüş yılanı sarılmaktadır. Mektuplar Aralık sonu - Mart başı tarihlerini taşımaktadır. Bu dönem bizim henüz kafamızın taş olarak açılmadığı, çözümsüzlük içinde olduğumuz dönemdir. Mektuplar da bunu açıkça ortaya sermektedir. Kişisel düzeyde ve sadece bilgilendirme amacıyla yazılmış bu mektuplarda bir kılık yaratmak için yoldaşlarla ilişkiye peçildiğine ve yoldaşları bir kılığe kazanmaya çalışıldığına dair en ufak bir şey yoktur.

"Daha da öte, bize kılıklık suçlaması getirilmesi koniktir. Eğer böyle bir yönetimi benzerseseydik, kesin karara ulaşır ulaşmaz hiçbir güç hesabi yapmadan, en başta yasadığımız İngiltere'deki öteki yoldaşlardan kılık kazanmak için en ufak çaba harcamadan ve ÜB başkanının örgütü tüstüyle bize devretme vaatlerine kulak asmadan yönetimin karşısına açık tartışma'lıktesi ile çıkmardık. Bunun yerine, V. Duran, P. İrem, C. Levent ve V. Demir yoldaşların 1974'lardan beri TKP için yaptıkları gibi Üst düzeyde bir kılık olarak kalır, beklere ve son ve en elverişli noktada açığa çıkardık. Kılıklı bir parti yönetiminin bizleri kılıklılikle suçlaması bu denli koniktir. Kılıklık yönetimin ruhunda olduğu içindir ki önce açık tartışma kararını almış, yönetim kılığı olmanın avantajlarını kullanarak peçen iki aylık süre içinde örgütü istediği noktaya getirmiş ve bugün açık tartışma kararını kaldırmıştır. Altı noktada getirilen biçimsel yönleri ilişkin tüm eleştiriler doğru bile olsa kılıklı olmayan bir yönetimi açık tartışmadan korkmaz. Kendine güvenir ve soruna öz teşkil eden ideolojik - siyasal - pratik konuları yarımlar önünde açıkça tartışır

"IV. a) Bu madde EK'nin hem parti içi demokraside yanışının, hem de suni yönlemlerle örgütde eterite kurma anlayışının belgesel bir kanıtıdır. Eğer partide bir ayrılık ortaya çıkarsa ve yönetim ile yönetilen karşı olanlar diye iki taraf doğmuşsa, yönetilen karşı olanların söyledigi her doğru, otomatikman bir doğrularına karşı çıkan parti yöneticisi tarafından söylenir. Eğer söylenenler yanışsa, yönetimin otoritesi zayıflar, terosine ruçlenir. Söylenenler doğruysa da, parti yönetimi hatalarını kabul eder ve düzeltme yoluna giderse fene otoritesi güçlenir.

"Dolayısıyla doğru örgütümüzün fikirleri savundumuz için, parti yönetiminin otoritesini kırmak, güveni sarsarak suçlanmasından, kendine güvenizliğinin göstergesidir. Ne yazık ki bizde parti yönetimini bununla eleçtiliyoruz. (...)

b) Bu maddeyi anlamak oldukça zordur. Buna dayanak gösterilebileceği bizim söyledimizle iki şey vardır: yönetimin büyüklük hastalığı ve kendine güvensizlik. Ancak burada, hedef alınan yöneticilerin kişiliği deşildir. Bu iki nokta partinin tüm politikasını etkiler bir nitelik taşınmaktadır. Dolayısıyla burada kişilikler değil, tabii ki yöneticilerin kişilikleri ile de bağlı olan tutumlar tartışma konusudur.

"Öte yandan, eğer kişilikleri hedef alma ile ilgili bir sorun varsa, o konuda konuşması gereken bizleriz. ÜB başkanı başta olmak üzere, çoğuliyet ÜB üyelerinin, öteki ÜB ya da EK üyeleri hakkında söyledikleri, belgelere peçayı ya da peçnenig, doğruya doğru kişilikler: kede' alan dedikodularını

ortaya dökmek zor değildir.

"V. Parti sırrı niteliğinde bilgileri partili ya da partisiz başka kişilere aktarma suçlanması da sahtedir. Aktarılan bilgileri en genel olarak iki kategori altında toplamak doğru olacaktır. Birincisi, her parti üyesinin bilmesi gereken, ancak parti yönetiminin ilemediği ya da yanlış ilettiği bilgiler. Bunlara örnek olarak parti örgütlerinin gücü ve hanelerdeki durumu verebiliriz. Burada bisler yönetimin ekeğini kapatmış ya da hatasını düzeltmiş durumdayız. Ve konspirasyonla ilgili hiçbir suçumuz da yoktur. İkincisi, gerçek bir leninci partiye gerçekten konspirasyon suçlarını içine girecek bilgiler. Bunun da en güzel örnek yönetimin kişisel bilgileri ile ilgili bilgilerdir. Ancak önce bir noktaya açıklığa kavuşturmak gerekir. İçeri düzen bir ... EK'nin üyelerine işin işin saydıkları haldе parti sırrı vermiş olarak kabul edilmezse, bu örgütte konspirasyondan söz edilebilir mi? Herkes açık yaz taarrusu ya da yitmiş gecelerinde zikrilerinin 'şeref locasında' hiyerarşik bir diziyile oturduğu bir örgütte konspirasyonun ne işi var? Böyle bir örgütte konspirasyona tabii bir air olabilir mi ki biz konspirasyonu çığayalım? Şüphesiz şudur ki, biz herşeyi karşın bu konuda 'olmayan konspirasyonu' çığnedilmiş kocaunda özaleetiri yapmaya hazırız. Aşağı bundan önce UB partiyi legal bir örgüt haline getirdiği ve partinin tüm sırlarını en pervasız biçimde ortaya eardığı için özaleetirisini yapmalıdır.

"VI. Bu maddenin tümünü birden yanıtlayacağız. Örgütte iki taraf ortaya çıkarsa ve muhalefete görüşlerini açıkça belirtme hakkı verilmiyor. Şa, disipline de ancak belirli bir çerçeve içinde uyulabilir. Bizim leninci anlayışımızda öyle de birlik ilkesi açık tartışma ilkesinden ayrı düşünülmez. Ayrılık ortaya çıktığından bu yana tüm benliğimizle yönetimin kararlarına uymak için tek bir koşul öne sürdük: açık tartışma. Açık tartışma kararı alındıktan sonra da, yönetimin yaptıkları tezamen tarafta olduğu için kararın geri alınmasına karşı (ki haklı olduğumuz bugün açıkça çıkmıştır), basında açık tartışmaya ilişkin açıklama yapılmasını kabul ettirdik. Bugün de aynı şeyi söylüyoruz: Fikirlerimizi açıkça dile getirme hakkı verildiği müddetçe parti disiplinine uymaya hazırız. Aksi takdirde, yönetimin herhangi birane oyunlarına disiplin adına göz yummayacağız.

"Getirilen suçlamalara yanıtımız bu kadardır. Şimdi de bizim getirdiğimiz eleştirileri maddelleyeceğiz.

"I. Tutuklanmalarla polisse parti sırrı verildiğini ve yöneticilerden konuşanlar çıktığını gizliyalp tere yünde açıklanalar yaparak örgütün köndinist adına leke sürmek.

"II. Parti örgütlerinin durumu üzerine ve daha başka konularda yalan-yanlış abartmalı bilgilerle örgütü aldatmak.

"III. Yönetim klifi oluşturmak.

"IV. Parti yöneticilerinin ve öteki üyelerin kişiliğai hedef alan dedikodu yapmak.

"V. Konspirasyonu çığnemek, örgütü legal bir darnege döndürmek.

"VI. Bizans oyunları, entrikalar, dedikodular ve yönetim olma avantajları ile örgüt üyelerine haddi, manevi işkence uygulamak.

"VII. Servile yöntemleri uygulayarak örgütte güvenaksilifi, ispiyancılığı yaygınlaştırmak.

"VIII. Kadroları avet-afendimcilğe göre seçerse ka'ro harcama.

"IX. Tüzüğe göre EK üyesinin EK'dan atılması için EK plenumunda üçta ikisinin oyu gerekirken, gerekli çoğunlu sağlanmadan (% 63,6 çoğunlukla) C. Kararı yoldağı EK üyeliğinden çıkararak, muhalefeti bölmek için örgütü devrilmek, ya da konare delgesel yapmak gibi vadelerde bulunarak, tüzüğü çığnemek.

"Bunlardan UB doğrudan sorumludur. EK'nin öteki üyeleri de UB'yi yetirince denetleyerek bunlara neydan vermele dolaylı yoldan sorumludur. En son EK plenumunda alınan kararlarla EK'nin sorumluluğu da doğrudan bir nitelik almıştır. Bu nedenle bu noktalarda EK'nia özaleetirisini takliyoruz.

"Tuzdiklarımızı parti üyeliğimizin sürmesi için yeterli görmez. Biz

leri sevindirecektir. Açık tartışma kararının hiçbir şekilde gösterilmek-
sizin kaldırılmasını, örgütlenme için üsucu ve yanlış buluyurus. Aynı zaman-
da yönetimin aciliyetinin, kendine güvenisliğinin yeni bir ifadeyi olarak
değerlendiriyoruz. Bu, açıkça, biçimsel yönlerden sorlu tiretilmiş sözde
'hatalara' yaslanarak sorunun bizi bu hasıraltı etmek anlamını taşınakta-
dır. Ancak açık tartışma - eylande birlik ilkesini gerçek bir yığın par-
tisi olmanın vazgeçilmez bir koşulu olarak görüyoruz. Bu nedenle bu u-
ğurda savagısızlığı uygun görülmüş yöntemlerle sürdürülmeli.

31 Mayıs 1982

(İnzalar)"

Bu yanıtın bir - iki gün sonra UK partiden 'atıldığımızı' bildirdi. Ar-
dından da İngiltere'den ayrıldık.

Oteki dört yoldaş ise, 'fikirleri saklı kalmak' koşuluyla 'patirilen nok-
talar üzerinde, partide kalmak için tealeştiri yaptıklarını söylediler. Far-
çaktan da partide kalmaya 'layık görüldüler'.

TKP'de yarı yarıya demokratik merkezileştirilmenin işlemediğini, böyle
bir yapı içinde doğru görüldüğünü yönetime şemem olacağını yıllardır
yazan içinin Sesi yöneticileri kendileri TKP'den atıldıklarını şöyle ye-
siyorlardı:

"...Aslında çok acıdır. Partinin, ajan - polis olmadığını bildiğin en ni-
tan en aktif, partide yıllardır ne ileri adımlara büyük bölümler ki-
tından kalkmış kadroları bası fikirler öne sürüyorlar. Sen bunların yanı-
lı. Bu partiye katılmayı istemeyenler partiye katılmıyorlar. İnzalar, İngi-
zeler, ...
... (R. Yürüklü, Sosyalizm için Gelecektir, s. 21, abç)

Ketilyorusa Yürüklü yoldaş, İngiliz bir tutan.

İlkeli komünist bir siyaset yerine denge hesaplarını bakıp burjuva siya-
setini partiye hakim kılan içinin Sesi yönetimi açık tartışma kararını ge-
ri çekerken ve Sileri partiden atarken bu niteleşimi yeni bir hareketle ser-
gilenmiş oldu. Ezer gönderilen mektupda belirtilen suçları gerçekten işlemiş
sek daha önce ne rededydiler? Suçlanılan maddelerin biri hariç (partiyi mali
zarara sokmak) hepsi de açık tartışma kararından önce gelmiş olaylardır.
Böyle birşeye göz yumarak aynı suçları onlar da işlemiş olsadılar mı? On-
lar hesabı kime verecek? Bunun altında partiyi denge hesaplarına göre id-
re etmek yatıyor. Ne zaman ki yönetimde elemanın avantajlarını kullandılar,
binbir ayıpla muhalefeti bildiler ve ta 1979'dan beri şekilde bir klik e-
larak varlıklarını sürdüren ortacı unsurları kendi yanlarına aldılar, işte
o zaman açık tartışmayı geri çektiler, bisleri partiden attılar'.

Aynı oyunları bundan sonra da sürdürerek sürdürüyorlar. Çünkü parti için-
de bir takım anlaşmalar yaptılar. Gruplaşmalara göz yumdular. Farklı görüş-
ler olduklarını bildikleri halde bunları açık tartışmayla çidemediler, ko-
pı arkası yöntemleri ile 'susturdular'. Öyle Parti Disiplini kitabında söy-
la diyorlardı:

'Sapla samanı iyice ayırdıktan, ayrılıkları ortaya çıkıp üzerinde tartış-
madan birlik sağlanmaz. Çünkü ufak noktalar den kaynaklanan görüş ayrılık-
ları tartışılmazdır yela akitilmemez, bırakılır, dallanır, budaklanırsa su-
nunda 'birlik' hepsten yok olur. Kendi başına buyruk grupçular ortaya çıkar.
Böyle grupçuluk tabanda da yönetimde de olabilir ama tereddüt olursa silur.
zararlıdır, yıkıcıdır.' (C. Silahlar, Parti Disiplini, s. 40)

Enn olarak bından ayrı çevrelerle yoldaşlarla ilgili gelişmeleri de kısı-
ce aktaralım. Mayıs'da İngiltere'den ayrılan üç yoldaş gidecekleri İngiye
vardıktan sonra bunlarla hecen hemen hiçbir ilişki kurulmadı. İngiltere'de
kalan ve tealeştiri yapan dört yoldaş EK plenumu kararıyla 'cezalı görüş-
değiştirme' cezası verildi ve onlar da aynı ilkeye gönderildi. Ayrıca Ma-
yis'de İngiltere'den ayrılan yoldaşlara EK plenumundan bir mektup gönde-
rildi. Mektupda biden tealeştiri teyey mektupdaki suçların bu yoldaşlar
tarafından da işlendiği belirtiliyor (partiyi mali zarara sokmak maddesi
hariç), fakat bu yoldaşların İngiltere'den ayrılanlarının EK plenumuna bir
tealeştiri olarak değerlendirildiği ve bu yüzden bir ceza verildiği an-
latılıyor. Ayrıca açık tartışma kararının kaldırıldığı da belirtiliyor.

Bu Uç yoldaşdan ikinci (biri EK Üyesi Muhittin Çiçek yoldaştır) yönetime bir mektup yazarak, belirtilen suçları işlemediklerini, özeleştiri yapmayacaklarını ve EK plenumunun kendilerine ilişkin özelaştiri değerlendirmesine katılmadıklarını ve EK plenumunun bu değerlendirme yapmaya hakkı olmadığını, ayrıca açık tartışma kararının kaldırılmasını benimsediklerini ve belirttiler ve İçinin Ses'i'nden ayrıldılar. Geri kalan beş yoldaş da ortaklıkta akyentisi dolayan bazı zelişnelcrin sonuçlanmasını bekliyorlar.

11 - AYRILIKLARIYIZ

"Ayrılıklarımız" başlığını koyduk ama, burada sıralayacaklarımız her birimizin tek tek yönetişle ayrı olduğu t'ne ideolojik - siyasal - örgütsel konularını kapsamıyor. Bazı ayrılıklarımız var, aramızda fikir birliğine varmayız. Bu da gayet doğaldır. Belirli noktalarda yönetime karşı çıkan insanların olarak her konuda aynı düşünüşümüzü varsaymak saçma olur. Öte yandan bazı ayrılıklarımız da var ki, bizimiz üzerinde anlaşırız, ama bunları devrimci kamçoyuna sunmak için yeterli hasırlığımız yok.

Bu nedenle biz burada ÜB ile ilk toplantımız toplantıda tüm 12 Eylül sonrası Türkiye'den İngiltere'ye gelmiş yoldaşlar olarak hazırladığımız platformdaki ayrılıkları sıralayacağız.

11 - 1) Komünist Partinin ve İdeolojisi

Bu konu, yönetimin pratik gelişmelere bakarak ideolojik doğruları nasıl çarpıtıldığını çok güzel gösterir. Örgütün güçten düştüğünü, nicel - nitel yünden gerilediğini örtmek için örgütü suni yöntemlerle ayakta tutmak için ideolojinin kurban edilmesi yönetimin sağ, oportünist baidü çiraklılık ortaya çıkıyor.

Bir kere, giriş bölümünde de belirttikimiz gibi, ideoloji komünist partisi için belirleyici kıtas değildir. "Devrimci bir teori olmadan devrimci bir hareket olmaz." Lenin'in bu sözünün doğruluğunu yadsıyacak değiliz. Ama bu doğru, totolojik bir anlayışla ele alınırsa yanlış olur. Yani "devrimci bir teoriye sahip her hareket devrimci bir harekettir" yargisi hiç de doğru olmaz. Çünkü, teorik, oca tahlilde, soyut, şematik bir şeydir. Kitaplarda, kâğıtlarda yazılıdır. Asıl sorun o bu uygulamaya nasıl uygulanır, söylemleri uygulasa, yaşasa ne zaman ve nasıl uygulanabilir, o da bu ortamda devrimci fikirleri bol keseden savunmak kolaydır. Bu söylemleri yaşama geçirme zamanı gelince de geri çöküverirsin. Bu nedenle Merkezimizin kurulları teori ile pratiği daima birlikte ele almalı ve Lenin'in örgütün giriş bölümünde vardığımız alintısından da anlaşılacağı gibi belirleyiciliği pratiğe vermişlerdir.

Kaldı ki bu tartışma da soyut bir tartışmadır. Pratikten kopuk olarak, yalnızca teorisi devrimci olan bir hareketin olabileceğini varsaymaktadır. Halbuki gerçek yaşamda bu olanaksızdır. Esun vadedi olarak ele alındığında ise derinlemesine incelendiğinde bir hareketin ya hem teorisi hem pratiği devrimci'dir, ya da ikisi de oportünisttir. Bu söylediklerimiz içinin tezi için de aynen geçerlidir.

İçinin sesi işin ise her şey ideoloji ile ölçülür. Buun açık açık birçok kez söylediler. Ama şimdiye dek hiçbir yerde yazmadılar. Ziyana yok. Çünkü bütün yazdıklarının altında bu anlayış vardır. İçinin Sesi'ni okuyanlar bu nu hemen görecekler. Örneğin İçinin Sesi'nin 200. sayısında Süleyman Fakal-

li'nin "İçinin Sesi ile Övünüyoruz" başlıklı bir yazısı var alıyor. Bu yazıda, 1974'lerden günümüze dek İçinin Sesi'nin gelişimi ele alınıyor. Yanlış anlaşılmasın, yalnızca İçinin Sesi yazatesinin değil, onunla içiçe İçinin Sesi hareketinin gelişmesi ele alınıyor. Yazıda anlatılanların içinde İçinin Sesi'nin yığın çalışması, eylem - siyasi taktik alanlarına ilişkin başarılarından ötesinden pek birşey bulamayordum. Hep teorik konulardaki çalışmalarından, başarılarından söz ediliyor. Yaklaşık dokuz yıllık çalışmada başka birşey yoktur. Gerçekten de yoktur!

Feki, yalnızca ideolojik çalışma ile ideolojik öncü (öncü ya da ideolojik öncü aynı şeydir), yani proletaryanın siyasi partisi olunabilir mi? Bu konu da biri R. Türkoğlu'nun, biri Lenin'in olmak üzere iki ayrı anlayış vardır.

Önce R. Türkoğlu'nun anlayışına, daha doğrusu anlayışının evrimine bakalım.

Bahş sonra, üç yıllık örgütsel çalışmanın değerlendirmesi bülteni de de yazacağımsı gibi, Kasımın 1979'de yayına başlayan İçinin Sesi Ağustos 1979'dek Türkiye'de aygıtın yere basması, 8 Ağustos ÖDÜ eylemine İçinin Sesi'nin sahiplenmesiyle TKP içindeki militan birikim İçinin Sesi'ne aktı. Bu gelişim Ege Bölgesi'ndeki ortacıların bir bülteni de, başka seçeneklerle kalmadığı için de olsa, İçinin Sesi'nden yana tavır koymaya zorladı. Böylece İçinin Sesi yönetimi bir anda rüyalarında görmediği bir gelişme karşılığında kaldı:

"...Burun hesapları altttat eden bir yere geldik, tahminleri aşan bir gelişme oldu. Bize iki yılda, üç yılda, tırnaklarımızla kuyu kazık gibi... geleceğimizi düşünmüştük yere üç ayda geldik." (Eki 1979, R. Türkoğlu, İçinin Sesi, sy. 107 - 108, s. 6)

Tinnetin bu gelişimin nedenlerini doğru değerlendireceğine apt. İca bir anlayışa sahipti. "Bessarık gazeteyi, herkes gelir" dedi. Türkoğlu'nun halsi sık sık herşeyi ideolojinin gücüyle becerdik denemisin altında bu anlayış yatıyor. Örgütlenmeyi ikinci plana attılar, önemesmediler.

Konuya dönerek, bu kolay gelişimin etkisiyle o dönemde Türkoğlu doğru yu şüyüyordu:

"İdeolojik doğrular tek başına yetmez. Yalnızca ideolojik çalışmaya 'dergici' olunur. Örgütlenme de tek başına yetmez. İdeolojisiz örgütlenme ile herşey olunur. Nafya çetesi bile olur, ama proletaryanın genel kurmayı olunmaz." (Mayıs 1980, R. Türkoğlu, Sanık Savaşının Yardığı Ağuş ve Komünist Partisinin Taktikleri, s. 50)

Zaman geçti. O hızlı gelişimin ürünleri, o ve daha başka fırsatlar hep çarçur edildi. Avrupa'da çıkan fırsatlar da bir bir geri tepildi. Örgüt bu rekli serilene bağladı. Bu doğruyu çaktırmadan geri çekmek gerekti. Yapıldı.

"1976'dan bu yana şiderek belirginleşen biçimde Türkiye selunda tartışma ortamını İçinin Sesi belirliyor, Partinin, yani de doğru fikirler, daha sonra başka hareketlerin de yararlandığı fikirler getiriyor. Ve bunların ardı keşilmiyor... Bunun ndı ideolojik öncülüktür." (Eylül 1981, R. Türkoğlu, Bu Kavşa Gelecek İyvasıdır, s. II)

Yeni Mayıs 1980'de, yalnızca ideolojik savışla "dergici" olunurdu. Ama Eylül 1981'de, yalnızca ideolojik savışla artık "ideolojik öncü" olunuyor! İdeolojisi siyasete de değil, dar klik çıkarlarına alet etmenin böyleli de az görülmüştür.

Biz her zaman doğruduz, yanayız, leninciyiz!

"Teorik çalışma yürütmeden, ideolojik bir öncü olamazsınız. Zıpkı bu çalışmayı devanın gerçekliklerini karşılamaya yşnetmeden, bu teorinin sonuçları içiçer arasında yayaadan ve bunların örgütlenmesine yardımcı olacak ideolojik bir öncü olamayacağız gibi." (Lenin, c. I, s. 298)

II - II) En Yalın Örgütsel Çalışma ve Fikrinin En İyi Endirimi

"Opörtünistlerin tipik özelliği oluştumayı istedikleri konuya uygun enformasyon yamakdır. Özelliikle illegal koşullarda koanpirasyon buna öleyce kılaf nlabılır." (C. Silahtar, Parti Disiplini, s. 2)

Konspirasyon ardına gizlenenek çarpık enformasyonla istenilen yünde kanı yaratık pratik çalışma alanlarında mümkündür. Örgütsel çalışma ve

igleyip, niyetsiz tutunur, ayentier v. v. gibi, İçişleri Sesi'ni yönetimsiz işlemlerle böyle bir yönetisidir. Laneti kazıyı eleştirmek istiyorca tam uygun esfer-masyon verir. Gerçekleri gizler, yasaklar ve resmi afızlardan gerçekle em u-fak bir ilgili olmayan açıklamalar yapar. Örgütü suni şekilde ayakta tut-maya çalışır. Arşivhanelerle ilgili tutun bunun iyi bir örneğidir. Buna daha sonra değineceğiz. Şimdi Örgütü sel çalıışa ve eylemler konusunda bakalım.

İçişlerin Sesi'nin gündüze kadar ki çalıışmaları Örgütü'nün eylemleri sun-lardır:

"İstiklal marşına karşı ilk çıkış, Enternasyonal'i söylemek, Türkiye'de orak - çekiçli ilk can-zehinin yayılması... "(P.Yürükoğlu, İçişlerin Sesi, say. 160, s. 4-5)

Şimdi biz hem bu eylemlerle defertendörümüzü, hem de üç yıllık Örgütü sel çalıışmayı birlikte ele alalım.

8 Ajustos 1979'da ÖDTÜ'de gerçekleştirilen İstiklal marşına karşı Enter-nasyonal'i söyleme eylemine daha önce değinmiştik. Burada kısaca tekrar ede-riş. Bu eylem doğrudan doğruya İçişlerin Sesi'ne ait bir eylem değildir. Ö te-riflerde, başlangıcı bu tarihlerden öncelere dok uzanan ve Avrupa'daki İç-şlerin Sesi - TKP yönetimini eleştirilmesinden tamamen bağımsız olan, Türkiye'de ki kedrolar arasında da bir anlaşmazlık vardır. Özellikle Ankara'da iyice be-lirginleşen bu anlaşmazlık tabandaki militan unsurlarla bürokrat, pasifist yöneticiler arasında idi. Politika gazetesine karşı tutun, CİP'ye karşı tutun, devrimci aktörlere tutun, eylemler ve daha birçok mizanda kendini diye vuran bu anlaşmazlık ÖDTÜ eylemi ile geri dönülmesi bir aşanaya ulaştı. (Ekin Davut Çelik, İçişlerin Sesi, say. 179, c. 6)

İçişlerin Sesi bu eyleme sahip çıktı. Olabildiği kadarıyla TKP tabanındaki bu militan birikim de İçişlerin Sesi'ne aktı. Kısaınca ÖDTÜ eylemi, İçişlerin Sesi'nin gerçek karakterini, niteliğini göstermiş. O gün, İçişlerin Sesi'nin ayadığını Türkiye'ye basabilmesi için bu eylemi savunması sorumluluktu, bulunması bir olanaktı. Bunu, bunun için yaptılar. Daha sonraki gelişmelerde de bu açıktan görüldü.

Bu eylemler unmadığı bir olayın yaklaşmasını ve bundan yararlanmasını bile. İçişlerin Sesi daha ne oluyor ni bitiyor demeden gaz veremeye, atıp tutmaya başlad:

"İçişlerin Sesi 15.000 barıyor. Akil uzır eymi vardır bu? Ve de isteklere yetmiyor... Yine son hafta içinde duyduk ki İçişlerin Sesi dört ilde çoğaltılmıyor. Türkiye'de dört yerde çoğaltılıyor. Bu kendiliğinden bir gelişmedir. Bütün bilgişiz dışında bir gelişmedir. Lonra kitaplar aranıyor, kopyalıyor, ikinci baskı, üçüncü baskı, dördüncü baskı. Tüm bunlar göstergedir." (R. Yürükoğlu, İçişlerin Sesi, say. 107 - 108, c. 6, Ekim 1979)

Gerçek durum ise şudur: Yayınlanan gazete sayısını biliyoruz, ama Türkiye'ye ne fazla geldiklerinde 1.000 gazete felanıştır. Bunun da dörtte üçüden fazla kısmı posta ile gelen ve çok azı hedefini bulan gazetelerdir. Çoğaltılma denilen olay, bir militan bulduğu geçici bir olanakla gazetedeki bir yazının 10 ye 1a 20 tane fotokopisinin çıkartılmasıdır. Bu da en fazla iki ya da üç defa yapılabilecektir. Kitapların ikinci, üçüncü, dördüncü... baskı yapmasına gelince. Kitaplar bunun da hala birkaç baskı yapıyor. Bu işlerde uzun süre gelişim insanları olarak bunun dışında "esiri" de edilebiliriz. Bunun 1.000 kitabın iki beşine ne birinci, geri kalanına da ikinci baskı dersin. Bunun beşinci ve altıncı baskı, beşyüzdüncü de deşyüzdüncü. Bir beşinci daha bastırır, bunun da bir kısmına üçüncü, gerisine dördüncü baskı dersin. Böylece 1.500 kitabda dört baskı yapmış oluruz... İçişlerin Sesi militanlar "gaz verecek" böyle "ince" noktaları hiç de iç geçirmes...

Gelenin bundan iki ay sonrasına, yani Ocak 1980'e.

"Leninçilerin gelişmesi, sırtlanmaları biçiminde... gelişiyor. Ankara, Gaziantep - Hatay, Balıkesir - Burdur, aylar boyunca noktalanmış gelişim böyle oldu. Şimdi İzmir ile atıldı. Epe yakalandı. Bunu hiç bilmeden İstanbul'un işlerine çöpleni söyleyebiliriz. Tüm göstergeler bu yine işaret ediyor." (R. Yürükoğlu, İçişlerin Sesi, say. 117 - 118, c. 5)

Asıl durum hiç de böyle değildir. ÖDTÜ eylemi ile birlikte Ankara'da gerçeklik keşif keşif olarak İkiye ayrıldı. Bu arada İçişlerin Sesi yönetisim de İstanbul'dan İstanbul'a OK Oyeleri arasında Ankara'ya geliyorlardı. İzmir'de

İzmir'e, Zonguldak'tan İstanbul'a tek tüm parti örgütlerinin İçişleri Sesi'ne geçtiği, Doğu Almanya'daki XKB'nin Sesi radyosunun İçişleri Sesi militanları tarafından basılarak ele geçirildiği gibi balonlar uçuruyorlardı. TEP yönetiminin deki isimleri bir bir ayrılarak bu kişilerin işe yaramazlığını göstermeye çalışıyorlardı. (Yeni gelişmiş ekleyelim. Bugün bizi kumpirasyonu çifne - mekle suçlayanlar önce e günlerin kasabını vermektedir. İsimleri açıklayanlar İngiltere'den gelen OK üyeleri idi. Onların bunu öğrenilebileceği tek kaynak bu isimleri bilebilecek tek kişi de V. Dursum idi. V. Demir o sırada henüz İçişleri Sesi'ne geçmemiş idi.) Diğer illerdeki örgütlerin Ankara'ya takiben açığa çıkacakları, her türlü mali - teknik - kadrosel yardımla Ankara'nın yanında oldukları açıklanıyordu.

Bunlara hiç bir zaman itiraz edilmemiş ve 1980 Konferansı tutanaklarından da görülebileceği gibi bunların yanlılığına sürekli vurguladık. Zaten kısa sürede bu balonlar bir bir söndü. Ankara'da işler kızgınca yöneticilerden mali - teknik yardım istendi: ...Ankara'ya eğitim yapmayı, örgütlediler. (Bak: 1980 Konferansı Tutanakları). Bunun üzerine Ankara'daki a bir avuç kadro, her türlü olanaklarla karşı karşıya geldi. Görevinin altından kalkmasını da bildi. Bu yöneticilerin hiç de beklediği bir başarıydı. Ancak keşifin yarattığı heyecanın etkisi yavaş yavaş geçtiği örgüt güçten düşmeye başladı. Kadroların 1990'ın polisçe aranması ve tecrübeksizliği, son haddine varmış mali - teknik sıkıntı ve yönetimin izlenç, sporlusu yöntemlerine duyulan tepkinin etkisi koğulları altında başka türlü bir üslup da boğazıydı. İşe dışarıdan sürülen esekta elde edilen başarıydı. İnanur etkisi ile safda aelda apirdansalar oldu. Bunlardan bir tek Merdin, Ankara'daki kadroların çabalarıyla gerçekten umut vericiydi. Antep'deki gelişme, oraya giden OK üyesinin benzeri yöntemlerinin sonucu sonunda geri döndü. Bolkerir - Bardırma'da hiç bir zaman birşey olmadı. ...İki - üç kişilik, esemesi okunmayan bir eğitim grubunu ziplama olarak göstermek için inanın önyediğini söylemesi gerektir.

İzmir'in "ayaklanması"na gelince, İzmir'in durumu biraz karışık. 1980 sonları TKP Ege yöneticisi olan V. Demir ta 1974'lardan beri yönetim kılıfı ile ilişki içindedir. Ancak sonradan bu yönetim kılıfından biraz uzaklaşmış, ötekilerin akeine ve onların isteğine karşı olarak Türkiye'ye gelmiştir. Bu erade eski klik arkadaşlarıyla ilişkiyi de sürdürmüştür. Bu ilişkiye güvenen İçişleri Sesi'nin şimdiki yönetici kılıfı ayrılışı ortaya çıkardığında İzmir'e bakıyordu. Fakat böyle olmadı. İzmir'de de ele çıkmadı. Ege yöneticisi V. Demir, "Açık Mektup" da açıklanan TKP XKB toplantısında V. Dursum'u üyelikten atma yönünde ay kullandı. Buna rağmen, çıkması candan usut kesilmez diyerek İngiltere'deki yönetim kılıfı Türkiye için oluşturduğu UK'ya V. Demir'i de aldı. Fakat V. Demir bunu kabul etmedi ve uzun süre tavir koymadı. Ankara'daki kongrenin başladığı sıralarda ilginç bir olay gelişti. V. Demir devrimci durumun varlığından bahsederek bir yazısını basılması için Savaş Yolu'na gönderdi. Yazı, "sakincece üyeleri budunarak basıldı". V. Demir, yazının bir kopyasını da haberler etmek ve ilişkilerini tümüyle kesmeyerek rezervasyon yapmak amacıyla İçişleri Sesi'ne göndermişti. Ancak İçişleri Sesi bu yazıyı almadı ve oldu. İki bantı, O zamana dek altındaki ilişkiler TKP yönetiminin birer birer değiştirilen V. Demir, başka çaresi kalmayınca, bir siddet ortamında 11 tavuk gibi döndükten sonra, yönetim kılıfını kızıp küfür ederek de olsa nihayet tavir koydu. 1980 senelerine rastlayan bu değişiklikten sonra İzmir'de iyi - kötü birşeyler çıktı. İzmir'in "ayaklanması" da işte budur.

Bu dönemde İstanbul'da ise göz gözü görünüyordu. Kadrolar birbirine düşmüştü. Şimdi yönetici olan basıları devrimciliği bıraktığı. Yöneticiler fiilen Partisan Yolu'cu olmuşlardı. İngiltere'den gelen az sayıda kadro giderrek siyasetten uzaklaşıyordu. Hiçbir örgütlene çalışması da yoktu. Bu durumda İstanbul'un patlayacağından söz etmek kaganlanmış bir yalancılıktı.

Ankara örgütlerinin daha fazla tahammül edemeyerek yönetime verdiği ihtar İzmir'deki yeni gelişme ve yönetim açısından da önemli İstanbul'da ki erap açına dönen durum eni bir konferans toplanmasını sorunlu kıldı. Konferans bütün bunları tartıştı. Bizlerden orada bulunan yoldaşlar bildikleri ya da görebildikleri tüm aksaklıkları o gün de eleştirmişlerdir.

1980 Konferans tutanakları'ndan bunu görmek olanaklıdır. İçinin Fesî'nin içindeki yönetimi tüm bunların suçunu Türkiye'deki ÖK'ya yıkarak kendini sıyırdı. Yapılan düzenlemelerle artık herşeyin iyiyeye gideceğini düşünerek yeniden çalışmalarına girişildi.

Konferans sırasında en ileri kadroların yokluğunun da eklenmesiyle işler iyice kötüleşti. Böylece, daha Konferans duyurusunun hemen ardından R. Yürükoğlu şöyle diyordu:

"Ana temsilciler parti kadrolarının, gerçekçi bir hesapla Üçte ikisi İstanbul'da etkindirler... Leninci hareketin Üçte bir gibi büyük bir azınlık tutması..." (R. Yürükoğlu, Sınıf Savaşının Yarıdağı Ağart ve Komünist Partisinin Taktikleri, s. 12-13, Mayıs 1980)

Bu tarihte, İçinin Fesî'nin tüm Avrupa ve Türkiye'de sahip olduğu nicelik, süzgeçli, TKP Ankara İl Örgütü'nün o günkü niceliğinin Üçte birindeydi. Üstelik bu rakam, yani Ankara İl Örgütü'nün üye sayısı, eski MK Üyesi yani İçinin Fesî yöneticisi olan kişilerin verdikleri eski rakamdan, İçinin Fesî'ne geçmeler çıkarılarak elde edilmiştir. Bunu bile bile "Leninci hareketin Üçte bir azınlık tutması"ndan sözeden bir kişiler, ne beklenir?

Konferans sonrasında çalışmalar her yerde farklı gelişti. İstanbul'da "beklenen" patlama bir türlü gelmedi. Vabolan ilişkiler kaybedilmeyi, Örgütü huzursuzluk artırsa eürdürdü. Temmuz'a doğru İstanbul'da Örgüt diye birşey kalmıştı. Ankara Örgütü'nün olanaklılıklarını yapmak için merkezden telediği yardımlar geri çevrildi. Bu süzgeçli bir dönemdir ki, Örneğin 1980'de İngiltere'de yapılan yaz tarruunda toplanan gelirin Türkiye'ye gideceği kararı vurgulanmıştır. Buas Kararın Türkiye'ye tek bir kuruş bile gönderilmiştir. Kalkınış toplanmış İddia edilen gelirin onda biri gibi bir miktarla Ankara Örgütü'nde durmuş büyük ölçüde değiştirilebilirdi. Bütün bu gerçekler, o zaman Ankara yöneticisi olan yoldaşların merkeze yazdığı raporlarda mevcuttur.

Epey Örgütü, Konferans'ın hemen sonrasında denk gelen dönemde gelişti. Mayıs Haziran aylarında burüne dek ulaşabildiği en yüksek sayıya ulaştı. Özellikle le işçi kesini arasında başanlı ilişkiler oldu. Ancak yaz tarrusu ile birlikte tarrusu adına yapılan ve tam da İngiltere'de yitilmiş dergiç knfanın anlayışı ile yürütülen çalışmalar Örgütü'nden düşürmeye başladı. Farklılar, "işçi kuruluşları" arttı. İzzir Örgütü yöneticileri ve merkez bunları hep görmezlikten geldi. Öyle ki Temmuz'da yapılan Marten - İş 3. Bölge Temsilcileri Kongresi öncesinde, İzzir yöneticisi, EK Üyesi kişi, 35 kişilik bir delegeleri olduğunu, ortadıkları etkileyebilirlerce kongreyi bile elabileceklerini söylüyor. Kongrede hiçbir verlik gösterilemedi. 3-5 kişilik bir deleg grubu bile oluşturulmadı. Hatta İçinin Fesî adına konuşma yapacak kişi kongrede özeleştirir yaptı.

İçinin Fesî'ni değerlendirirken esas bakılması gereken şeyler Marten - İş kongresi olaylarıdır. Kongre'nin içinde duruş yukarıda anlatılmış gibiydi. Dışarıda kampa çıktı. Ve karşı taraftan bir kişi öldü. İçinin Fesî daha ilk andan pie propaganda yapmaya başladı. Örneğin, karşı tarafın, Ölenin bir işçi olduğu iddialarına karşı İçinin Fesî'nde yer alan bir yazıda şöyle deniyordu:

"Ölen İGD'li bir öğrenci'dir. Tekel işçisi değil tekel büfesinde çalışıyor du ve İzzir batay İGD şubesi başkanlığı yapıyor-du. Halkın Kurtuluşu'ndan birisinin öldürülmesi olayından dolayı aramaktaydı." (A. Zorlu, İçinin Fesî, sy. 136 - 137, s. 2)

Birisi ziyasetten olursa olsun ölen bir milletinin ardından böyle konuşmak aygırdır. Sonra bu işte, içinde yeni çıkışmaya çalışıyor. Ölenin işçi bir kişiyi öldürdü. Başkasının ölümünden aranan birinin ölümünün yerinde olduğunu mütek değilse, bunları yazmanın ve anlatmanın bir işi vardır. Devrimcilikle uzak yakın ilişki de yoktur. Sol işçi akıllar aramızdaki çalışmaları herşey olabilir. Bunlar tet nasay şeylerdir. İstenmesine rağmen adam da ölabilir, ama ölen kışdan olursa olsun bir işçiye ölürüz. İçinin Fesî'ni hakettiğini yo da bu tür olayların doğru olduğu savurmak ya da dolaylı olarak buraya birkaç yöneticileri benimlemek devrimcilikle değildir.

Devrim edelir. Bu olaydan sonra karşı taraf hareket ettiği. Önce İçinin

Sezi'nin sevilen bir militanı vuruldu. Buna üzerine EK'nin Türkiye parçası alanlarüstü bir toplantı yaptı. Bu toplantıda, İsmir yöneticileri adına konuşan Ege sorurlusu EK Üyesi katili bulup cezalandırmayı ve boynuna yafıa tatarak sakaga asmayı önerdi. Evet bunu önerdi. Ege sorurlusu dışında bütün diğer EK Üyeleri buna karşı çıktılar. Bu tür yöntemlerin devrimciler açısında'n yağlanmayacak yöntemler olduğunu, yafınsal satış yöntemlerine yönelinmesi gerektiğini, her yella karşı tarafın bulunduğu her yere (sandıklar, derslikler, kahveler vs.) gidilerek geniş propaganda örgütlenmesini ve karşı taraf buna şiddetli tepki gösterirse ancak o durumda her türlü şiddetin, her türlü oanuçları ile birlikte yerinde ve faydalı olduğunu söylediler. Ege sorurlusunun itirazına karşı karar bu yönde alındı. (Bu karar, gerekçeleri ve Ege sorurlusunun mahalefet gerhi ile birlikte merkeze rapor edilmiştir.) Şöylenen çok açık olduğu halde, Ege sorurlusu bunu İsmir Örgütüne EK'nin "saldırıya durdurulmuş" şeklinde ilettili. (Bunu daha sonra öğrendik.)

Ve gerçekten de kendisi saldırıya durduruldu. Bu toplantının hemen ertesi gün de İçinin Sezi'nden bir militanın daha öldürülmesini karşı İsmir yöneticileri karşı tarafın görüşme talebini kabul ettiler. Sandıklar ve dersliklerde "serbest propaganda hakkı" tanınması zemininde karşı tarafla anlaşmalar, sualari herşey olup bittikten sonra haber alan a savanki bazı yöneticilerden (bunların bu yakıda izası vardır) buna karşı çıktılar. Bu anlaşma hem pratik hem aaral açılardan yanlışti. Bu leşten karşı taraf kazandı. "Serbest propaganda hakkı" denen şey boş, ayakları yere basmayan bir şeydi. Bizle, kimlerden "propaganda hakkı" istese diye bir sorumuz olmaz. Gücü olan propagandaşına yapar. Biz "propaganda hakkı" dilsizyiz, onu bizle sat emat savayınla, somut güçle dayatır ve alırız. Komünist anlayış budur.

Merkez biten bunların sorurluluğunu Ege yöneticilerine, hatta EK'nin Türkiye parçasına atmayı deneyebilir. Ama bu kimseyi aldatmasalıdır. Çünkü, bu olayların hemen ardından cunta geldi. Cuntanın hemen ardından da I. Konferans cunta arası dönemdeki çalışmalarını deferediren bir EK plenumu toplandı. Bu plenumda, Türkiye'de gelişen öteki yoldaşların karşı çıkışlarına rağmen, Ege yöneticilerinin tüm tutunuları merkeze tarafından doğru olarak değerlendirildi. Ege Örgütü'nün I. Konferans'ta konulan "savaya dalma" görevini yerine getirdiği belirtilerle İsmir dönemi en başarılı Örgütü, İsmir yöneticisi de en başarılı kişi seçildi. Aynı değerlendirilmiştir II. Konferans'ta da yapıldı.

İşte yönetimin militonlupı, militan-devrimci eylem anlayışı budur. İnang yoldaşın cenazesini de bu bütünün bir parçası olarak değerlendirmek gerekir. Tek başına ele alındığında bu eylemin önemi, güzelliğini yadsıyacak değildir. Bu eylemde, tipki İstiklal mücadelesini gibi militonların İçinin Sezi yönetimine armağan ettiği bir emür kaynağıdır. Öte yandan, emek-çalışıkli cenaze kaldırılmakla ölen yoldaşların anısına yapılacak şey yapılmıştır. Onların anısını yaşatmak, onlara sahip çıkmak, kavgaşon kaçınmakla olanaklı olabilir. Bu ise yapılmıştır. Gerisi de göz boyanaktan, işin iç yaktısı ortas etmekte başka anlam taşınmaz. Ve gerçekten de yapılmıştır. Bu olaylardan sonra, Örgütün dağılma ve çürüme süreci deha da hızlanmıştır.

Cunta öcasında Örgütür durumu işte böyleydi. Cunta cenazasına geçeder. Önce, yönetimin "paz verme" emrelelerinden birine daha değinelim.

Cuntanın hemen öncesinde, 10 Eylül 1980'de yptığı konuşmada R. Yürüköflü şuaları şöylüyor:

"Keyis veren apacı tasarılar dşişler, çok hesaplar prevakasyonlar düşünür. İllıcak'lardan MİT'ine dak bisimle uğraşıyor. Burjuvazi bizi hedef gösteriyor. Son 15 gün içinde 100'ün yarısında yoldaşımıza tutuklandı, ağır işkenceler görüyorlar." (R. Yürüköflü, Sosyalizm Jctün Gelecektir, sf. 17)

Birincisi, bu tarihta, İçeride olan tüm yoldaşların sayısı maksimum 40 civarındadır. Zavallı Yürüköflü! Bu yöntemlerle militonlarda İçinin Sezi'nin güçlülüğü, teklilikliliği vs. İmajını yaratmaya çalışıyor. Bunlar senşevci yöntemlerdir. Birakalım bizim gözümüzü, doğruluğumuzu, tehlikelilikimizi önüne yafınlar takdir etsin. Çöplüğe, dağılıya deyin durmakla güçlü, dağılmayay. Doğruluk-güçlülük gibi şeyler ancak eoknukta eylem alanında, pratikte ortaya çıkar.

İkincisi, "İllıcak"ından MİT'ine dak bisimle uğraşayenlar" konusunda da bir

not düşelim. İççinin Sesi bu tür hareketlerin girişmeyi halı sürdürüyor. Şu sa-
ralarda da Bursa nutku vs. gibi verilerle "en tehlikeli örgüt" olduğunu il-
patlamaya çalışıyor. Biz bu konuda yorum yapmayı yersiz buluyoruz. Ama bir
şeyi hatırlatalım. Bir zamanlar yönetici İrtizan Yolu'nun provokasyon ör-
gütü olduğuna delil olarak Milliyet'te çıkan ve Partizan Yolu ile Dev-
Sol'un Türkiye'nin en tehlikeli örgütleri olduğunu söyleyen bir yazıyı
gösteriyordu. Şimdi aynı yönetici başkaları İççinin Sesi'ne uygulanır, ne der-
ler acaba?

Contanın sonra hareketin içinde gelen üyeleri yurt dışına çıkardı. Bunun-
la birleşen gericiilik döneminin etkisi ile genci olarak tüm Türkiye'de, ö-
zellikle de İzmir ve Ankara'da çeriye sayısız toplandı. Yalnızca İstanbul bu
genel eğrinin dışında kaldı. Ancak İstanbul'daki bu pelişne çok özel neden-
lerle elde edilmişti. (Çağrılı sokakları dikkate alarak bu nedenleri bura-
ya koymayacağız.)

Aynı dönemde Avrupa'da da işler iyi geliyordu. Türkiye'den çıkan kadro-
larla İngiltere örgütü canlanmış, Avusturya gibi yerlerde küçük küçük grup-
lar çıkmıştı. Almanya'da daha önceden patlama geçiren Marxist Örgütüne ge-
rekli nitelikli kadro yardımı yapılmadığından patlamaya arkasından örgüt
oldukça sayılamıştı. Buna karşın Hamburg'da çok önceleri ATİF'den ayrılmış
bir grupun ve Köln'de de TKP örgütünden bir kesimin İççinin Sesi'ne geçme-
si ilir Almanya'da da iyi bir pelişni özs kurmuştu. Örgütün bu güne kadar
ki en yüksek niceliğe ulaştığı ve örgütsel açıdan en iyi olduğu o çünkü
durum R. Yürükoğlu şu sözlerle dile getiriyordu:

"En bir büyük yıldır geri kalan İstanbul'daki hareket. İşçi, faşist dik-
tatörlük altında patlama yaşıyor. Hareketinin en büyük parçası olmasın an-
mesilesidir. Mannheim'den sonra Köln'de de demir gibi ayaga kalkın Lenin'ci
hareket tüm Almanya'ya karıştırdı. Hamburg'da İlericiler Birliği kuruluyor"
(R. Yürükoğlu, İççinin Sesi, sy. 151 - 152, sf. 5, Mart 1981)

Abartmalı sonuç bir yana bırakılırsa, şöyleyerecek birşey yoktur.

II. Konferans bu konular altında toplandı. Konferansın ardından tüm Er-
gütü Türkiye - Avrupa tüm örgütü içine alan hızla bir gerilemeye girildi.
Önce Ankara örgütü ağır bir darbe yedi. İlk kutuklanırdan kalan yöneti-
cilerden bir kısmı dışında hepisi içeriye döndü. Ankara'daki gelişmelerden Er-
ken İzmir yöneticileri coluğu yurt dışında oldular. Almanya'da, İse, Mannheim,
Köln ve Hamburg örgütlerinden gelen yönetici kadro talebi yönetici is-
larla red edildi. Türkiye'den gelen kadrolar işlevsiz bir şekilde İngiltere'
de karantinaya alındı. Bunun sonucu bir y. adına Almanya örgütü gerilerken, İn-
giltere örgütünde de kusursuzluk artmaya başladı. Bunun da ktesinde gelişme-
lerin yanlışlarıyla İngiltere örgütü sürekli üye kaybediyordu. Avrupa'dan
öteki ülkelerinde ise hemen hemen hiç bir şey yoktu. Bütün bu gerçektir
karşın Haziran 1981'de R. Yürükoğlu'nun söylediği konulardır:

"Biraz söyleyecek durumu özetleyeceğim. Gene dışarıdan süzlemelerin, ken-
di yoldanlarımızın değil, öteki hareketlerin söyledikleri bir şey var.
Ege'nin tek örgütümüz bugün, let. abul ve Karnara bölge: içinde en güçlü örgüt-
ler arasına gireriz."

(...)

"Contanın sonra örgütünün parçalanmadan çalışması. Bu da silişmez bir say-
fadar. Herkesin önünde önemli bir sınavdır. Evet, contanın pelişinden bu yana
geçen süre içinde Türkiye'de gerçektir çalışan tek örgüt olduk." (R. Yürüko-
lu, İççinin Sesi, sy. 160, s. 4 - 5)

İççinin Sesi'ni eri haneli hareketlerden kim, neden, nasıl söylemiştir bilin-
mez. Önemli olan, Yürükoğlu'nun eline palavra sıcağı bir nülzeme geçmiştir.
İse, "dışarıdan süzlemeler" için içine girince söylenenler deha nesnel göz-
rünektir....

"Ege'nin tek örgütümüz İstanbul ve Marmara'da en güçlü örgütler arasında
girdik" iddiasıyla fazla ufrasmayacağız. Contanın suçdârlarının yarat-
tığı panik içinde Türkiye'de gerçektir çalışan tek örgüt olduk" iddiası, "nasılca kılın-
ca geçebilir" diye güncelleyle savrulan bu palavraları ciddiye alma olanağı yoktur. O tarihte,
bütün bu bölgelelerin hepsinde de İççinin Sesi'nin siliciliği, bir devriyecinin
ilk anda aktırca gelebilecek 10 - 20 devriyeci hareketin, her birinin silicili-
ğinden ibarettir.

"Cuntadan sonra örgütümüzün sarımsından çalışması, bu da silinmes bir sayfadır... Bu sözlerin söylenmesinden birkaç ay sonra Örgütün 48 saat içinde darmadağın edilmesinin altında yatan temel neden işte bu anlayıştır. Tabii ki cuntanın vuracağı ilk hareketlerden değildik. Cunta normal olarak en tehlikeli ve en büyüklerden, en az tehlikeli ve en küçüklere doğru ilerleyecekti. İnşaatçı hareket bu zaman içinde illegal çalışmaya ve konspirasyon yapmaya pekiştirmek, kadroları yenilenmekti. Ama yönetim için gösteriş yönüne yöneldi. "En hasarlıklarla örgütümüz", "konspirasyon düzeyimiz çok yüksekti", "cuntadan sonra sarımsından çalıştık" gibi gösterişlerden medet umdu. Bunun doğal sonucu illegaliteyi ve konspirasyonu bozlamak oldu. Oyle ki hapis hanelerden çıkan unsurlar hiçbir tedbire gerek görülmeyen en açık şekilde çalışmaya yürütüyor, en yüksek sorumlularla birlikte çalışıyordu. Başka hareketlerden elecelece partiye dahil edilen unsurlar doğrudan yöneticilerle çalışıyor, konspirasyonu ve illegaliteyi dikket edilmiyordu. Kısacası, yönetimin tavrı tutuklamaları hızlandıran temel etken almıştır. Yönetimin bu tavrına ayak uyduran sananlar Türkiye sorumlusu işi iyice çarşından çıkarmış, öyle ki merkezden gelen uyarılara ve kesin kararlara hile kulak asmadan istediği gibi işi koşturmaya başlamıştı. Bu durumun tehlikesini esen Türkiye'deki çeşitli yöneticiler sorumlu organlarda yanlışları eleştirmiş, örneğin başka hareketlerden unsurların... .. Örgüte alınmasına karşı mahalefet etmişlerdir. ... .. layana ikları için Türkiye sorumlusu gene bildiğini okumuştur. ... .. süreç içinde tutuklamalara giden yol adına bazı bazı merkez tarafından döşenmiştir.

Gerek Türkiye, gerek Avrupa örgütlerindeki bu gidip hiç değilmeden sürer - ken Eylül 1981'de R. Yürükoğlu'nun 10 Eylül konuşmasının şaşırttığı İçinin Sesi'ndeki yazıda şöyle deniyor:

"Türkoğlu yoldaşımızın, Ege'de Koalitesine bağlı ... .. ve sağlıklı örgütsel parçasını oluşturulan İncin Kan ... .. y ... .. olacak bir kongrenin gerçek bir kongre olanacağını belirtti. İçinin Sesi, sy. 171, s. 8, abc)

İçeride örgüt sayıfladıkça, dışarıya örgütün gücü giderek daha fazla gösterilerek gösteriliyor. "Partinin çoğunluğu" gibi bir terim kullanmak için İçinin Sesi'nin "cennet acası"nda yazılması gerekir. Birakalım bu tarihi, Örgütün niceliğinin en yüksek olduğu 1981 başında bile İçinin Sesi'nin tüm niceliği, TKP'nin İstanbul, Ankara, İzmir, Adana ya da Almanya gibi bir il örgütünün niceliğinin yorucu bile değildir.

Bu yetmiyor mu gibi aynı konuşmada şunlar da söyleniyor:

"Nicelik yönünden de artık küçük ve hatta orta büyüklükteki hareketleri seride birleştik. (R. Yürükoğlu, Bu Kavga Gelecek Kavgaadır, s. 13)

"Ç aşağı - baş yukarı herkes hangi hareketin niceliğinin ne olduğunu bilir, görür. İçinin Sesi "büyük hareketler arasına giriyor". Bundan daha büyük yetersizlik, arızalık olur. R. Yürükoğlu böyle konuşurken, aynı dönemde örgütlenme sorumlusu, ÜB Üyesi yoldaşın "orta büyüklükteki hareketler arasında girerek sorundayız" demesi bunların konunist ahlakına çok güzel gösteriyor. Bunlar başka hareketlerin durumunu bilmedikleri ve söylediklerinin doğru olduğuna inandıkları için böyle konuşuyorlar. Söylediklerinin yalan olduğunu bile hile böyle konuşuyorlar. İu da bir konunist için ez aşağılık devredir.

Örgütsel durum Üzerine İçinin Sesi'nde yazılan san değeriendirmeleler bunlardır. Bu değeriendirmelelerin ardından gelen tutuklamalarda sonra bu tutuklamalara rastlanıyor. Bundan sonraki gelişmeler de biz aktaralım.

Tutuklanmaların ardından Türkiye ile yaklaşık beş ay hiçbir organik ilişki kurulmadı. Tutuklanmalardan geriye kalanların yeri - yurdu - telefonu ve belli iken ve Türkiye'deki yoldaşlar saktup, telefon ve. ile kararlar kendileri ile ilişki kurulmasını isterken, yönetim onların telefon etmelerini istiyor bekletmelerini örgütüyordu. (Bu saktupların bazı örnekleri halen sınırsızdır.)

Almanya beklenen yere geldi. Bizim tartışmalarımızın bağlanmasından önce Almanya'ya gönderilen bir mektup her yerde örgütler kurduğu, "Üzerine ki - gilye emirler yaptı", 1 Mayıs'da 1.000'in üzerinde kişiyle yürüneceği vs. belonlarını uçurmuştu. Durum ortadadır. 1 Mayıs'ın hese: ardından yapılar.

Duisburg eyleminde İççinin Sesi 200 sayısını bile bulamamıştır. Geçer sene 12 Eylül'de daha yüksek bir rakamla yürünlüdü. Eylemcecek söz yoktur.

İngiltere hepsinden daha berbatdır. Bizim tartışmalarımız başladığında İngiltere parti örgütünden sor. birbuçuk yılda ayrılanların niceliği, birbuçuk yıl önceki niceliğin üçte birinden fazlaydı. Yağın çalışmasının yokluğu, devrimci eylemlerden kaçmak vs. bu durumun nedenleridir. Yeri gelmişken İççinin Sesi yönetiminin içkiyi açığa vuran bir örneği de burada belirtelim. K. Evren'in Kr. İlyet ailesinin düğünü için İngiltere'ye gelmesinin söskorusu olduğu, Ünlere kendisine nasıl bir eylem yapılacağı sorulan UB Üyesi, "biz burada parlamenterler aracılığıyla bir eylem yaparız, belki Almanya'da da yapılabilecek bir eylem yapabiliriz" diye cevap veriyor. Evren Almanya'ya mı yoksa İngiltere'ye mi gidiyor? Bu nasıl bir anlayıştır. Yapabilecekken yağın sal eylem yapmamak niyettir? Bunlar TYP yönetimini kendi burjuvasından korkmakla suçluyorlardı. Kendileri İngiliz burjuvasından korkuyordular.

Örgütün bu genel gödiğinin tersine çıkabilen bir tek Fransa'dır. Avrupa'nın öteki ülkelerinden birçok militan ile takviye edilen ve Türkiye'den çıkan bazı yöneticilerin yardımıyla Fransa'da, "Kokillerlekiyaslandığında iyi bir gelişim olmuştur. Ama bu kez de başka sorun çıkmıştır. France'nın genel efrinin bu gelişimi ile örgüt içindeki çeşitli klikler arasındaki çatışma keskinleşmeye başlamıştır.

II - III) Kadro Politikası ve Tutarlı Çalışma Anlayışı

İççinin Sesi ortaya çıktığından bu yana yazdığı yazılarla kadro politikası ve yağın çalışması alanlarında hepimizin e hâlden katıldığı doğrulara teorik bir açıklama getirdi. Bizler ve hala bugün birçokları, bunları yazan bir hareketin bu alanlarda çirkin, anti-komünist tutuların içinde bulunabileceğini aklından geçiremezdi. Ancak yönetimi yakından tanıyan ve kişiyi tanıyanların uygulanan plan ve işlemlerle yönetimi gözlemeye yönelik olduğu anlaşılabilir.

Diatrov, bir örgütün kadro politikasında belirleyici iki nokt. olarak şunları zayıyor:

* Birincisi, adamların iyi tanıması...

* İkincisi, kadrolar doğru biçimde yetiştirilmelidirler." (C. Diatrov, France Kargı Birleşik Cephe May Yayınları, sf. 146 - 147)

İççinin Sesi yönetiminin kadro politikası, onları tanıyan, onlardaki özel özellikleri olduğu gibi, nesnel olarak ele alma bir anlayış değildir.

Buna iki örnek verelim.

Birinci örnek, Türkiye'deki ilk örgütlene çalışmalarından sorumlu olan OK ile ilgili olacak. Bu OK'nın bütün üyeleri, daha önceden İngiltere örgütünde sekretarlık ya da üyelik yapmış, ayrıca gene her biri çeşitli legal örgütlerde başkanlıklar yapmış kişilerdir. Yani bunlar, İngiltere klifiinin (işletki yönetim klifi) e zamanı kadar yetiştirilmiş ve kendine odak tutabilmiş en yetiğin kadrolardır.

Bu OK'nın Türkiye'de neler yaptığını daha önce yazmıştık. I. Konferans'da, bu OK üyelerinin yaptıklarına ilişkin V. Dursun ve P. İsmail yoldışların getirdikleri eleştiriler arasında şunlar vardı: "hareketin kişiliğini koruyamamak, hareket hakkında başka okullardan kişilere bilgi vermek, İççinin Sesi'ne uymayan öbürler savunan bir kişiyi toplantılara sokmak, böylece soruşevik örgütlene anlayış uygulamak (1960 Tay Lania'te I. Konferans Tutanakları, sf. 73 - 74) kendine güvenlilik, bülgecilik yapmak, Türkiye'yi bilmecek operasyon mantığı ile çalışmak - insanı harcamak, kadrolar hakkında kariyerist oportünist - caniyetçi gibi karlımalar ve çalkantılı çışmeceyi deçirerek vs. (Ağ, sf. 86 - 88)

Berisinden eleştirilmesi: Bir kere, bu kadrolar dön de bugün de aynı kadrolardı. İyi yazıları - kütü yon'arı dön de vardı, bugün de. Ve bu "en yetiğin" kadrolar, Türkiye'deki en sıradan devrimcinin bile yapamayacağı suçları işliyerler. Bu nasıl kadro tanımadır? İkincisi, bu olayın sorumluluğundan yönetir kendine hiç bir pay çıkarmıyor. Gerçekte an hasta kendisi suçludur. Böyle kadrolara örgütü teslim edenler kendileridir. "Meçburluk, günderdik, hırsıyı tanıyamıyorduk" deseyle alınır. O zaman yetkileri kesin bir şekilde sınırlama-

rak, önderilseydi. Üçüncüde, bu olaylar olduktan sonra, suçlu görülen yoldaşların basilarına hapis - örgütten kimseyle, örgütüne ezası, basilarına "emek eşi"ni" cesası verilmesi tam da biziñ defterden silmek teriminin içini dolduruyor. Yanlış yapıyorsa yepi, aleştirildi. Görevinden alırsın, uyrun bir göreve verirsin. Hapis kimseyle ilişki kurduğunu, "emek ağıtisi" ne oluyor? Bunların, buünkü sosyalist ülkelerde R. Yurukoğlu'nun varolduğunu söylediği ve aleştirildiği sürgün, ev hepe, çalışma kamplarına gönderme gibi tutumlardan ne farkı var? Dördüncüde, bu kadroları kim yetiştirdi? Bu yönetimin yetiştirmediği en yetişkin kadrolardır bunlar. Kollektif çalışmaya dağıtma, menşevik örgütlenme uyulama, karalama - çamaç atma, kadro harçama gibi tavırları kimden, nerede öğrendiler? Tabii ki bu yönetimden, İngiltere'de: "Apaçta ne yetiştirse altına o düşer".

İkinci örnek de doğrudan biziñle ilgilidir. 1979'da ÖDTÜ eyleminin yöneticiliğini yapanlar, bugün, yönetime karşı çıkan bisler arasındadırlar. 1979'da Yurukoğlu bu yoldaşlar için şöyle diyordu:

"ÖDTÜ'de Leninçiler korkusuz çıkışlarıyla yeri ve zamanı doğru seçtiği Leninçi yöntemlerin yığını nasıl anında sarabildiğini kanıtladı. Kadrolarda niteliğin önemini gösterdi. ÖDTÜ eyleminin tacihevi önemli bir adımdır." (İçinin Sesi, ay. 103, sf. 2)

Bir de, bu "nitelikli kadrolar" için şimdiki ne söylendiğine bakalım:

"Ortanın dayatmasıyla, gençlik kesiminden gelen (ve gerçekten her açıdan genç olan) yoldaşlar arasında zaman zaman sorunlar doğuyor". (R. Yurukoğlu, İçinin Sesi, ay. 200, sf. 6)

Bun "korkusuz", "nitelikli kadro" idik, bugün "her bakımdan genç kadro" oluverdik. İçin asil ilginç yanı, birçok eşyanal - örgütsel eleştiriden kal - kerak açık tartışma isteyen bisler hakkında yönetimin, biziñ gençliğimizin başka söyleyecek birşey bulunmazdır. Ne denli sorumsuz, ne denli komünist - likten nasibini alamamış bir yönetim olduklarını gösteriyorlar.

Kadroların doğru yükseltilmesi sorunuza gelelim. İçinin Sesi yönetimi için kadroların yükseltilemesinde asil kriter evet - efendisiliktir. Yönetim - se el öğütürmeyen, yönetimin her dediğine, çözümlerini evet demeyen hiç bir üyeye yeteneklerinin ve tecrübesinin gerektirdiği sorumluluk verilmez. Bu, bir yanıyla bu kadroların çürütülmesini getirirken, ötek; yanıyla da bu kadroların uyrun yerleşimi ile sağlanacak olanakların tepilemesini doğuracaktır. Cestelik, evet - efendisi olmayan kadrolar yalnızca çürütülmele de kalınmaz. Maddi sorunlar, örgütsel kanallarla psikolojik baskı, ezme - soyutlama, dedikodu vs. gibi yöntemlerle ye örgütten ayrılmasa, ye de örgüt yönetimi önünde dış çökseye zorlanır. Bu konuya en güzel ve en bilinen, yadsınmaya - cak örnek bislerin durumdur. İngiltere'de bislere takinılan içreç tutumun tek nedeni, yönetimin, "siyaseti iyi biliyorlar, uyanıklar" dediği bislerden duyduğu korkudur. Türkiye'den gelen yoldaşların daha İngiltere'ye ayak ba - çar barmaz tepki duydukları yanlı, görükleri konuları yönetime iletme teri, tertipleridir. Korku önüne itaate uyanmalarıdır. Yönetim bisleri içreç bir biçimde İngiltere'de tutarak bu "tehlike" yi savuşturmakta, hem de uzun vadede bislerden bazı elemanları istediği noktaya getirerek ileriy e doğruk yatarın yapmaktı. Silah ters tepti.

Kadroların doğru yükseltilemesi sorunu, kadroların seçimi sorununun doğrudan bağlıdır. Bu konuda da Dimitrev'in dedikleriyle uyanmaları bakalım.

Dimitrov, kadre seçimine önemli dört noktayı şöyle sıralıyor:

"Birincisi kendisini içli sınıfı davasına kesinlikle adanmış, partiye bağlılık ki bu özellikle sınıf düşmanlarına karşı çarpışırken, hapis ve mal - kenede darsızlık - lmadır". Yönetim için partiye bağlılık, sınıf savagının sa - çapında denemelişik önemli değildir. Önemli olan yönetime el öğütürmektir. İhtaklarını yamemeli, bir kriterleri daha var. Yaz taarruzlarında ye genel olarak para vermek, her yaz taarruzundan sonra, yaz taarruzunda en bol para veren üyeler, ocun listelerine geçerler; partiye bağlılıklarını ve fedakar - lıklarını "kanıtlamış" olarak il komiteyi sekreteri'liklerine, üyeliklerine ve ilçe örgüt başkanlıklarına "terfi" ederler!

"İkincisi, kitlelerle mümkün olduğu kadar yakın ilişki".

Yığın çalışmasıyla da doğrudan bağlı olan bu noktada İçinin Sesi'nin yaptıkları tam anlamıyla bir rezalettir. Bunu İngiltere'deki örgütün duru - muyla eşnaya çalışalım.

İçinin Sesi: yönetimi için kitlelerle bir kurum yeteneği kadro seçiminin önemli bir kriter değildir. Kitlelerle bir kurum, bazı örgütsel kadroların yapacağı ve meyvalarını da yönetimin davetireceği "kincil bir işir". Bu işir tenek, pratik içinden gelen kadrolara has olduğu için bu kadrolar "siyasetçi" değil, "iyi bilirlir, uyanıktırlar". Yani "siyasetçi" dirlir. Ayrıca, devrimci yaşımlarının önemli kısmını pratik - örgütlenme çalışmalarıyla geçirdikleri için "bilgi düzeyleri - ideolojik konuları da düğüktür". O zaman bunlar "iyi kadrolar değildir". İçinin Sesi yönetiminin anlayışıyla iyi kadro olmak için iyi bir burjuva entellektüel düzeye sahip olmak ve İngiltere'nin bakir topraklarında yetişmiş olmak (yani gerçekten siyasetçi bililmek) zorunlu şartlardır. İngiltere'deki parti örgütlerinin yönetici kadrolarının üçte ikinden fazlasının İngiltere'de yada bir başka sosyalist ülkede eğitimini görmüş ve bu bakir topraklarda yetişmiş "kuzu kuzucuk" küçük - burjuva entellektüelleri olması bunun en güzel kanıtıdır. Bu kadroyla (ki bu kadro hareketin fiilen kayıtsız - şartsız yönetici kadrosudur), niyetleri o olmasa da, dergici bir hareketten başka bir şey olamazlar. Entellektüel bilgililer için iş yapması demiyoruz. Ama idareci belirleyici olarak "yüksek" burjuva - entellektüel düzeye sahip olmakta başka bir yeteneği ya da özel bilgi taşıyan unsurları yönetimin organlarına doldurmak yanlıştır diyoruz.

Burada yine çalışması konusuna giriyorum. R. Yurückoğlu yine çalışması görevinin önünü şöyle açıklıyordu.

"Tüm partililer, hem kendi çevrelerinde, fabrikalarda, ceatte, okulda fikir liderleri olabilirler, hem de çevrelerindeki fikir liderlerini (ya da doğal liderler, öncüler değil de diyebiliriz) partiye kazanmak için bilinçli bir çaba harcamalıdır. Yığın gelişmesi görevinin özü budur". (R. Yurückoğlu, Programında ve Ajitasyonun Üçüncü Sorunları, sf. 35).

Buna katılmıyorum. Ana gel gör ki, sorun bunun nasıl anlaşılacağıdır. İçinin Sesi yönetimi ve onun el oğuturan kadrolar için aynı iş yapmak, yüksek burjuva entellektüel bilgi düzeyine sahip olmak, fikir lideri olmaya da, fikir liderlerini kazanmaya da yeterlidir. Kazın aygıtının böyle olması, onlar görmek istemeseler de, çoktan açığa çıkarılır. Gelinen durum bunu açıkça kanıtlıyor.

Yığın çalışmasını, onun özü olarak koyduğumuz çalışmayı, becerebilmek için, yığınlarla başlamak, onlarla yakın olmak, onların ruhsal durumunu bilmek, onları anlamak ve onlara yaklaşabilmek ve belirleyicisi onların kesin güvenlerini kazanabilmek gerekir.

"Yığınlarla başlan.

Onlara yakın yaşa.

Onların ruhsal durumlarını bil.

Berşeyi bil.

Yığınları anla.

Onlara yaklaşabil.

Onların kesin güvenlerini kazan.

Liderler yönettikleri yığınlardan.

Öncü tüm saek ordusundan

Kopmalıdır (...)

Yığınları yalıtılmasın ve de

Onlardan kopmasın" (Lenin)

Bu'nun bunları yapabileceğini başlangıç konusu da şudur. Kadrolar, tarihin yapıcısının yığınlar olduğuna, onların gücüne kesin olarak inanmalıdır. Yığınları güdülecek, başını çıkışına yardımcı istenecek sürümler olarak görünen onlara gereken değeri, en baş değeri vermeliyiz. Yığınlarla kendisini (yığınlarla karşı karşıya koymalıyız. Tarihin güdencesi getirdiği misyonu ancak yığınların gerçekleştirileceğini ve bizim ruhumuzun, onlara yalıtılmamak, onları aydınlatmak olduğum, onlar olandan kendimizin de, partinin de hiç bir anlamı olmadığını kesin ve tem olarak tanımalıyız.

İçinin Sesi için iş yığınlar güdülecek, soyulacak sürümlerdir. Bunun önünü, Breşnev İngiltere'de yığınlar içinde kişi kişi yürütülen, bilinçli bir çalışma yoktur. Hiçbir kadronun (abartmasız söylüyoruz) küçük ya da büyük bir işi ya da öfrancı çevresi bulunmaz. Tanınen soyulmuşlardır. Ne zaman ki bir iş yapılmaz ya da para toplaması gerekir, yığınlar batırılır. Halkımızın kullandığı bir terim vardır, "iki - üçüklük gözyle bakma"

derler. İçinin Sesi de yılanlara böyle bakır.

Ama yılanlar güdülecek sürüler değildir. Bir verirler, iki verirler üçün-
cü de tekneyi vururlar. Öyle de olmuştur. Bir kalın yılanları, kadrelar bile
tepkil gösteriyorlar. Göstermeleri de gayet doğaldır. Çünkü, faydacı mantığın
körü çok derinlere iniyor. Örneğin, cuntadan önce örgütten yaz taarruzlarında
ya da başka vesilelerle, Türkiye'ye gönderilecek binlerce sterlin
toplandı. Ve şunu biliyoruz ki, cunta öncüsünde merkezden Türkiye örgütleri-
ne bir kuruş yardım yapılmadı. Hala her yıl yaz taarruzlarında binlerce ster-
lin toplanır. Toplanıldığını söyledikleri paraların yarısı şıgırmadır. Pekii
şübür yarısı? Bu süre içinde iki konferans, birçok EK plenumu ve daha buna
benzer birçok yetkili organ toplantıları yapılmıştır. Her organ toplantısı-
nın sorunlu bir gündem maddesi de mali rapordur. Öylesyken kâden bu konferans
larda ya da öteki toplantılarda birinde şu mali rapor gürtülmüş. Toplanan
paralar neraya, nasıl ve kimlerin kararıyla harcanır?

Ne seviyeyi düşünsek ne de herhangi bir leada bulunsak anamızda değiliz.
Ama her örgütsel durum değerlendirilmeyeinde, mali sorunu en önemli sorunlar
arasında sayan bir yönetişim önce yetkili kurullarda mali raporumu vereceği
gerekir.

"Üçüncü, kadroların gerekli şartları kendiliklerinden yaratma ve karar
verirken üzerlerine sorumluluk alma yetenekleri"...

Yönetimin evet efandıcılığa düşkünlüğünün sorunlu bir etkeni olarak,
inisiyatifli kadrolar "tehlikeli" kadrolardır. Zaten örgüt işleyişinde direk-
tifçilik haktır. Yönetişim inisiyatif kullanma, sorumluluk almakta kaçınma-
yan kadrolar işgal, yönetimin tüm direktiflerine karfiyün uyacak ve her şü-
ne çıkan sorunu yukarıya iletecek "pastacı" kadrolar gerekir.

Örgütsel yapantıyı bir kenere bırakalım. Kadroların kişisel yapantısı bi-
le tam denetimsiz alınmıştır. İnisiyatif kullanma yasası buradan başlar. Yöne-
timsiz kendine olan güvene alışmış ve burjuva politikasına düşkünlüğüne
örgütsel ne kişisel yaşama kadrolara inisiyatif tanınmaz. Hatta bu resmi bir
nitelisi döktürmüştür. Hiçbir parti kadrosu kendi inisiyatif evde, kendi inisiyatif
eş arkadaşları ile kalamaz. Buna yönetişim karar verir. Her üye kâdede en az
iki enformasyon getirmek zorundadır. Toplumdan soyutlanmış bu üyelerin, getir-
dikleri enformasyonlar da kendi y. düşüncelerinin kişisel yapantısına ilişkindir.

Bu enformasyonlar evli bir kadın yoldaş için kocasının hangi bir hney
gittiğinden, arkadaşlarının siletiğinden gelen paraya dek değişir. Ve bunlar
bizzet TB tarafından verilmiş istenen enformasyonlardır. EK toplantısında
OB üyeleri bunları doğru olduğunu savunmuşlardır. Bunun sonucunda da yol-
daşlarını güvenisizlik, herkesin birbirine şüpheli, bkmazı, işpiyonculuk, par-
ti üyelerinin özel yaşantılarını her yolla (telefon dinlemekten, adam takip et-
meye dem) kontrol altına alınması örgütçe benzeronun tutulmasıdır. Bir ko-
eünist partisinin yöneticilerini değil de servis yöneticilerini andıran bu ün-
temler R. Yürükoglu'nun sosyalist ülkelerde çok büyük ölçüklere uygulandı-
rılan söyledigi ve şleştirdiği yöneticilerin inisiyatif kopuylarıdır. Yönetişim,
kadrosu seçiminde, evet efandıcılık, entellektüellik ve para vermeden sonra
gelen dârdincü kritisi, kendi yoldaşları hakkında enformasyon illetektir.
Bu tipler hisle "terfi" ederler. Açıksızlıkli şkrevere atarlar.

Bu eleştiriyi yanıt olarak, İçinin Sesi'nde süren "kapalı tartışma" ile
style deniyor:

"Enformasyonun... ekseni, özellikle parti içi enformasyonu içermekle ge-
rektifi açılması profilk kalır. Bunun için en çok kelimesi, kâfelerde şu soruyu
yapar: "Pilas yoldanın bilerek ya da bilmeyerek zorunlu bir iş yapma-
nı ben hat kâgüte bildirmekle, ya da verken oryana yazacak e acaba işpiyon-
culuk mu yapıyorun?"

"Bu örnekteki gibi, enformasyon konusu kâfelerde pek açılmadığından, kâ-
kellikle genç deneyimle yoldaşlarımız önemli bir parti görevini y. m. maş
olurlar" (S. İsmail, İçinin Sesi, 205. say. 12)

Burada çok barış bir çarpışma yapıyor. F. İsmailin belirttiğimiz enformasyon-
yolları işeysel içerikli olanlar değildir. Şüphesiz, bir üye, faaliyetlerle ar-
kadeşlik yapıyorsa ya da bildiri dağıtmaya gidiliyorsa deyim birahane de otu-
ruyorsa, bunu hat oryanlara bildirmek her üyenin görevidir. Ama bir üyenin
başka bir üyeye konuşmalarını (Kâdenin takip ederek ya da kaptırmakla

2
fizlenerek) dinlemek bir evli çiftin özel yaşamları konusunda "emferuayon vermek", sıyasal içerikli olayları gibi, rasmen terhis yöntemleri ile baktı-
tır.

"Körükörüne, sınıf düşmanlarına karşı kuvvete disiplin ve sosyalist zağ-
lanışla, bunun yanı sıra, sosyalist çizgi içinde sarsılma karşı esaslı müca-
dele".

Bu madde, yönetim tarafından değiştirilerek biçimiyle ezikler uygulanmış
tadır. Değiştirilerek biçimi de şöyledir:

"Körükörüne, yönetime karşı çıkıcılara karşı körükörüne disiplin ve ykne-
time bağlı olan zağlanışla, bunun yanı sıra, yönetimin çizgisinden sarsılma
karşı körükörüne".

Kadro seçiminde Dimitrov'un söylediği dört madde ve bunun içi için seçil
yönetimince uyarılması böyledir.

Öte yandan, dediğiniz gibi bir hareket şöyledir! Doğruları pratikte uy-
gulanmadıkça, pratikten kopmuş, o doğruları da söyleyemez olur. Yavaş yavaş
onları geri çeker. Öyle de oluyor. R. Türkoğlu, TKP yönetimine ilk baş kadır-
dığında, kadrolarda aranan nitelikleri şöyle sıralıyordu. (Şüphesiz bunlar
aynı zamanda komünistliğin ölçütleri anlamına gelir.):

...Doğrunun yanında duran kadro!

...İdeolojik - teorik yönden riltölanmış, oportünist; tanınmış kadro!

...Siyasal yönden yetiçkin kadro! Dayatılmaya bilen, mevzilerini bırakma-
yan ana esnek kadro!

...Pratik yönden ueta kadro! Gözünü bedktaş rakına yan, yaratıcı, ölçül-
me uyanık ve tedkikli kadro!

...Her boydan oportünist, ytkicini kullanarak disiplin adına gerçek
lenine disiplinli boğazlar. Onun için Markşa - Leninci ideolojisiyi başa al-
mış bir disipline bağlı kadro! Disiplin duyuzunu damıtmış, emu program ve
konferans metinlerine bağlanmış kadro! Temir diyoruz, demir disiplinli kadro!

*Yığınlarla bağlanmış yeteneği olan kadro! (İçinin sesi, 101. sf. A)

Eğer bunların hepini gitti, içeriye yalnızca disiplinli kadro kaldı. O da,
Leninci disiplinli kadro değil, körükörüne disiplinli kadro olarak değişti -
rildi:

*Onun için bu dönemde (yani perçicilik döneminde his ekledik) komünistlerin
ölçütü partinin örgüttsel ve taktik kararlarını harfiften uyguladığıdır. (R,
Yü-Ükolu, İçişleri Esas, s. 200, sf. 7)

İşte böyle, taktik dışı, doğrudur y.n.a, oportünist tanınmış, dayatılmaya
bilen, yaratıcı, uyanık, leninci disipline bağlı yani tartışma özgürlüğünün
olmadığı eylenmiş disiplinli tanınmayan ve yığınlarla bağlanma yeteneğine sahip
kadro gereklidir. Yalnızca örgüttsel ve taktik kararları "harfiften", körükörüne
ve uygulayan kadro gereklidir. İbret vericidir!

II - IV) SİYASAL İKİNCİ DÖNEMİN ÖZEL YÖNEMİ

İçinin Sesi yayınlarında devrimci akınlara ilişkin ayırtılmalarda bu-
yük bir karşılık mevcuttur. Bu karşılık da gene, İçinin Sesi'nin değişen si-
yasal - örgüttsel konuları göre sınırlı firildaki gibi t var olmasından ila-
ri gelmektedir.

İlk olarak anti - sosyalist akınlara devrimci denilip denileneyeceği ko-
munal kelime.

İçinin Sesi'nin okuyucular orta önceki dönemde Sovyetler Birliği'ne hoş
görüne çabalarını açıkça görecektir. Sovyetler Birliği'nin dış politikası
sının leninci ölçüsü Afganistan'da proletarya enternasyonalizmi'nin hayata
geçtiği ve hep bu dönemde yazılmıştır. Çanta konferansında İco, Polonya olayla-
rının y ratta'ı yeni koşulların da ezikli ile, ama ayrılmış olarak, Sovyet-
ler Birliği'ne, oranın, çabalarında hiçbir eluamı sonuç çıkarmaya üzerine
Sovyetler'e ardi ardına eluğıriler yöneltilmiştir. Sosyalist dış politikası
nın leninci değil pasifist olduğu "anlaşılmış", Afganistan'da proletarya
enternasyonalizmi'nin değil oportünizmle desteklenmiş hayata geçtiği "ortaya çı-
karılmıştır". Bu değişiklik kesinlikle anti - sosyalist akınlara karşı tavırlar
da "katerin":

"Dünya devrimci güçlerinin birliğini parçayıcılık, anti - sovyet, anti - komünist akımlar devrimci sayılmaz. Facoculuk, evrimi, giderek çiricif n. telik alışı bu durumu sergilenektir. Avrupa komünizmi de bir başka yoldan aynı evrimi geçirmektedir." (1980 I. Konferans Kararları, İçinin Sesi, sy. 170, sf. 14)

Demek ki facoculuk ve Avrupa komünizmi örneklerinde sonuçlanan anti - sovyetlik akımlar devrimci sayılmazlar!

Geliyoruz 1981'e!

"Devrimci perspektifin kaybolmadığı bugünkü perçicilik döneminde küçük - burjuva siyasal akımlarla bağlaşıklık kurarken aranacak en önemli ölçüt, yine reformcu mu devrimci mi olduklarıdır. Ancak, faşist bir iktidarın varlığıyla bu öz yeni bir biçim altında ortaya çıkmaktadır; Faşizme karşı savaşta yetenekli olup olmamak..."

"Anti - faşist savaş yeteneğini belirlerken, anti - sovyetizm ölçütünü özel olarak öne çıkarmak, anti - faşist savaşın kaçmanın bir kılıfıdır. Görünüşte ne olurda olsun, ösde komünistlerin dışında tüm siyasal akımlar su ya da bu ölçüde anti - sovyetidir. Birlikte savaşılması gereken akımları belirlerken böyle bir ölçüt yerine, ülkenin içinde bulunduğu koşulların telik edilebilecek hedefleri hedef koymayı, bunlar için çalışmayı ele almak tek bilimsel, tek devrimci ölçüttür." (TKP II İlançiler Konferansı 1961, sf. 40)

Buradan anlaşılabilir ki anti - sovyet olmak devrimci olmayı engel değildir. Anti - sovyet olmasına rağmen bir akımın devrimci olabileceği ve bu akımların aylen birliği yapmaya rapel bulunmadığıdır.

Militonlar hanızına inanacak? I. Konferans'ta söyleyenlerin ösleştirilmesi yapılmadan II. Konferansa söyledikleri piyasağı sürülüyor.

İki önemli nokta şunlardır: a) I. Konferans, anti - sovyet akımlar devrimci değildir diyor. II. Konferans, anti - sovyet bile olsa bir akım devrimci olabilir diyor. b) II. Konferansın, komünistlerin (yani İçinin Sesi'nin (!)) dışında herkes ösünde anti - sovyettir deesi ile, I Konferans'ın dediği birleştirilirse, İçinin Sesi dışında hiçbir akım devrimci değildir. İçinin Sesi yönetimi: Önce bunlara ayaklıcan. Bu konferans kararlarının altında bislardan bazı yoldaşların da ismi vardı. Binim çelişkiyi e zaman farkedemeyiz. İredni dikkatsizliktir. Önemli bir hataya yol açmıştır. Eleştirinin başınısın ösünde yeri vardır. İçinin Sesi yönetiminin de ös - eleştirisini yapması ve hangi kararın geçerli olduğunu söylemesi gerekir. Yoksa, son yazdığını geçerlidir anlayışı sporünist bir anlayıştır. Yönetimin hatalarını görmesizlikten geldiğini gösterir. Bie bu konuda, II. Konferans kararlarını doğru buluyoruz.

ii) İkinci olarak "küçük - burjuva" devrimci akımlara ilişkin değslendirmelecelele. Belki hatırlayanlar çıkar. R. Yürükoglu, TKP yönetiminin karşı tarınsayı barlatığı zaman devrimci akımlara doğru devrimci tutum takınılmasında da eleştirmişti. Ağustos 1979'da şöyle diyordu:

"Keden anti - TKP cilliği her yayınının her ösünde sırtın. TİP'a mecaj Cetüne mecaj çekilir de balkının kurtuluşu yolunda kergin kurban veren hareketlere karşı devrimci bir tutum alınması?" (İçinin Sesi, sy. 101, s. 2)

Kastedilen akımların, TİP - TCİP vs. gibi reformist hareketlerin karşı kutbunda yer alan Dev - Yol, İK ve benzeri akımlar olduğu açıktır.

Geliyoruz 1981'a. 6 Eylül 1981 tarihli "TKP Eğüdüs Komitesi Üst Büroau" bildirisinde şöyle deniliyor:

"Te yardım sağılı 'sol'lu sporünistler de burjuvasının bilinc bulan - arına çabalarına yardım ediyorlar. Kerginliklerin ikidifı cunta kuyrakçusuz utanç verici siyasat ve ösallikle ösrenel kökenli 'sol'ların tuttuğu yal, burjuvasının birisi noktasında birleşmiştir." (abc)

İçinin Sesi 'sol'larla kastedilenin de aynı akımlar olduğu mu biliyoruz. Ne demeli? Demek, "halkının kurtuluşu ösüne kergin kurban veren" hareketlere karşı devrimci tutum takınmak böyle oluyoruz.

Bis, böyle ucuz değslenmelerle, daha da doğruyu yafa yapıştırmalara karışız. Ösözkomu devrimci akımların tuttuğu yelun burjuvası'ye yardım yolu olduğuna da kesinlikle katılmıyoruz. Bu akımlar, ösük devrimci durum deniminde olduğu gibi bugünkü perçicilik döneminde de devrimci savaşın yürütüyorlar. İdeolojik ösözgülerinde, siyasal tutumlarında ve katılmadığımız

ve bısca yanlış olan faktörler bulunması onların savasına dair acele bir savasın olarak görmemize engel değildir. Bu tür yanlışların zararlı sonuçlarına elektirmekle ortaya sornelliyiz. Ana bu, ve bir bütün olarak bu hareketlerin verdiği savasın gözarda etmeyi ve "burjuvaziye yardım ediyorlar" demeyi gerektirmez, haklı kılmaz.

11) Provokasyon Krizüü de ferlendirilmelerine geliyoruz. İlk provokasyon Krizüü de ferlendirilmesi zırlık bölüünde de yazdığımız gibi, birinci konferansın Partizan Yolu için yapılmıştır.

Buha sornu, cunta öncesi dönünde, Türkiye'deki yerel örgütlerden biri Dev - Sol ile ilişkiye geçmiş, eylem birliği olanakları geniş ve durumu merkeze bildirmişti. Merkezden gelen raporda Dev - Sol için de aynı provokasyon örgütü de ferlendirilmesi yapılmış ve bu akıdın, neak durumu istenmiştir.

Aynı şekilde, cunta öncesi Türkiye'den bir yerel örgütin PKK ile birliği ilişkiler Avrupa'da üst düzeyde bir görüşme zamanına geldikten sonra PKK için Dat Büro'nun yaptığı provokasyon örgütü de ferlendirilmesi sonucu bu görüşme yapılmıştır. Aynı dönemde PKK'nın yaptığı birçok (özellikle Almanya'da) görüşme istemi de aynı nedenle geçiktirilmiştir.

Bizler İngiltere'ye geldikten sonra Dev - Sol ve PKK'ya provokasyon örgütü de ferlendirilmesi ilk tartışmalarımızın komulara arasındaydı. Bu tartışmaların sonra bu de ferlendirilmeler yavaş yavaş geri çekildi. Partizan Yolu için ise hala sürmektedir.

Bu de ferlendirilmelerin hiçbirine katılmıyoruz. Sade kesin belge - bilgilisizden bu tür de ferlendirilmelere başvurmak oportünist, menegvik bir yöntemdir. Ayrıca yapılan acizliğini kendine ve örgütüne güven illiğini gösterir.

12) Bir de cepti sosyal skınların karşı yürütülen "ideolojik savasın" sorununu varfideolojik mücadele" adını yapılmış, çözümlenemeyecek vez yazılmaları içinin özel içindeki militan uzmanların sempatisini toplayan devrinci skınları karalamıştır. Böylece militanların sempatisini körelteciy üuyorlar. İki örnekle bunu açalım.

Birinci örnek Halkın Kurtuluşu'na ilgidindir. İçinin Cesi'nin 17K - 179. sayısında "alkın Kurtuluşu için Kenalizeden Kupaak Çerki'dir" edli bir yazı yer alıyor. Yazıyı kaleme Alan Al'ye P. Atıl; an'dır. Ana R. Yürüköflu'nun onaylamadığı hiçbir yazı içinin Cesi'nde yer alamaz. İ içinin muhtemelen gene yönetimidir. Bu yazı yayınladığında, e anlıkte yası kurulunda çalıyan bizler içinin başı yoldayların yazıları fırozları oldu. Ana Yürüköflu, E. Engin ve ötekiler isareli yazıyı ravundular.

Yasada KK'nın kenalizada ciziz ve geçici bir anti - emperyalizm görüğüü edylenektedir. Kenalizada doğrudan gerici ve karşı devrinci bir ideolojisi olarak çözen içinin Cesi'nin bu görüğü" elektirmek en degal haktır. Buna ye kadar sorun yok.

Sorum bundan sonra bağliyor. İK bu yanlış görüğe rağmen, kenalizatı "em - peryalistlerle uzlaşmaya ve ıgibilisli yapmaya yetkin" "İTK uluuna ucuşup yarı - Feodal nitelikteki tefeci - ticaret burjuvazisinin" ideolojisi olarak görüğüünü yasada verilen alıntılarda açıkça söylemektedir. Yani onu bir burjuva ideolojisi olarak görmek edir. Bununla birlikte KK'nın anti - emperyalist düşünceindeki kenalizatı rahip çaktığını gösteren bir açıya yoktur. Yazılanlar arasından böyle bir şey çiktirilemez. Bununla birlikte İK'ya kenalizatı de ferlendirilmesi koparılması, anti - emperyalistkenki kenalizatı rahip çaktığını açıkça izmektedir. Burada, tan anlamıdır, "ne ahirdir ne kenalizat, el çabılığın marifet" denil veriyor. Bir ekir kenalizatı bir tutmadan dolayı elektirilmesi içinin, örgütlerindeki kimi yanlışlarını kargan ve ve bir kenalizatı rahip çaktığını kenalizatı karşı olarak geçici ikinci plan - e göre ele alıyor. Böylece içinin fiil militanlarını İK kenalizatı olarak tonitilmiş elektiriyor. Bunun adı "ideolojik mücadele" değil, çarpıtmadır.

İkinci örnekte Dev - Sol ile ilgili'dir. İçinin Cesi'nin 173. sayısında E. Engin'in "Halkın Çıyan"ın olıurgatik yönetim anlayışı" edli bir ÇPK - Al'ya yayınladığı. Yazıda öncelikle Çıyan'ın görüşleri veriliyor. Ardından elektirilmeye geçiliyor. R. Karatın elektirilmesi şöyledir:

"Bir kse Çıyan, burjuva demokrasinin hernece bir diktatörlük olduğunu düşünüyor. Emperyalist ülkelerin bakıyor ve Türkiye'de birçok açıdan rikiyatı içinde olan küçük - burjuvazinin, özel - dah. farklı bir komunda olduğunu"

çinliyor. Bu nedenle dikta deyimini bu ülkeler için kullanmaktan dikkatle kaçınıyor.

(...)

"Çayan'ın Elçüt ve Özlemleri kapitalizmin ve burjuva demokrasisinin çerçevesini aşmadığı için, o Lenin'in mantığını benzerliği algılıyor." Burada Çayan'a "burjuva demokrasinin" içinde bir diktatörlük olduğu ifade ediliyor. "Elçüt ve Özlemleri" kapitalizmin ve burjuva demokrasinin çerçevesini aşmadığı eleştirileri getiriliyor. Yani Çayan bir burjuva demokrasisi hayranı olarak suçlanıyor. Buna kanıt olarak da Çayan'ın emperyalist ülkeler için dikta deyimini kullanmaktan kaçınması gösterilmektedir. Sırayla gidelim. Bir keresinde, dediği gibi Çayan emperyalist ülkeler için dikta deyimini kullanmaktan kaçınıyor olsa bile yine de suçlamalar Çayan'ın üzerindedir. Böyle bir suçlama için Çayan'ın görüşlerini bir bütün olarak değerlendirmek deha da ötesi olan siyasal mücadelelerinin değerlendirilmesini gerektirir. Yoksa kelime oyunlarıyla ya da şu ya da bu kelimenin kullanılmasından kalkarak yapılabilecek tür eleştirilerin anlamı "okuz altında buzağa damak" olur.

Bu da yetmez. Bu yazının 122. sayfa çıkar birinci bölümünde, "çoğukta eleştirisi Çayan'ın kişisine değil onun fikirlerinin savunma hareketleridir" deniyor. O zaman bu hareketlerin bugünkü görüşlerini, söylemlerini ve siyasal tutumlarını değerlendirmek böyle bir eleştiri için zaruridir.

İkincisi, suçlamalara dayanarak çıkarılan Çayan'ın emperyalist ülkeler için dikta deyimini kullanmaktan kaçındığı zava da yanlıştir, sahtedir. Çayan, yazısının başında emperyalist ülkelerde kapitalizmin gelişimi ve feodalizmin tasfiyesi üzerine görüşlerini belirttikten sonra, aynı ülkeler için şöyle diyor: "Pakat tekkelci önderde kapitalizm, serbest rekabet, ahlis yetiçlik ve demokratik yönetim ilkelerini bir yana iterek, yerlerine tekal, kozmopolitizm ve oligarşik yönetim ikame etmiştir." (206)

Görüldüğü gibi Çayan'ın emperyalist ülkelerde de oligarşik dikta olduğunu açıkça söylemekte, ama bunun burjuva demokrasisi ile yurütüldüğünü söylemektedir. Yani Çayan'ın burjuva demokrasinin de diktatörlük olarak yürütüldüğünü açıkça ortostadır.

Çayan'ın yanlış emperyalist ülkelerdeki burjuva demokrasininin kurultu olarak emperyalist ligal altındaki "ülkelerdeki" ülkeler için "dikta" terimini kullanmasındadır. Çayan'ın burada anlatmak istediği açık, çiplak diktatörlükler burjuva diktatörlüğünün burjuva demokrasiden farklı bir yönetim biçimidir. Çayan yanlış anlamalara yol açacak şekilde yanlış terim kullanmakla eleştirilebilir. Ama açık ki burjuva demokrasininin diktatörlük olarak yürütüldüğünü suçlanamaz.

v) Son olarak, eylen Birliği konusuna geçiyoruz. İlginin Sesi'nin (erici-lik dönemindeki) eylen Birliği anlayışına bu nedenle (i) şikânda bir anlamı ile vermiştik. İmdi, II. Konferans'da "ana yazılma" katılıyla, "v" ünüsü- nin yönetince nasıl hayata geçirildiğine bakalım.

12 Eylül cezasının birinci yılının Almanya'da 12 Eylül 1980 yılı yılbaşı düzenlendi. Birincisi TKP'nin başına geçtiği yürüyüş id. İkincisi devrimci okulların yürüyüşü idi. Üçüncüsü de İlginin Sesi, KDK - KAR, P-D - NK, Tekoçin, Emelin Birliği ve SGP'nin katıldığı yürüyüşü.

İlginin Sesi'nin (evrimci) okulların oluşturduğu platforma katılmayana ayra ve ne olduğu belirsiz bir yürüyüş katılımasının asil gerekçesi, "devrimci hareketler arasında yürüyüş, eallir-lik" idi. Bu, örgüte bu çekimler aktarıldı. Bu asil gerekçe, yönetimin eylen birliği konusunda çektiği ve İlginin Sesi'nin tutumunu yeterince gösteriyor. Ama buna yazanlar, yazan-zdiler. Bir de dışarıya karşı gerekçe olarak verdiklerini bakalım.

"Halkın Kurtuluşu ve benzeri örgütler, 12 Eylül eyleminin sosyal hedefleriyle aynı olmayan, anti-sosyal beğçileri almaktadırlar. Bu durumda İlginin Sesi... (toplantıdan ayrıldılar. Bu a. anada TKP menevik kanadı, TIP merkeziler, TEİP, KTK, Asya Melat... Dortmund'da ayra yürüyüş yapışık için Duisburg'da toplantıya başladılar....

"Halkın Kurtuluşu'nun sosyal eylem hedefleriyle aynı olmayan, sosyal - sosyal - emperyalist beğçilerini belirleyici Elçüt olarak öne çıkarması, Dev - Yal'un da buna desteklenmesi, 12 Eylül'ün yıldönümü gibi önemli

bir püfde, faşist diktatörlüğe karşı savuşu baltalamaktan başka bir anlam taşımaz. Anti-faşist eylem birliğinde anti-sovyetizmle üçüncü sınıf, anti-sovyet akımlarla eylem birliği yapılmaz anlayışı ve denli zararlıysa, bu tavır da o denli anti-bilimsel ve Türkiye devriminin çıkarlarına tenelden zararlıdır. (İçinin Sesi, Selim Gür, say. 169-170, s. 7)

Söylenenler mantıktır. Yürüyüşte anti-sovyet belgilerin atılmaması, atılmamasından elbette çok daha iyi olurdu. Ama bazı akıllar atmakta ısrar etmişler. Buna rağmen beraber yürümek mi yoksa ayrı yürüyüş düzenlemek mi Türkiye devriminin çıkarıdır? Ona bakalım.

Birincisi kim ne denli çeşitli sloganların atılmasında ısrar ederse olsun, ortak yürüyüşünde kaçınılması olarak "K. Krolsun faşist cuntası" gibi cuntanın faşistliğini belirten belgeler bise çıkıyordu. Kitekim bu belgeleri atmakta ısrar eden akılların katıldığı Duisburg yürüyüşünde böyle olmuştur. Tolayısıyla atılacak ayrı sloganların ısrarı da hiç de şartıldığı gibi olmasa, olmaz. Buna karşılık cuntaya faşist diyen tüm akılların biriktire yürüyüşte tek bir yürüyüş, iki ayrı yürüyüşten çok daha fazla devrimin çıkarına yarayacaktı. Cuntayı yalıtılmadan ve devrimci savuşu güçlendirmede tek bir yürüyüşün getireceği yarar yanında ayrı sloganların ısrarı önemli kalacaktır.

İkincisi İçinin Sesi, oportünist devrim hareketinin önündeki bağ engel-lerden biri olarak şiddetini her zaman tekrarlamıştır. Eğer İçinin Sesi ve öteki aynı tavır koyan akıllar ayrı bir yürüyüş düzenleme yoluna gitmeselerdi, cuntaya faşist demeyen sağ akıllar ya bu tek yürüyüşte katılacaklardı ya da ayrı bir yürüyüş düzenleyeceklerdi. Birinci durumda, eylem "faşist cuntası" belgisinin belirleyiciliği altında geçceği için sağ akıllara büyük büyük bir darbe vurulacaktı. İkinci durumda da iyice kışkırtılacaklar, teşhir olacaklar ve Türkiye devrimindeki hareketindeki cuntaya faşist diyenler - demi-yenler ayrı ayrı eylem alanında hayata geçeceklerdi. Her iki durumda da Türkiye devriminin çıkarı İçinin Sesi'nin tevrânın tersini gerçekleştiriyordu. İçinin Sesi ve öteki bazı akılların bir yürüyüş düzenlemesiyle tam da sağ akılların istediği yapıldı. Kitekim İçinin Sesi ve onunla tavır koyan öteki akımların ayrı bir yürüyüş düzenlemek için ortak toplantılardan çekildiklerini Şişli-Şişli tur toplantılarının öncesindeki ikinci tur toplantılarda FİDEP, "bis... faşist cuntası diyemeyiz... ancak biz cuntaya fahiş diyenlerle yürüyebiliriz" dediği. Üçüncü tur toplantılarda İçinin Sesi ve öteki bazı akımların ayrı yürüyüş düzenlemek amacıyla ortak toplantılardan çekilmesiyle bunlar da çekildiler ve ayrı bir yürüyüş düzenlediler. Sonuçta, İçinin Sesi'nin tavır neesen olarak oportünizm, pasifizm yecadı, Türkiye devriminin çıkarları -na "tenelden zararlı" oldu.

Komya bile başka açıdan daha bakılır. Yukarıda belirttiğimiz gibi ikinci tur toplantılarda FİDEP söz konusu cuntaya faşist demeyenlerini, ama faşist diyenlerle yürüyebileceklerini belirtmişti. Eğer yürüyüşte katılacaklardı, dışarı olarak cuntaya faşist demeyen, bir anlamda cuntayı kuyrukçu sloganlar atacaklardı. İçinin Sesi ve öteki akıllar buna itirazda bulunmadılar. Fakat hangisi Türkiye devriminin çıkarlarına daha zararlıdır? Cuntayı okuyan sloganlar mı, anti-sovyet sloganları mı? Şahitlik, özümleme buradan da kendini ele veriyor.

Bu eylemlerden sonraki komya ilişkin gelişmeler, 1961 bölümünde değinmiş-tik. DİSK komitesine ilişkin tavrı ve işaretleri, Birleşik Direniş Cephesi'nin katilina konusunu anımsattık. Bunlara tekrar değinmeyeceğiz.

TI-7) Türkiye Devriminin Çıkarları

Bilindiği gibi 1961 yılı ortalarında burjuvazi TİP'ye karşı bir darbe vurdu. Çok sayıda kişi tutuklandı. Her düzeyden bazı yöneticilerin konuştukları ortaya çıktı. Bu gelişmeler üzerine İçinin Sesi ilk değerlendirmesini R. YURUKOĞLU'nun ağzından şu sözlerle yapıyordu:

"Bu arada çöküntünün ve çürümenin en somut göstergesi olarak polisin düzenlediği büyük yöneticiler iki parti yöneticilerini ele verdi." (İçinin Sesi, say. 172-173, s. 10)

Bu eşiklerden bir süre sonra, Fırat Çelik yoldaş İçinin Sesi'nde kullanılan dişi ikinci yazar ismi olan Kerem Erkut ismiyle komya ilişkin bir yazı

dala yazdı. Yazıda ağırlıklı olarak TKP yönetiminin hepisteki yoldaşların konuşmaları karşı tepkisini yatıştırma çabaları eleştiriliyor ve şöyle de - niyordu:

"Partiye sarrt veren, polisizliğine yarayan davranış, muhbirlere karşı sert tutum sarak değil, onlarla 'el güllü ver güllü' bir arada çalışmaktır. İlgibir komünist buna israr veremez. Birgüçel davranış ni yoksa bütün içinde ermek ni gibi sızlar demagogjidir. Kütün içinde ermek komünizm davası içinde eri - nek'tir. Parti bu dava için vardır. Komünizm davası içinde ermenin en sona - eler: yüksekliklerinden kimsi de bu davaya ihanet edenlere karşı gereken şekilde cezalandırılmak, partiye tutarsız korkak, güvensiz unsurlara karşı korumaktır. (İçinin Sesi, sy. 174 - 175, s. 14)

Fan bu sıralarda burjuvazi "ikinci Kızıl Fener Operasyonu" adıyla anılan İçinin Sesi'ne yönelik tutuklamaları gerçekleştirdi. Tutuklamaların hemen ardından 31 Kasım 1981 tarihli bildirisinde şöyle yazıyor:

"Tutuklamalar elçaktır. Paket, bu ana kadar gelen bilgilerden, yoldaşların düşünce hiçbir parti sırrı vermedikleri anlaşılabilir."

Bu açıklama konu üzerine yapılan ilk ve son açıklama'dır. Çerek bu açıklama - merin yapıldığı anda eldeki bilgilerin yeterliliğine gerekçe dala sonra - relan bilgilerle bu açıklamanın yanlışlığının ortaya çıkacağına ve bu konu - daki tartışmalara birinci bölümde değindik. Burada görüşlerimizi kısaca özetleyeceğiz.

a) Elde yeterli ve derünlü kesin bilgi olmadan 31 Kasım tarihli bildiri - riniz kalena alınması yanlıştır. Geçer süre bu bilgilerin eksik - yanlış el - değini göstermiştir. B bu konuda derüştiri yapmak zorundadır.

b) Yeni bilgiler ışığında, düşünce parti sırrı kapırdığına kamuoyuna açıklanması gerekir. Konuşanlarla ortaya çıkarılacağına konuşan yoldaşların yetkililiklerine son verilceğinin ve her düzeyden konuşanların mutlaka cesalandırılacaklarının kamuoyuna açıklanması gerekir. Örnekte de üsüllikle sarrt olarak yöneticilerin durdurulan bildirilmesi gerekir. Böyle bir açıklama - lanayı ve bilgilendirmeyi yapıyarak yönetimin 31 Kasım tarihli açıklamanın üstüne ysmakta ve gerçekleri kendit kütünden ve yapınlardan saklayarak komünist ahlak anlayışını göstermektedir.

Ayrıca bu tavirle yönetimin ikiyüzlülüğü de son aşamasına vardırıştır. 1981 Aralık Atılım'ında TKP yönetiminin yarı afizle konuşanların çıkartılmasına, polise sar verilmesini kabul ediyordu. Ana çözümlere karşı tavir konusunda birgüç yektü. Bu konuda Davut Çelik yoldaşın yazısında İçinin Sesi, "çözü - lenlere karşı tavir nedir, bu açıkçe konuşmadan sonra tutus alınmış oluna - nra" (İçinin Sesi, sy. 186 - 189, s. 5) diyordu. Burda yönetimin, TKP yönetimin - den daha da seri bir tavir benimliyor.

Ote yandan, açıklama yapılması isteğine karşı yönetimin getirdiği sarrtli bir karşı fikir, böyle his açıklamanın içerdeki yoldaşların hayatına tehli - keye sokacağıdır. Ana kendileri, TKP tutuklanmasını hemen ardından "ist düzey yöneticiler tbn parti üyalarını ale verdi" diye açıklama yaptılar. Onların mantığına göre, bu açıklama da o kişilerin hayatına tehlikeye sokar. Bu da gösteriyor ki asıl çereğe bu değildir. Kendi klik çıkarları açıklama yap - manayı çerektiriyor. Bütün korun budur.

Şunu da belirtelim ki ifadelerin bir kısmı bugün kesin elinizdedir. Başçe görüşlerinde camii iseler, çerekl redaktasyonu yaparak ifadeleri yayarlı - ranlar. Örgütün prestijini kurtarmak için bunu yapması dafer. O zaman kiün baktı oldu bu sarılecektir.

II - VI) "5. Kongre"

II. Konferans'ın "5. Kongre" çağrısında, çerintin yayınlanmasından son - rakı altı ay içinde il komitelerinin kongrelerini toplayacakları ve deloge - lerini seçecekleri açıklanmıştır. O günden bu yana bir yıldan fazla bir süre geçti. Bu süre içinde il kongrelerine ilikkiz ilgibir resmî açıklama yapılmadı. Buna karşın, E. Krgan'ın Yağ - yan Sosyalizm kitabına yazdığı özetde şöyle deniliyor:

"Parti işi kavga açığa çıktıktan sonra gerçekleştirilen iki parti konfe -

raması, 1970'lerden sonra parti tarihinin zürdüşü ilk il kongreleri buna ka-
nıttır. "(R. Yürüköflu, Yaşayan Sosyalizm, S. 12)

Buradan anlaşılabilir ki kongreleriniz yapıldığıdır.

Birincisi, il kongrelerinin yapıldığının resmi bir açıklama ile değil de, resmi olmayan biçimler altında, satta aralarında açıklanması başlı başına bir hatadır. Bununla ilgili olarak yönetimin tartışmalarını bağlamadan önce yapılan sorumlu organların toplantılarında belirttiği mis gibi il kongrele-
rinin yapıldığı açıkça duyurulmadan, bu kongrelerdeki tartışmalar ortaya dö-
külmeden kongre toplanmak yanlıştır. Kimsenin ne olursa olsun böyle bir arası-
malara sığınmak, yani ne saklamak ne de zikretmek yöntemleri ise, tezdenden
zararlıdır.

İkincisi, il kongrelerindeki tartışmaların ve kararların komünist hareke-
te, Türkiye devrimci hareketine ve en başta da İçinin Sesi içindeki unsur-
lara duyurulması Kongre toplanabilmesi için bir sorumluluktur.

Bu tartışmalardan iki tanesi vardır ki, özellikle önemlidir.

1) Başka bir hareketten kopup İçinin Sesi'ne yaklaşan unsurların ideolo-
jik birlik vs. aramadan İçinin Sesi'ne alınması. Bu unsurlar başka bir hareketten
kopuktan sonra kendileri başlatmış bir örgüt oluyordular. Fazlîkları dilek-
çelerinde de İçinin Sesi'ni benimzedikleri için de, il "5. Kongre" için İçin-
nin Sesi'ne girerek istediklerini belirttiler. Bu konuda yapılan EK toplantı-
sında alınan kararda, bu unsurların gerçekten İçinin Sesi'ni benimzediyor-
larsa partiye alınmaları belirtiliyordu. Buna karşın Türkiye'deki sorulu-
nun direktifiyle bu unsurlar partiye alındı. (...) il kongresinde, bütün bu
ölüp bitenlerin içinde olan, bu uygulamaların nasıl gerçekleşti-rildiğini bi-
len ve bunları yanlış gören yönetici yoldaşların, uygulamaları doğru bulan
bireki yoldaşların arasında bir ayrılık çıktı. Kongre delegelerinin 228, 5'ünün
kararı, 227, 5'ünün kararı ve 43'ünün de olduğu oylarıyla uygulanmaların
doğru olduğunu karar verildi (Fakülte yönetiminin açıklaması: Fazlîklidir.)
Bu konu, ideolojik - siyasi yönleri ile birlikte tartışmaya açılmak zorunde-
dir.

2) Bugünkü yönetimin bütün üyelerinin katıldığı (...) il kongresinde
bizati ÜB başkanının önerisiyle Ergülin'in teminin değiştirilmesi, TKP isminin
birakılmasının kongreye önerilmesi karar alınmıştır. Filyale Soyutlar Bir-
liği'nin bizimle ilgili kurmasının daha ileri olacağı gerekçe gösterilmiştir.
Bu öneriye kongre delegeleri arastırarak bir tek karar vermişlerdir. Bu yol-
dağ da yönetimin bizim aramadığı tartışmada yönetime karşı tavır koyan bir
yoldaştır. Yönetimin gerçekten komünist anlayışının en iyi göstergesi olan
bu olay tartışmaya açılmak zorundadır.

Buğün ise yeni bir durum doğmuştur. Özü, bu koşullar yerine getirilseydi
ve çeşitli nedenlerle eski kongre delegelerinin yeni gerçekten devokra-
tik bir şekilde doldurulsaydı, yapılacak kongre İçinin Sesi'ni kongresi
etabilirdi. Buğün ise, ayrılan yoldaşların arasında da birçok kongre delegesi-
nin olduğu dikkate alınarak yapılacak kongrenin tek anlamı Ergülin'e yeni
bir gas verse olacaktır.

II - VII) Parti İçin Demokrasi

Komünist bağlaşıpına parti için demokrasi demektir. İçinin Sesi'nde
yalnız yarıntar önünde ta tışmanın değil, organlarda tartışmanın da engelle-
mesidir. Meydani - özeletiri mekanizmasının hiçbir düşüncesi sözlenmesidir.

Bu anlamda EK plezanın birde. Özeletiri isteyen mektebünde çok güzel
kanıtlıyor. Birinci bölümde verdiğimiz mektebe, çöçik tartışmaya, "gerçekçe
olan konuların değişmesi nedeniyle" çık tartışma kararının kaldırılması
ve "büyük gerçeğinde organlarda tartışmanın" yürüyeceği önyleniyor.

Mektubun başında, katırlar, örgütsel çalışma ve tutuklanmalarla ilgili tu-
tun gibi konular üzerine özeletirilmiş fikirlerden vazgeçmek anlamına ge-
len özeletiri maddeleri yer alıyor. Yani bu konuların organlarda tartışmak
bile baştan yasaklanıyor. Organlarda tartışılabilir için bilerseniz önce t,
konularda özeletiri yapmanız, fikirlerinizden vazgeçmeniz isteniyor. Demek
ki organlarda neyin tartışılacağı bile bize yörünemin keyfine bağlıdır. Açık
tartışma hakkını çit. neye bir yeni birakılan, organlarda tartışmaya bile

bir taviz olarak geçen ve sınırlayan yönetimin bol keseler sarıfı için de -
no'rası mutakallarına inenim için epital olmaç gerçektir.

Organlarda tartışmaya böyle çarpık bir anlayışla bakan bir yönetimin
açık tartışmaya konulmuş bir anlayışla yaklaşması zaten beklenemez. Bu aktu-
ba eyen yansımasıdır. Açık tartışmaya "gerçekten olan koşulların derinleşmesi"
nedeniyle kararın geri alınması bunu anlatıyor. Açık tartışmanın her zaman
bir tek gerçeği vardır: Parti içinde farklı görüşlerin varlığı. Bu farklı
görüşler açık tartışma sürecinde elelenerek ideolojik birleşme sağlayabilir. Açık
tartışma kararının tarihi, açık tartışma isteyeer yoldanlar'ın birliği fikri
tarafından unutulmuştu. Yani farklı hareketleri koruyordu. Ya bu fikirler
bir ay önce açık tartışmaya gerekçe oluyordu. O zaman komünist bir anlayış
saahip bir yönetimin için açık tartışmaya geri alınması içgör gerçeği o-
lanıdır.

Onlar için açık tartışma güçler düşmesine ve kendi için yarayıp yarasa
nabına göre beğenilecek ya da beğenilmeyecek, savunulacak ya da savunulac
yakak bir iktidardır. Kim kendi işlerine yaradığı için açık tartışmaya sarı-
navor ve her türlü pratik - siyasi - örgütsel konuşma yapıları önünde tartış-
gılamaları savunuyorlardı. Bunun açık tartışma ideolojik ve "derinleşme"
konularında olur kılıfa erkasında açık tartışmaya karşı çıkıyorlar. Aynı ge-
kilde açık tartışma kararı ilk alındığı zaman yönetimin kararı olan yoldaki
kendileri arasında birlik halindeydiler. Yönetim henüz örgütü tek yerli ger-
pik - yalan bilgilerle bise karşı doldurmuştu. Sonra, tartışmaların haber
dar olan Fransa gibi bazı örgüt yöneticileri yönetimin tasfiyeciyetini önle-
rine karşı duracaklarına söylüyorlardı. Bu yüzden o gün açık tartışma kara-
rı alınırken başka bir çare yoktu. Kararın alınmasından sonra geçen birkaç a-
lık süre içinde biser arasındaki birliği kordular. Örgütü doldurular ve
suni bir şekilde bise karşı çıkardılar. Kendileri açısından an önce bir de-
bağa komünistleri karşı olan düşüncesini bazı yöneticileri tizla atılmaları
ama atarak önli, yani bisset tasfiyecilik yapacak denli kendi tarafı-
na "sarılar"lar. Böylece yeni denge oluşturduklar. "değişen yeni koşulların"
kuvvetli bir yeni "değerler" bu yeni deşeyi: "değişken sonradan ki açık
tartışma kararını geri aldılar. Kim bunlar burjuva politikasıdır.

Leninizde açık tartışma her parti yönetimi hakkındadır. Ayrıca buru yalnız
o hak - dövü geçmesi içinde de önemlidir ve yerlidir. Açık tartışma
bir partinin gerçekten yaşama kavrayabilmesi için telikmesi için, yani "erçek-
ter bir için partinin çalışması için zorunlu bir olaydır.

Leninizde partiye karşı açık tartışma anlayışı Lenin'in "Kritikler"
kontra edin edin geri değerlendirilmiştir. Bu da dünya komünist hareketinde de on-
layışa sahip çıkan herhan-ki bir parti olmak düşüncesine sordur. Türkiye devrin-
ki hareketi de aynı hastalığın nusdurulmuş bir örneği. Lenin'in "değişken ger-
eşey" içinin Sevişimi kimi örgütler de istoca yer - zaman - şart kural-
lar sarılayarak aynı sonucu veriyor.

Örneğin, II. Konferansın başlatıldığı "Kritik"de parti için demokra-ki ve a-
çık tartışmaya ilginiz birçok نکته vardır. Bir kere "Kritik"de parti için
açık tartışma diye bir madde yer alıyor. Bu parti için tartışma nedir? "Kritik"
anlatıyor. Partinin kendi için tartışma mı yoksa yönetim önünde
açık tartışma mı? Bu konudaki açıklık bile niçin bulundurmazdır. "Kritik"
istediği gibi yorumlamaları açık karşı harekettedir. Ayrıca, "Kritik"de parti için
kendi için tartışma tartışma olarak elelenir. Bu, her partinin tartışma için
birleşme yapıları arasında ilişkiler anlamına gelir. Bu için, her de böylece açık
tartışma böylece yoldaki için astı Lenin'in ve parti - demokratikdir. Bu
maddeyi açık tartışma olarak elelenir, a zaman - da bu hak yalnızca parti için
eter, KK ve il komitelerinin birle birine çalışması için büyük gene astı -
demokratikdir, parti - Lenin'dir. Tartışmaya örgütü kılmaç anlayışla "ayrılan
arpanlar" açık tartışma hakkında kullonulmasına önlenmek için yetki ve -
rilebilir. Ama bu ory nler bu yetkiyi kullanıyorlar ya da yanlış kulla-
nıyorlar, parti yönetimi ya da yönetimi ne yapabilir? Ötorup boyut an -
ektir, yoksa tartışmaya başlatmaları en doğal hak olarak "Kritik"de nedir?
Bu noktalar "Kritik"de ya hiç yoktur ya da belirirlerdir.

Aynı şekilde, "Kritik" için "Kritik"de demokra-ki hareketlilik "Kritik"
"Kritik"de de sakatdır. Bu "Kritik"de, illepalatte tartışmada ya da devriac
durum, parti için önemli bir kritik "Kritik"de nekte "Kritik"de için ba-

encafi üyeleri bazı hallerde "bilgi" olarak yönetime devredincefi yazıl- maktadır. Bu dönemlerin ya da koşulların özelliği dolayısıyla isterse de biçimsel demokratik işleyişler yeterince yaşanmayabilir. Kanıtlanmaz. Bu ise buna diyecek yoktur. Ama ilaahî okuyan biri batesifilenin bu elmadığını görecektir. Çünkü seten yavaşça seçmeyecek bu işleyişler için üyelerin bazı haklarını yönetime devretmeleri diye birşey anlaşılmaz. Bu biçimsel işleyiş- lerin üyelerin haklarıyla ilgili de biçimseldir. Demokratiklik için özü ve üye- nin temel hakkı, organlar da ve biçimde işleyişlerini açıkça tartışabilmektir. Bu ise hiçbir koşul altında ve dünde geri alınmaz, encafi ya da sürekli olarak bu ya da bu organa devredilmez.

"Oportünistler özellikle ortocular, herşeyi 'kabullen'iler'. Eleştiri de özeleştiriyi de özlüp özetler. Hatta açık tartışmadan bile afa ederler. Ama özellikle illegal koşullar varsa, 'aşağılık' derler, 'açık tartışma uygula- namıyor'. O zaman sorulabilir: Bolşevikler devrim öncesi 15 yılın sadece kaç ayını legal sayılabilecek koşullarda geçirmişlerdir? Çerleşin en ağır zulmü altında bile tüm sorunları, örgütlenmeyi aynı çikararak biçimsel ama açık tartışmalar yapıyorlardı. Lenin'in yaptıklarını çoğu yayıncı açık eleştiri tartışma değil midir? Tartışmada açıklık kompürasyon ile çözümlenemez. (C. Eliahtar, Parti Disiplini, s. 22)

II. Konferans'ın hasırladığı ötekü deha birçok ayrıntısıyla birlikte özellikle bu temel noktalardaki belirsiz ve derinlikli iliflerinde anti-de- mokratik olan nitelikli yönetim halihazırda uygulanmış anti-demokra- tik anlayışın yazılı kılınması oluşturmaktadır.

İçinin Sesi'nde Lenin'in açık tartışma anlayışının yadındığı österer bir öteki şey de komünist yayıncılığın anlayışlarıdır. İçinin Sesi'nde isteyen her parti üyesi yazı yazabiliriz ama sorun yazılıp yazılmaması değil, basılıp basılmamasıdır. Genel sekretörler ve il komitelerinin basılmamasını istediği yazılar haricinde bütün yazılar editörlük istersin yayımlanır. Editörlüğün istediği daima kendin anlayışın ayıncı yazılardır. Böyle İçinin Se- si'nin önce yazılarda parti üyeleri arasındaki polemliklerin tartış- maların pazeteye yazıldığı görülmüştür. Merkez olan komiteler arasında ki farklı fikirlerin tartışıldığı komünist bir yayın olmaktadır. Bunun yer- ne kendini II. Marks ya da II. Lenin sarmı bazı unsurlara yakadıklarını id- dia etmişlerdir. Bu işleyişin doğul sonucu olarak üyeler de idret- daha ve daha fazla erand ve öerde teorisyenlerin yazdıklarını gerçekleyen yazılar yazmaya eğilin östererlerde düşünme - araştırma çabalarından uzaklaş- maktadırlar. Belirli konularda şöyle diyor:

... İçinin Sesi'nde herşeyi 'kabullen'iler'. Eleştiri de özeleştiriyi de özlüp özetler. Hatta açık tartışmadan bile afa ederler. Ama özellikle illegal koşullar varsa, 'aşağılık' derler, 'açık tartışma uygula- namıyor'. O zaman sorulabilir: Bolşevikler devrim öncesi 15 yılın sadece kaç ayını legal sayılabilecek koşullarda geçirmişlerdir? Çerleşin en ağır zulmü altında bile tüm sorunları, örgütlenmeyi aynı çikararak biçimsel ama açık tartışmalar yapıyorlardı. Lenin'in yaptıklarını çoğu yayıncı açık eleştiri tartışma değil midir? Tartışmada açıklık kompürasyon ile çözümlenemez. (C. Eliahtar, Parti Disiplini, s. 22)

Uygulamalar ve bu uygulamalara perdo varisefi ören ötekü ve yayıncılık anlayışa dikkate alındığında İçinin Sesi'nin parti içi demokra- tizm anlayışını bürokratik merkez yeteği bir partininkinden farklı yalın ve boyseandadır.

Her de yönetimin açık tartışma eleştiri - özeleştiriden koparak bürokratik bir anlayışla eic aldığı disiplin sorununa bakıldığında, İçinin Se- si'nde Yürüköflu illegal koşullarda ve zor dönemlerde disiplin önem taşı- maktadır. Ama aynı zamanda zor dönemlerde disiplin önemi öneminde neteal bir epifanisi sürekli işlediğini söyleyebiliriz. Bunun çikararak, bu önde de- mokratiklik için özü ve üyelerin haklarıyla ilgili de biçimseldir. Demokratiklik için özü ve üyelerin temel hakkı, organlar da ve biçimde işleyişlerini açıkça tartışabilmektir. Bu ise hiçbir koşul altında ve dünde geri alınmaz, encafi ya da sürekli olarak bu ya da bu organa devredilmez.

Herşeyde önce komünist disiplin tartışma çabası, kuru kurullar yazını değildir. Merkez in keyfiyetçiliği de olmasın. Bunun önde düşünme iliklikle de değildir. Komünist disiplinleyle de birlik, açık tartışma, eleştiri - özeleş- tiridir. Disiplin açık tartışma engel değildir. Her farklı ördüğüler varse bunları "disiplin" yazması altında yazılmamak değil, en çabuk şekilde tartış-

nak gerekir. Bu olmasa ne örgütsel birlik, ne de eylemde birlik kalır.

"İlkeler üzerine kurulmuş örgüt anlamsızdır ve pratikte iççileri egemen burjuvazinin savallı bir kuyruğu haline getirir."

Komünist disiplin merkeziyetçiliğe uymak kadar despotikliğe de uymaktır. Yani eylem kararına uymak kadar açık tartışma yapmak da disiplin gereğidir. Parti Disiplini, Lenin'den bir alıntıyla neyin disiplinsizlik olduğunu açık bir şekilde belirtmiştir:

"...Merkez Komitesi'nin görüşüne göre, tüm parti üyelerine merkez kararları eleştirerek ve onlara saldırmak için elebilen en geniş örgütlü tanınmaz kesektir. Merkez Komitesi böyle saldırılarda kötü birşey çözers, yeter ki bu saldırılara boykot, olumlu çalışmadan uzak durma ya da parasal kaynakların keçilmesi eşlik etmesin." (C. Silahtar, Parti Disiplini, s.78)

Bizim disiplin anlayışımız bu ikinci anlayıştır. Bunun gereği olarak her zaman kararlara, disipline uyduk. Ta ki tartışma, eleştiri özgürlüğü artık vazgeçilmez bir gereklilik olane ve bu gereklilik yönetici tarafından önce açıkça sonra da dolaylı bir şekilde reddedilene dek. Ne zaman ki yönetici bu gerekliliğe sert çevirdi, işte o zaman bizim için disipline uymak diye bir sorun kalmaz. O noktadan sonra azınlığın çoğunluğa uymasının anlamı yoktur. Çünkü burada sözü edilen "çoğunluk", "suyun başını tutanların manipülasyonu sonucu" ortaya çıkmış bir çoğunluktur. "Suyun başını tutanların isteklerine uygun çoğunluk sağlanmalarını engelleyebilececek açık tartışma ile olur. Tüm üyelerin parti içi bilgilerden, gelişmelerden eksiksiz haberdar olması gerekir. Enformasyonun doğruluğunu tartışmak, araştırmak gerektir." (C. Silahtar, Parti Disiplini, s.78)

"Ol hikaye" budur. Bitirmeden önce bir noktayı iyice vurgulayalım. Biz, İşçilerin Sesi'nden açık tartışma yadaindığını için ayrı düğmedik. Saydığımız birçok şeyden de görüldüğü gibi, pratikte bakarak, İşçilerin Sesi'nin geneliyle doğru yolda görmediğimiz için ayrı düğmedik. Bu yanlışlara - eksiklikleri hareketin geleceği için belirleyici olarak gördük ve bunları düzeltme için tek yolunu da açık tartışma olarak belirledik. C da yadainınca İşçilerin Sesi'nden ayrı düğmeyi göse almanın bir anlamı kalmazdı. Çünkü bu yanlışlar - eksiklikler düzeltilmeden İşçilerin Sesi'nin bırakın proletaryanın eiyasal partisi olmayı, eiyasal bir hareket bile olmayacağına inanıyorduk, hala da inanıyoruz. Olabilir ki başka bir hareketi geneliyle doğru olarak görürüz, ama o hareketde de açık tartışma yadainmaktadır. Eğer kendimiz daha iyi bir eiyasal hareket yaratamıyorsak, fidiye o hareket için de çalışmak gerekir. Doğruları o örgüte benimsetmek için uğraşmak gerekir. Doğru olan budur.

III SONUÇ

Olayların gelişiminin ve ayrılıklarını anlatırken, İçişleri Sevi ile ilgili genel değerlendirmelerimizi de parça parça aktarmış olduk. Bunları genel olarak aşağıdaki başlıklar altında toplayabiliriz.

1) Devrimci akınlara karşı tutumun, partiye bağlılık ve İçişleri Sevi için her koşulda birlikteliğin sağlanması ve devrimci akınlara karşı ilk kez yapılan bu toplantıların teorik kalitesi ve yöneticilerin birçok yetkili devrimci toplantılarında tekrar ettikleri şu görüşdür: "Devrimci akınlara karşı tutumun, partiye bağlılığın ve İçişleri Sevi için her koşulda birlikteliğin sağlanması, partiye bağlılığın sağlanması için bir çok defa tekrarlanmıştır. Ancak biz burada yalnızca bu devrimci akınlara karşı birlekleşmeyle yetineceğiz. Birinci, birinci bölgede devrimci akınlara karşı tutumun ve devrimci akınlara karşı tutuma ilişkin olarak 1981 yılı sonlarında yapılan İFİP toplantıdır. Bu toplantıda devrimci akınlara karşı tutumun savunulmuştur. Bu toplantıda de tutuklanmalar konusunda tartışıldığı 13 Mart 1981 tarihli EK toplantılarıdır. "Örgütün aoralini bozar", "çıkarcılığa tarzdır" ve benzeri aynı görüşler, tutuklanmalarla ilişkin tartışmalarla birlikte de zihne sürülmüştür.

Bunu söylemelerinden öte pratikleri üstüyle ortadadır. Tutuklanmalar, devrimci akınlara tutum ve eylem birliği, açık tartışma, derinlik düşmesi, ideolojik ve konunist partisi, bizle ayrıştırmaya ilişkin tavırlar ve örgütün etitsizliği gibi birçok şey bu iddianın kanıtlarıdır. Bu tavır ideolojik-siyasal-örgütsel tüm alanlarda ayrı ayrı örneklerini aktardık. Şimdi birkaç örnek daha aktaralım.

Devrimci Birlikliğin İçişleri Sevi'ne ilişkin. Önce birinci tür eleştirilere yerli ve yabancı devrimci örgütlerin Birliği'nin birinci büyük politikasının ardında uygulanması açısından ilerledi. Ve sonuçlandı.

(...)

"Çevreler Birliği bu mekanın durdurulması yolundaki birleşik politikasını ısrarla sürdürüyor. Örneğin: ilk ileri ve devrimci güçlerin örneği Sovyetler Birliği'nin bu politikasına desteklenmiştir." (İçişleri Sevi, sy. 97 - 98, s. 11, Haziran 1979)

"Çevreler Birliği emperyalist propagandacıların ideolojik savışı karşısında dindik ayakta duruyor. Bunu sağlayan yetkinlerin politik yapısı, ideolojik saptırılması ve Lenin'in devasına bağlılığıdır. Bir yandan SPK'nin birinci büyük politikası, diğer yandan Çevreler halkının Lenin'in partisi görevindeki ideolojik birliği aynı düşüncülerini zorladı." (İçişleri Sevi, sy. 102, s. 14, Ağustos 1979)

Şimdi de ikinci tür eleştirilere geliyoruz:

"Bunun Lenin'in reformist tipte devrimci düşüncelere birinci barış savaşı:

deniyor ve bunlar Lenin'in inanarak savunduğu barış bunlar değil, Lenin'in demokratik barış programıdır."

"Komünistler burjuva pasifist bir barış programı öne sürebilirler. Ancak bu toplantı dünya komünist hareketinin öncü partisi, ŞKP'nin kongresidir. Lenin burjuvalarla görüşürken pasifist bir program önerirken bile komünist barış programını açıklıyor, derken, kenara raporunda yalnızca o düzeyde duyurulması doğru değildir." (K. Yürükoğlu, İçişlerin Sesi, say. 117-118, e. 12, Ağustos 1981)

1979 tarihli alıntılarla 1981 tarihli alıntılar arasında ilk farklara ilişkin ne bir bileşetiriye, ne de bir sifa rastlayabilirsiniz. **"Lenin pasifisttir."** Ana bu alıntıların, yazarların birincisini çorba şırınga eder.

Sonra, bunu bile komünist açıklığıyla, dürtüleriyle yapıyorlar. Bir yandan 1981 tarihli alıntılara yazarken, öta yandan ŞKP ile ilişkileri kurma çabası artırma çabakçısı ile TİP isiminden vazgeçmeye hazırlanıyorlar. Daha da ötesi, yukarıda E. Engin'in son verdiği bir alıntının geçtiği yolda, bu alıntının haberi arkasından şu sözler geliyor:

"Öyse Sovyetler barış siyaseti, iki sistemin eşzamanca dokümanına yazması için değil kapitalist sistemi o etkilerle içi sınıfı yok edene dek zaman kazanmak içindir."

İnsan ne diyeceğini geçiriyor. Buradan anlaşılacak şudur ki, "Lenin'in reformist tipte dediği kelimeleri Leninci barış siyaseti" diyenler vardır, ama bunlar Sovyetler değil, başkaları, örneğin "bismillah" diyenlerdir. Çünkü Sovyetlerin siyaseti geçtikten de Leninci'dir (yukarıdaki alıntı bu anlamda geliyor), fakat Sovyetlerin tek kusuru, örneğin 26. Kongre raporunda "Lenin'in inanarak savunduğu barış ilkeleri"nden, "demokratik barış siyaseti": denmiş olsatırsa, "hersey barış için" demekdir! Biz içinden çıkamayacak bir ilişkiyi arz ediyoruz:..."

Stalin'in bu ilişkiyi. Önce birinci örnekte, Ağustos 1980'de şöyle diyorlardı: "Stalin'in bu ilişkiyi... 'Leninizm' deyimi dünyaya yaygın olarak kullanılmaya başlamıştı... sosyalizm tan ve genel saferi onun yanında gerçekleştirilmiştir... İdeolojik alanda Troçkizim, Ruhrinçilik, sosyal-demokrat sınıf uzlaşmacılığı e dbeade yere çalınmıştır." (R. Yürükoğlu, İçişlerin Sesi, say. 102, s. 10, abç)

Aralık 1981'de ise şöyle diyorlar:

"Stalin ... devletin baskıcı rolünü sınıfların varlığı ile değil, kapitalist sınıfa varlığı ile bağlanmaktadır."

"Devletin, proletaryaya diktatörlüğünün ulka içindeki baskıcı rolünü burjuvasının varlığıyla bağlanılması için yazarlar..." (R. Yürükoğlu, İçişlerin Sesi, say. 103-179)

Denek ki Stalin ya bilinçli çarpıtma yapmış bir kişidir, ya da Marksizmi hiç anlamaz biridir! Ama hangisi olursa olara "büyük bir Leninci önder" nasıl olabilir? Zavalla Stalin, iki yerde "büyük bir Leninci önder"likten, bilinçli çarpıtma yapan ya da Marksizmi hiç anlamaz birine öksüz vermişti! Stalin'e ilişkin ikinci örnek.

"Lenin ve Stalin, her çeşit yalınan terzine, devrinden önce parti içi

"Lenin ve Stalin, her çeşit yalınan terzine, devrinden önce parti içi..."

Lenin'in bu ilişkiyi... Lenin'in bu ilişkiyi... Lenin'in bu ilişkiyi...

"Lenin'in bu ilişkiyi... Lenin'in bu ilişkiyi... Lenin'in bu ilişkiyi..."

Lenin'in bu ilişkiyi... Lenin'in bu ilişkiyi... Lenin'in bu ilişkiyi..."

İki alıntı arasında bir yolda, az bir eksen vardır. Ve ikincisinden önce birincisiyle ilişkin hiçbir bileşetiriye, ne de vardır. Bunun adına yalıncalık da denbilir, rüzgar farıldığı da denbilir, kenekçilik de denbilir. Ke da.

Airce densin hiçbirini yene de yeterli olmayor...

Bu konuya çok gúzel bir örnek de İçinin Seel'inin TKP içinde ortaya çıkan "devrimci kanat"a karşı tavrıdır:

"Önteye faşist diyenlerin en azından bir bölümü, tabandaki devrimci tepkiyi ortacı bir kanala akıtmaya, oportünist yönünün yitirdiği otoriteyi 'TKP içindeki devrimci kanatlar' umudu ile diriltmeye çalışıyorlar." (Ali N. Karadağ, İçinin Seel'i, ay. 200, s. 6)

Şimdi bir düşünelim. TKP içinde yeni bir kanat oluştuğu söyleniyor. Bu unsurlar oportünist siyasete karşı çıkıyorlar. Bu iyi revinçle karşılanmasa gereken bir gelişmedir. Komünist öyle düşünür. Ama İçinin Seel'i için bu kötü bir oyun, bir komplodur. "Oportünist yönetimin yitirdiği otoriteyi" "diriltme" çabasıdır.

Bu yolda bir düşünelim. TKP içinde yeni bir kanat oluştuğu söyleniyor. Bu unsurlar oportünist siyasete karşı çıkıyorlar. Bu iyi revinçle karşılanmasa gereken bir gelişmedir. Komünist öyle düşünür. Ama İçinin Seel'i için bu kötü bir oyun, bir komplodur. "Oportünist yönetimin yitirdiği otoriteyi" "diriltme" çabasıdır.

Çok iyi biltiyorlar ki TKP içindeki devrimci kanat kendilerinin sömü olacaktır. Böyle bir gelişmenin gerçekleşmesi olasılığı ay-za bir sorundur. Ama kendine kendi ideolojisine güvermeyen İçinin Seel'i ni daha öyle atılır ortaya çıkar çıkmas telas sardı. Böyle pis bir değerlendirme yapmalarının nedeni budur.

1) Bu alanda söylemek istediklerimizin hemen hepsini de bu kitapta İçinin Seel'i çok sayıda entellektüel kadroya sahiptir ve başka hareketlerin beceremediği düzeyde entellektüel çalışma yürütüyor. Ancak bu çalışma Marksizm-Leninizm doğrultusunda olmadan ve bu gelişmenin sonuçlarına içi yitirilmemesi için anlam taşıması, İçinin Seel'i için birincil tartışılabilir ama ikincil tartışmaya bile gerek yoktur.

Çalışma kapitalizmden sosyalizme geçiş çığı diyoruz. Dünya devriminin nitel ve nicel yönden güçleniş çağıdır diyoruz. Bunun beraberinde getirdiği altı önele çizilmesi gereken bir yön vardır. Çalışma öncelikle "teorisyenlik" oynayacak entellektüeller değil, Marksizm-Leninizm propagandasını yapacak kitaplarda yazınlara götürülecek ve devrimleri gerçekleştirecek liderler, partiler istiyor. Teori kitaplarda yazılı, orada duruyor. Onu oradan alıp, sömüt ulusal - uluslararası koellara uygulanarak devrimleri gerçekleştirmek için bugün temel eorus.. akale yapabileceği ortadayken leninin kendisine teorisyenliği değil de propagandasılığı layık görmesinin büyük anlamı vardır. O günden bu yana 65 yıl geçti. Geçen süre içinde dünya devriminin daha hızlı gelişmesinin birçok olanakları değerlendirilemedi. Günümüzde dünya devriminin gelişiminde bir tikanıklık doğdu. Bugününde gelen sorunu bu tikanıklığı gidermektir. Bu tikanıklığı gidermek, çalışması - saygılar dolusu entellektüel görevlik yaparak "komünist hareketi etkilenecek"le sturlayarak değil, yaratıcı çalışma ile başta kendi ülkesini önele Üsere sayıf halkalarda devrim gerçekleştirmekle mümkündür. Yoksa Yürükoşlu daha çok kendi yasar, kendi okur. Bugün gelecek nesiller için kitap yazmamak, gerçekten de tam anlamıyla entellektüellikdir.

Konuyu ilişkin tartışmalarımızın başında belirttiğimiz sorular hala du-yor. Eğitim kitabı hazırlanması kararından bu yana üç yıl geçti. Devrim en-layışması açıklayan kitabın daha İçinin Seel'i ilk doğduğu günden beri yayınlanacağı söylenmiştir. Faşizm konusunda yoğun çalışmayla kitap yayımlanacağı denildi iki yıl oldu. Herdedir bu kitaplar? Bunlar gerek kendi hareketimizin gerek Türkiye devriminin çıkarları açısından şimdiye dek g-tedede ya da kitaplarda açıklanan öteki konulardan daha mı önemli? Bu konuların bazıları Üsere birçok çalışma yapılmıştır. Bu çalışmaların sonuçları neden ortaya dökülüyor? Çünkü entellektüelisiniz. Sizin için bu konular küçük, işe yeterli şahret hazandırmayacak konulardır.

... kadro politikasına da bağlı olan " geleceğe ilişkin düşünceler" defince-
giz. İçinin Seel'nin kadro politikasının yanlışlığı için bir yanıtıdır. Öteki
yani ise örgütsel gelişim üzerine kurulu düşüncelerdir. Ki bu düşünceler, başka bir
açıdan bakıldığında, dergici bir harekete evrilmiş olduğunu gözlene kılafidir

Lenin döneminin nispeten iyi olduğu dönemde, 1981 yılı başlarında yöneti-
min ileriyeye ilişkin görüşleri şöyleydi: "Gerçek ideolojik, gerçek pratik alan-
da oldukça iyi bir kadromuz var. Derinlik dönemi içinde bu kadroları iyi
yetiştirebilir ve Avrupa'da iyi bir çalışmaya yürütebiliriz, siyasiyaral orta-
nın yeniden değişeceği koşullara oldukça hazır olarak çıkacağız." Ama
bunlar yapılamadı. Kadrolar eğitilmedi, Avrupa'da iyi bir çalışmaya yürütüle-
di. 1981 senelerinde buna bir de tutuklanmalar eklendi. Yönetim kadrolarına bir
açıklama yapmak ihtiyacı hissettirdi. Tutuklanmaların hemen arkasından yapılan
bir IIIB toplantısında, yönetimin üyeleri avutmak için 10at ettiği düşün-
kili açışlardan piyasaya sürüldü. "Doğru bir hareketin gelişimi dış bir
çışçı isteniyor. Önemli dönemeçlerde birde, bir güçleniyor, zana önemli dön-
meçlerde birdenbire güçten düşüyor. Bolşeviklerin gelişimine bakalım. Bolşev-
vikler, birinci dünya savaşına karşı tavır konusunda II. Enternasyonal par-
tilerinden ayrı tavır koyana dek bir türlü önemli bir güç olamadılar. II.
Enternasyonal partilerinin savaşta yan- tavır kayması ve bolşeviklerin
buna karşı çıkması ile, bolşevikler birdenbire önemli bir güç oluyorlar. Bu
tekin dönemeçlere dek partinin çalışmasının anlamı bu dönemeçlere kadro-
ları hazırlamaktır. Yukarı kadrolar bu dönemeçleri geçileyenez."

Pratik çerçevesine uygun teorik kılaf. Burada iki doğruya çorba ederek
netalarını ortaya çıkarıyorlar. Doğru bir hareketin güçlenmesi sordur. Ya-
vag yavaş, tırnakla kuyu kazar gibi ilerler. Ama ilerler. Öte yandan keskin
dönemeçler, doğru hareketin öteki akınlardan farkını kesin olarak ortaya
serer. Yılların sonu bir istemine, sorununa ilişkin dönemeçlerde getiril-
len doğru yanıtlar " hareketin e zamanı kadarkinden çok daha hızlı bir tem-
poda gelişmesini defurur. Ama bu iki doğrunun birleşiminden keskin dönemeç-
ler çıkar. Her doğru bir hareket gelişmez, hep küçük bir hareket olarak
kılır sonucu sikmaz. Terakine doğru bir hareketin toplumun siyasiyaral ortamında
iyiye ya da kötüye doğru gelişen keskin dönemeçlerin getirdiği sikazklar
dışında sürekli gelişmesi, güçlenmesi gerekir. Genel eğri daima daha güçlüye
doğru eğilimlidir. Ama bunun için de birçok sikazklar, iyi ya da kötü sikazkla-
lar olacaktır.

İçin ilginç kadroları avutmak için örgütüne içinde bu görüşler yaygın-
laştırılarak, dışarıya karşı "büyük hareketler aramaya çıkıyoruz" denise-
cidir. Şu ikilenle karşı karşıyadırlar (kendilerini kendilerine göre): ya
doğru bir hareket defiller ve güçleniyorlar ya da doğru bir hareketler ve
güçlenmiyorlar. Bizim yanıtımız ise daha farklıdır. Doğru da defiller, güç-
leniyorlar da, güçlü yerleri çoktan keşledik.

Konuyu bitirmeden önce, garip enf: rasyonun ilişkin ilginç bir örnek de-
ha aktaracağız. Talip Öztürk'e hepimiz anımsarız. Talip Öztürk öldüğü zaman,
"İçinin fesi"ndemiydi defil miydi diye bir tartışma oldu. Sorun açıklıka
kavuşmadı. Gazetenin aldığı enf: rasyonun yanlışlığı nefenyle yanlış bilgi
vermesi normal karşılanabilir. Ama aynı gazetede, aynı konuya ilişkin, iki
ayrı yazı: iki ayrı şey söylenmesi enf: rasyonun yanlışlığına, konularına-
yon ekikilğine bağlanmaz.

"Hareket içinde Bolşevik - Menşevik ayrımı netleştiğinde, her dürüst komü-
nietin olduğu sorul: Ki Talip yoldaşın da soruyordu ve bir bir leninle
yanıtı veriyordu. Talip yoldaşın da yanıtı: "İçinin Seel",
sy. II - II4, s. I, e."

"Burjuvazinin genel siyaset değişikliğinin en son en acı örneği Talip
Öztürk yoldaşın öldürülmesidir. Talip Öztürk yoldaşın da soruyordu ve bir bir leninle
yanıtı veriyordu. Talip yoldaşın da yanıtı: "İçinin Seel",
sy. II - II4, s. I, e."

"Burjuvazinin genel siyaset değişikliğinin en son en acı örneği Talip
Öztürk yoldaşın öldürülmesidir. Talip Öztürk yoldaşın da soruyordu ve bir bir leninle
yanıtı veriyordu. Talip yoldaşın da yanıtı: "İçinin Seel",
sy. II - II4, s. I, e."

"Burjuvazinin genel siyaset değişikliğinin en son en acı örneği Talip
Öztürk yoldaşın öldürülmesidir. Talip Öztürk yoldaşın da soruyordu ve bir bir leninle
yanıtı veriyordu. Talip yoldaşın da yanıtı: "İçinin Seel",
sy. II - II4, s. I, e."

"Burjuvazinin genel siyaset değişikliğinin en son en acı örneği Talip
Öztürk yoldaşın öldürülmesidir. Talip Öztürk yoldaşın da soruyordu ve bir bir leninle
yanıtı veriyordu. Talip yoldaşın da yanıtı: "İçinin Seel",
sy. II - II4, s. I, e."

ise "saflarda yerini almıştı" deniyor, bu na çarpık infernasyon da denmes, Yalancılık denir!

iv) **Yeni bir yönetim için bir yöntem** Bu iki gaye altında aynı amaçla bir yöntem bulunması gereken bir yöntem, hatalarına karşı açık duruş tarzı elir. Hatalarını görmeye yerleşmiş bir yöntem, bu tarzına karşı olarak ne fikirler uydurursa uydurarsın, kendine kendine çözümler bulduğu için, kendi ideolojisine - örgütüne düşmanlık olduğu için böyle davranıyor. Bu konunun çok büyük önemini Lenin şöyle dile getirmiştir: "Bir siyasal partinin kendi hatalarına karşı tutumu, partinin ne denli içten olduğunu, sınıfına ve emekçi halkına karşı yükümlülüklerini pratikte ne denli yerine getirdiğini göstermektedir." (Lenin, c. 1, s. 57)

İçinin Sesi için hep başarılar vardır. İstediği işlenmeyecek duruma gelirse de, hata örgüte değil, şu ya da bu kişiye yüklenir. İretkin ve neline bulastırılması, böyle bir yöntem de en kötü hata bile olsa, her hatanın öğretici bir yönü ya da olumlu bir sonucu oldu, u sayıyla, pesimist bir yaklaşım hatayı örtmektedir. Her ikisine de birer örnek. Ancak aynı çerçevede yapılan örgütsel durum değerlendirmesi konusunda EK toplantısında, örgütsel duruma ilişkin kabul edilmiş ama ÜB sürgü örgütlenme sorusuna yakıştır. İkincisine örnek ise, tutuklamalarla ilgili yapılan 31 Kasım 1971 tarihli toplantıdır. Bu toplantıda hatalar tespit edilip açıkça değerlendirilince, "kötü mü oldu, yeni yönetici yoldaşlar kusandık" gibi saçma-sapan sözlerle hatalar örtülme, pislik kehan bir pesimist havaya içinde soran geçleştirilmiştir.

XXI

Bittirmeden önce birkaç noktaya ilişkin not düşmek istiyorum.

İlk olarak, broşürü okuyan biri kedrolar için çalışması, örgütsel çalışması gibi konulara bu kadar yer vermesini yadırgayabilir. Ancak Ege üniversitesinde ki belgevik - menşevik ayrımı ilk ortaya çıktığında tartışma konularına, ep Anasizileri parti üyeliği olan pratik noktalar oluşturmuyordu. Bunlar ideolojik kökenlerine sürec içinde ilerlediler. Lenin yıllar sonra ilk olarak pratik noktalar üzerine başlayan bu ayrılığın sonunda parti programı, devrim anlayışı ve. Üzerine bir ayrılık olduğunu, sürec içinde tartışmanın bunu ortaya çıkardığını söyler. Gerçekten de ayrılıkların kendine has bir mantığı vardır. Özel durumları dışarıda tutarak ya şekilde düşünülebilir. Birtakım unsurlar ortak görüşler etrafında yeni bir örgüt oluşturmaya başlar. Ya da şu ya da bu kişi görüşlerini tüsüyle kabul ettiği bir örgüte üye oluyor. Bu unsurlar arasından bazıları zaman içinde etkilerden ayrı düşmeye başlıyor. Doğal olarak ayrılıklar önce pratik, örgütsel konular, ayırtıcı, siyasal tutumlar üstüne olur. Bunların ideolojik kökenleri ancak sürec içinde, tartışma içinde (aynı örgüt içinde ya da ayrı örgütler arasında) ortaya çıkar. Örneğin için ayrılıkların başlangıcında tartışma konularını aşırılikle pratik sorunlar oluşturması "ünyle defaldır. Asıl her şeyiyle ideolojik konular üzerine bir ayrılık doğarsa, orada bir bit yeniği vardır. Çünkü bu durumda şu iki şeyden birisidir: Ya bu unsurlar ideolojik görüşlerini tümüyle oluşturana kadar fikirlerini gizlemişler, ayrılıklarını saklamışlardır ya da ayrılıklarını oryan toplantılarında söylemekle yetmişler, bunları yarımlar kendine tartışmaktan kaçınımlardır. Bunların her ikisi de yanlıştır.

İşte İçinin Sesi yönetiminin, klikçiliği de buca da açışe çıkıyor. Bunlar devrimci duruş üzerine tartışmayla işe başlarken, "uç ayıçında de progremdeki bütün konulardan dünya komünist hareketinin konusuna erk herşeyde ayrı olduklarını "anladılar". Buna çocuklar diye insanlar, için altı şudur: Ayrılıklarının birçoğunu, ilkeliler, basalarını da yalnızca "keçulları" eleştireli olduğu durumlarda, orantılarında dile getirmekle yetindiler. Ancak ilkeliler klikçilik yaptılar. Buna yadırganmazlar, çünkü Örneğin V. Demir'in 1976'da İncilte'ye gelecekte yerde ilk kararına tara olarak İncilte'ye gitme-İncilte'ye İncilte'deki klik üyelerinin masalı kliplere bindiği, ya da C. Le-

vent'in, TTP yönetiminin verilen Türkiye'deki bir görevi kılık kararıyla nas-
sıl reddettiği eksi üyelere'nin hala hafızalarında'dır. Biz bunları çok üzün-
dik, ama üzün'dük. Canlı şahitleri hala yaşıyor.

Tartışma tartışma konularımızın ayrıntılı pratik noktaları kapsamı
bir eksiklik olarak değerlendirilebilir, ama bu her tartışma, açıklıktan yana
ayrılığın doğal eksikliği olarak kabul edilmez'dir.

İkinci olarak yönetimin sürekli tekrarladığı kişiliklerle uğraşma mese-
lesine değinelim. Örneğin Coşta ve Erfurt Programı'nda Harke ve Engel, pro-
gramı eleştirirken birçok yerde programı kaleme alan kişilerin Lassalle'in,
Liebknecht'in kişiliklerini konu ederler. Programdaki fikirlerle ya da çe-
şitli tavırlarla kişilikler arasında bağ kurarlar. Funnr anlamı budur ki,
ciyusal sonuçları açısından ele alınıyorsa kişilerin şu ya da bu özellikleri
tartışmak yanlış değildir. Yoksa Lenin'in söylediği "yöneticilere bakma"
kavramı arlanmasılığıdır.

Bunun da ötesinde asıl "kişiliklerle uğraşmalar" kendileridir. Örneğin,
biz: katı olarak yasadıkları şu alıntılara bakın:

"İkinci kategorizasyonlar ise, örgütler, çevresel hareketten uzaklaşmaları -
na sınırsız teorik kılıf basırlayanlardır. Bunlar en başta kendilerine olan
saygıyı, güveni yitirerek, bunu örgüte güvenisizlik biçiminde yansıttak iste-
yenlerdir." (Aydn Arıman, İçişin Sevi, sy. 206, s. 4)

"Yıldızların kendilerine öncülük edecek ... kadroları beklediği bir dö-
nemde yeni keşifler amacıyla eve kapanmaya, bu onurlu ve tarihsel savaşı
barakıp etkisiz olanak yoktur." (Fikri Yılmaz, İçişin Sevi, sy. 206, s. 6)

Tartışılan konulardan daha bir ses yok. Çünkü bu söylemlerinin inandı-
rıcı olması için tartışma noktalarını saklamaları gerekiyor.

Bizim devrimciliği bırakıp birakmayacağımız, eve kapanıp kapanmayacağı -
sız, zaman içinde herkeşçe görülecektir. Ama şunu da hatırlamak bize de-
yor: Değizinin gibi olas bile, biz bugün öyle yapıyoruz. Siz Türkiye'de si-
cak savaş sürerken, daha önce Avrupa'ya kepağı attınız. C sordun be-
ri de eve kapanış, ha biz yeni keşifler" yapıyordunuz. Tartışma yntem-
leriniz bile konfütistikten nasibiniz: alandığınızci ynteriyor.

Teşvü olarak aktardığımız belgelerin ilgili somut belgeler kizme c-
limizde yoktur. Bunların hepsi de dopel olarak yönetimin elindedir. Ancak
bitün EK toplantılarının ya da EK'nın katıldığı enişletilmiş toplantıla-
rın, ÜB ile bizler arasında yapılan toplantıların ve söt geçen TTP topnan-
tılarının tutanakları mevcuttur ve yönetimde'dir. Yönetimin tartışmada bağ-
vuracağı muhtemel bir yntem, tutanaklardan, eklektik biçimde kendini akla-
yacak bölümler aktarmaktır. (Ya da de; işte'dir.) Buna karşit olarak, tiz
ilgili tutanakların ve dökümanların, potekli redaksiyon yapılarak, kamoyuna
sunulması bir zorunluluktur.

ZORUNLU BİR EK

Gerçekte bu büyük bir aydın, fazla bir üredir. Genel hatlarıyla yazılı
bekliyor. Kendisi birinci bölümün sonunda s'özün ettiğiniz "ortalıkta dala-
yan söylentiler"dir. Bu'nun bu söylentiler belirli ortamda da olan kurtuluş
kavramı. Bu san gelişmeler: burada aktarmakta yarar görüyoruz.

Hastane ayının sonlarında, işler içinde Prunna örgüti yöneticilerinin bulun-
duğu 6 kişi daha İçişin Sevi'nden istifade etmişler. İçlerinden birisi: EK
üyeli olan bu yoldaşların hepsi: de 17 Eylül sonrası Türkiye'den çıkan yol-
daşlardı. Bu üyelere ayrı istifa dilekçelerini yazmış olduklarına karşın,
hatırlayabildiğimiz kadarıyla istifa gerekçelerini günler çıkturmaktadırlar:
Fisimle ilgili "kapalı tartışma"nın başlatıldığı 200. sayı ve özellikle
bu sayıdaki R. Yürükoglu'nun "Öneler ve Kadrolar" yazısı, bizi'ne istin-
sız cephe konusu, kişi putleşti'ymi, vs.

Bu gelişmeyi ilk aşidde ele almak gerekir. İlk olarak, bugün partiden ay-
rı fikirleri ystünden ayrılanlar içinde 4 EK üyesi bulunmaktadır. Ki bu
EK'nın çok büyük bir azınlığıdır. Ayrıca yakın zamanda ayrılmayı düşündük-
leri söyleyen, İngiltere'de öselleştiri yapan 4 yoldaşı da beraber katığı -
mızda, ayrılan yoldaşlar arasında: 7 Kongre delegesi vardır. Bu da sena dele-
gelerin önemli bir azınlığı denektir. İçişin Sevi yönetimi varmış her

72
bakımdan zeng yoldaşlar" e'ebiyatına devam etsin. Ayrılığı gisleneyt çalış-
sin. Yönetim Üyelerinden ve kongre delegelerinden böyleki önemli bir asın-
lığın taraf olduğu bir ayrılığı bu tavırlarla örtben etmeye çalışmak olmaz
bir oportünistliktir. Zeng bir tutumdur.

İşin ikinci yönü, son ayrılma yoldaşlara ilişkindir. Bu yoldaşların sonuç-
ta tavar koymaları güpbeazı sevindiricidir. Komşabıldığımızı kadariyle ay-
lanların bir kısmı tartışmalarımızla ilgili gelişmelerden yönetimin verdiği
kadariyle bilgi sahibidirler. Derçekten tacfiyeciliğe ve anti demokratik
tutumlara karşı oldukları, fikir ayrılıklarına sahip oldukları için, ayrıl-
mışlardır. Ancak, bazıları, bizim yönetimin tartışmalarımızın başında "tacfiyecii
tutumlara karşı çıkacağız" dedikten sonra EK plenumunda bizim atılanamız
izna ztan yoldaşlardır. Bu gelişkiyi gözlemek herdi sorunlarıdır. Özeleştiri
yapan ve bugün ayrılacağız diyen yoldaşlar da aynı gelişkiyi gözlemek duru-
mundadırlar.

Bu yoldaşların düştüğü duruma nedeni ortacılıklarıdır. Tartışmalar ilk
bağladıında bu yoldaşlar açık tartışma isteninin öne sürülmesine karşı
çıkışlardır. İçeride görüşlerimizi yayınlattırarak kongreyi bekleyelim de-
mişlerdi. Bunlar bizim yönetiminiz olmadığı için biz açık tartışma yolundan
yürüdük. Tartışmanın keskin süresi içinde bu yoldaşlar bizimle tavar koymak
sorunda kaldılar. Ancak yumurta kapıys dayanıca dıka ileriye gidemediler,
kongreye kadar beklemek ve erada sorunları tartışmak planıyla bizim atıl-
ması izna atıldılar. (Bu planlarını, Özeleştiri mektubumuz yönetimine ilet-
leceği gün bize de önermişlerdi. Tabii ki kabul etmedik.) Ama işler udukları
gibi olmadı. Yönetim klişi bil atıktan sonra onlara yövüldi. Bir kısmını
İngiltere'de sürdürü. Fransa yöneticilerine karşı önen olarak da (Fransa'nın
gelişki de bunda bir etkidir) sadık bir kadrezunu Fransa'ya gönderdi.
Fransa yöneticileri kul kuentas taarruzuna başladı. Bunun ardından da Fransa'da
ayrılık geldi.

Unaris de gelişme bu yoldaşlara birşeyler öfretir!
Yönetim klişinin ise birşey öğrenmesine gereki yok. Şimdi en kestirree yol-
dan arzulaadıkları yere yol alıyorlar. Yolları açık olsun!

DÜZELTMELER

I - 6. sayfanın üçüncü paragrafının, "İki EK üyesi yoldaş komiteleri kurucuları arasında temsilcileri bulunan bulunan akımlar gerçekten bu komiteye katılıyorsa komitede kalmamız yönünde oy kullandılar." şeklindeki cümlesinin arkasından şu cümlelerin gelmesi gerekiyordu:

"Buna karşın EK'nin öteki üyeleri, asıl olarak komitede Partisan Yolu'nun bulunması ve dolayısıyla bunun İçişleri Bakanlığı'na karşı bir tutak olduğu gerekçesiyle komiteden çekilme yönünde oy kullandılar."

II - 30 Mayıs 1982 tarihli EK plenumunun birinden özeleştiri isteyen mektubunun bir sadresi ekteki yazılmıştır. Madde şöyledir:

"Y. a) Parti yönetiminin otoritesini, etkinliğini kırmaya, parti yönetimine güveni sarsmaya yönelik çalışmada bulunmak.

" b) Bu girişiminde parti yöneticilerinin kişiliğini hedef almak." (s. 20)

III - 45. sayfanın birinci paragrafının "Açık tartışma kararının..." diye başlayan ve ardından gelen cümleleri şöyle olmalıdır:

"Açık tartışma kararının kaldırılması" tarifle, açık tartışma isteyen yoldaşlardan hiçbiri fikirlerinden vazgeçmemiştir. Yani farklı fikirler mevcudiyetini koruyordu."

